

Liahona

**Kuinka luotte yhteisen
mielikuvan, joka
kohottaa perhettänne,
s. 28**

**Näe Saatanan strategian
läpi, jolla hän pyrkii saamaan
pahan näyttämään hyvältä,
s. 18**

**Joseph Smith: "Mihin kirkkoon
minun pitäisi liittyä?", s. 34**

**Apuyhdistyksen sisaret:
Kuinka me pidämme huolta
toisistamme, s. 7, 8, 10**

"JUMALA EI OLE VAITI!
HÄN RAKASTAA LAPSIAAN.

**HÄN EI OLE
JÄTTÄNYT MEITÄ
HARHAILEMAAN
PIMEYDESSÄ."**

PRESIDENTTI DIETER F. UCHTDORF

Lainaus ensimmäisen presidenttikunnan sanomasta, s. 4.

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Jumalan sana lapsilleen
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7** Kotikäyntiopetuksen periaatteita: Rukoilkaa jokaisen sisaren puolesta mainiten heidät nimeltä

KANNESSA
Valokuva Christina Smith.

ERIKOISARTIKKELIT

- 18** Kun paha näyttää hyvältä ja hyvä näyttää pahalta
Vanhin Quentin L. Cook
Yksi vastustajan tehokkaimmista aseista ihmisten pettämiseksi on luoda sellainen paradigman muutos, joka vääristelee evankeliumin mukaisen elämän siunauksia.
- 26** Tutustu muinaiseen telttamajaan
Telttamajan vertauskuvasallisuus voi opettaa meille matkastamme takaisin Jumalan luo.
- 28** Perhe – onnen lähde
Vanhin Erich W. Kopischke
Voimme luoda tietyn mielikuvan perheellemme ja saavuttaa kestävä onnen.

- 34** Pyhät – kertomus kirkosta – luku 2: Kuule Häntä
”Se oli kauniin, kirkkaan päivän aamuna aikaisin keväällä...”

OSASTOT

- 8** Puhujakorokkeella: Kotikäyntiopettajat ovat Jumalan lähettämiä
Alice C. Smith
- 10** Palvelemme kirkossa: Mistä löydämme apua
Nettie H. Francis
- 12** Lokakuun 2017 konferenssin muistikirja
- 14** Mihin me uskomme: Toivomme perustus
- 16** Pohdintoja: Auringonnousu
Don Jensen
- 38** Henkilökuvia uskosta: Christian Karlsson
- 40** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 80** Kunnes taas kohdataan: Hän keventää kuormamme
Vanhin Robert D. Hales

Lehden tämä numero on laadittu ennen kuin ensimmäinen presidenttikunta järjestettiin uudelleen.

48

44 Rannikolta rannikolle: matkamme temppeleihin

Efrain Rodríguez

Sekä poliittisen sekasorron keskellä että tuhansien kilometrien matkallakin näimme Jumalan käden avaavan kaikki ovet, että pääsisimme temppeleihin.

48 Kylvin evankeliumin siemeniä äitini sydämeen

Sonia Padilla-Romero

Luulin käyttäneeni jokaista lähetystyön taktista keinoa opettaakseni äidilleni evankeliumia, mutta viimein yksi asia kosketti hänen sydäntään.

Etsi tähän numeroon piilotettu Liahona.

Vihje: Mikä on lempiaineesi koulussa?

50 Jeesus on Kristus: myöhempien aikojen profeettojen todistus

54 Tietoa Jeesuksesta Kristuksesta, tietoa Sinusta

David A. Edwards

Vapahtajan käsky tulla Hänen kaltaiseksi on paitsi mahdollista myös täysin saavutettavissa.

56 Seuraa profeettaa

Vanhin Claudio R. M. Costa

Kun sain tietää, että Joseph Smith oli profeetta, minun oli tehtävä sen suhteen jotakin. Ja se on siunannut loppuelämäni.

60 Opin antamaan anteeksi itselleni

Madison Child

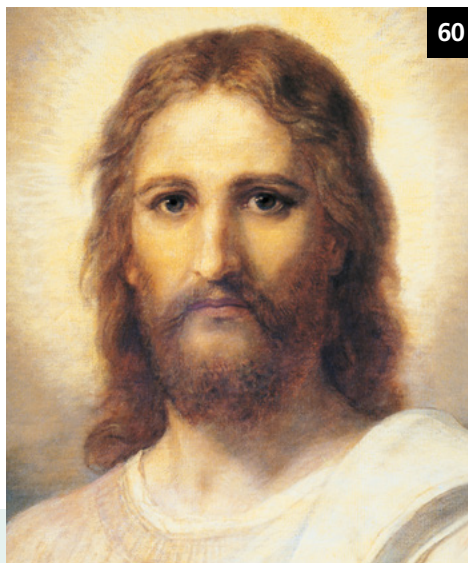
Opin viimein, että kun luotamme Jeesukseen Kristukseen ja Hänen armoonsa, voimme sekä saada anteeksi että antaa anteeksi itsellemme.

62 Juliste: Vapahtajan lunastava voima

63 Asian ytimeen

Mistä tiedän, olenko tehnyt täyden parannuksen? Mistä tiedän, että olen tehnyt oikean valinnan avio- puolisoa valitessani?

64 Meidän palstamme

60

76

66 Anna valosi loistaa: Valmiina auttamaan!

Voin olla valona muille palvelemalla, tekemällä lähetystyötä ja rukoilemalla.

68 Oikeinkirjoitettu valinta

Justina Lichner

Aina ei voi valita sitä, missä on hyvä, mutta aina voi valita, kuinka kovasti yrittää.

70 Aina veljiä

Jordan Wright

Koska meidän perhe on sinetöity temppeleissä, voimme olla yhdessä ikuisesti, tapahtui mitä hyvänsä.

72 Apostolit todistavat Kristuksesta: Hän elää!

Vanhin M. Russell Ballard

73 Minä voin lukea pyhiä kirjoituksia: Abrahamin liitto

74 Laulu: Getsemanessa

Melanie Hoffman

76 Pyhien kirjoitusten kertomuksia: Nooa

Kim Webb Reid

79 Väriytyssivu: Taivaallinen Isä pitää lupauksensa

**MAALISKUU 2018, 70. VUOSIKERTA, NUMERO 3
LIAHONA 14749 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martinez
Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopischke

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson
Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Francisca Olson
Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,

Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilauhinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatun, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitiin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdu, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2018 Vol. 70 No. 3. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

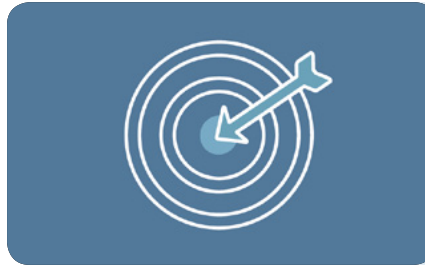
LISÄÄ INTERNETISSÄ

Lue artikkeleita ja lähetä omiasi sivustolla liahona.lds.org.

Sivustolla [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona) on innoittavia sanomia (englanniksi, espanjaksi ja portugaliiksi), joita voi jakaa.

Lähetä palautetta osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Tilaa lehti osoitteessa store.lds.org.
Tai käy jakelukeskuksessa, kysy apua seurakunnan johtohenkilöiltä tai soita numeroon 1 800 537 5971 (Yhdysvallat ja Kanada).

KUVAKKEET GETTY IMAGES

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aktivointi, 41

Avioliitto, 18, 28, 44, 63

Jeesus Kristus, 14, 28, 34,
50, 54, 60, 62, 72, 74, 80

Joseph Smith, 34

Kirkon tehtävät, 10, 41

Kotikäyntiopetus, 7, 8

Kuolema, 16, 70

Liitot, 73

Lähetystyo, 48, 64, 66

Nöyryys, 10, 34

Palautus, 4, 34

Palveleminen, 8, 10

Parannus, 60, 63

Pelastussuunnitelma, 14,
16, 18, 50, 60, 70

Perhe, suku, 18, 28

Profeetat, 50, 56, 76

Pyhät kirjoitukset, 73

Raha-asiat, 20

Rukous, 4, 7, 34, 42, 43,
63, 64, 66

Sovitus, 10, 12, 50, 54, 60,
62, 63, 74, 80

Sukututkimus, 38, 40, 64

Tahdonvapaus, 18, 63, 68

Taivaallinen Isä, 4, 34,
42, 79

Tempelit, 44, 48

Todistus, 50, 72

Vastoinkäymiset, 12

Viisauden sana, 18

Yleiskonferenssi, 4, 12

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

JUMALAN SANA LAPSILLEEN

Pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan, että heti luotuaan miehen ja naisen Jumala puhui heille.¹ Hän antoi heille elintärkeää tietoa ja kallisarvoisia ohjeita. Hänen tarkoituksenaan ei ollut rasittaa tai huolestuttaa heitä vaan ohjata heitä onneen ja iankaikkiseen kirkkauteen.

Ja se oli vasta alku. Siitä ajasta tähän asti Jumala on jatkuvasti ollut yhteydessä lapsiinsa. Jokaisen sukupolven opetuslapset ovat varjelleet, vaalineet ja tutkineet Hänen sanaansa. Sitä pitävät arvossa ne, jotka pyrkivät tuntemaan Jumalan tahdon, ja he todistavat totuudesta, ettei ”Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profetoille”².

Tämä on ollut mallina ajan alusta saakka, ja se on mallina yhä edelleen. Kyseessä ei ole vain kaunis Raamatun kertomus vaan tämä on Jumalan säätämä tapa välittää välttämättömiä sanomia lapsilleen. Hän nostaa keskuudestamme esiin yksilöitä, kutsuu heidät profetoiksi ja antaa heille sanottavaksi sanoja, jotka meitä kutsutaan ottamaan vastaan niin kuin ne olisivat lähtöisin Hänen omasta suustaan³. Hän on julistanut: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama.”⁴

Tämä on yksi loistavimmista, rohkaisevimmista ja toiveikkaimmista palautuksen sanomista – Jumala ei ole vaiti! Hän rakastaa lapsiaan. Hän ei ole jättänyt meitä harhailemaan pimeydessä.

Kaksi kertaa vuodessa, huhti- ja lokakuussa, meillä on tilaisuus suurenmoisisissa yleiskonferensseissamme kuulla Herran ääni Hänen palvelijoidensa välityksellä.

Annan teille henkilökohtaisen todistukseni siitä, että kauan ennen kuin puhuja yleiskonferenssissa kävelee sen pitkän matkan puhujakorokkeelle, hän on ponnistellut, rukoillut ja tutkinut valtavasti täyttääkseen tehtävänsä puhua. Jokainen konferenssipuhe edustaa lukemattomia tuntikausia valmistautumista ja hartaita pyyntöjä, että puhuja voi ymmärtää, mitä Herra haluaa pyhiensä kuulevan.

Mitä saattaisi tapahtua, jos me kuulijat valmistautuisimme yhtä huolella kuin puhujat? Kuinka eri tavalla suhtautuisimme yleiskonferenssiin, jos näkisimme konferenssin tilaisuutena saada viestejä Herralta itseltään? Yleiskonferenssin sanoista ja musiikista me voimme odottaa saavamme henkilökohtaisia vastauksia mihin tahansa kysymyksiin tai ongelmiin, joita meillä saattaa olla.

Jos olet joskus ihmetelleyt, puhuuko taivaallinen Isä todella sinulle, muistuttaisin sinua yksinkertaisista ja silti syvällisistä sanoista, joita Alkeisyhdistyksen lapsemme laulavat: ”[Oot] lapsi Jumalan, ja [saavuit] päälle maan.” Hänen tarkoituksensa on auttaa sinua palaamaan jonakin päivänä Hänen luokseen.

Jos lähestyt taivaallista Isää Hänen lapsenaan, voit pyytää vilpittömin sydämin Häneltä: ”Ohjaa, suojaa, kanssain kulje,

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Yleiskonferenssissa voimme saada henkilökohtaisia vastauksia kysymyksiimme ja ongelmiimme, kun kuuntelemme Jumalan nimittämiä palvelijoita. Voisit keskustella seuraavasta niiden kanssa, joita opetat: Kuinka voitte valmistautua saamaan sellaisia vastauksia yleiskonferenssista? Presidentti Uchtdorf kannustaa meitä "[etsimään] utterasti totuuden Henkeä". Mitä se mielestänne tarkoittaa ja kuinka voitte sisällyttää sen valmistautumiseenne? Mitä muita siunauksia jakeessa OL 21:6 mainittujen siunausten lisäksi voitte saada, kun valmistaudutte kuulemaan Herran sanoja Hänen palvelijoidensa välityksellä? Voisit pyytää niitä, joita opetat, kirjoittamaan päiväkirjaan, mitä Henki opettaa heille tässä yleiskonferenssissa.

Näytä mulle tie. Opeta mua tekemään” kaikki se, mitä minun täytyy. Hän puhuu sinulle Pyhän Henkensä kautta, ja sitten on sinun tehtäväsi seurata Hänen tahtoaan. Lupaani, että jos sen teet, ”Hän lahjat rikkaat suo”.⁵

Herran ohjausta tarvitaan tänä aikana aivan yhtä paljon kuin sitä on tarvittu milloin tahansa muulloin maailman historiassa. Kun valmistaudumme kuulemaan Herran sanaa, etsikäämme utterasti totuuden Henkeä, jotta kun Herra puhuu palvelijoidensa välityksellä, me pystymme

ymmärtämään, rakentumaan ja riemuitsemaan yhdessä.⁶

Todistan, että kun näin teemme, ”helvetin portit eivät [meitä] voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat [meidän edestämme] ja saattaa taivaat järkkymään [meidän parhaaksemme] ja nimensä kunniaksi.”⁷ ■

VIITTEET

1. Ks. 1. Moos. 1:28.
2. Aam. 3:7.
3. Ks. OL 21:5.
4. OL 1:38.
5. ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187; *Lasten laulukirja*, s. 2–3.
6. Ks. OL 50:21–22.
7. OL 21:6.

Valmistaudu kuulemaan Herran ääni

Presidentti Uchtdorf selittää, kuinka luotuaan miehen ja naisen Jumala heti sen jälkeen puhui heille ja antoi heille kallisarvoista tietoa ja ohjeita. Me saamme tuon saman siunauksen huhtikuussa ja lokakuussa yleiskonferenssin aikana, jolloin kirkon johtohenkilöt puhuvat meille ja antavat meille neuvoja, jotka Herra haluaa meidän kuulevan.

Oletko joskus yleiskonferenssissa kuullut Jumalan äänen Hänen

palvelijoidensa välityksellä? Onko sinusta joskus tuntunut siltä kuin yksitietty puhe olisi antanut vastauksen, jota olit etsinyt? Voisit kirjoittaa päiväkirjaan tuosta kokemuksesta ja siitä, kuinka se auttoi sinua. Valmistaudu sitten kuulemaan Herran ääni tässä tulevassa konferenssissa kirjoittamalla muistiin kysymyksiä, joita sinulla on, ja etsimällä niistä tietoa pyhiä kirjoituksia tutkiessasi. Rukoile taivaallista Isää ja pyydä, että saisit konferenssista

vastauksia ja näkemyksiä. Kun kuuntelet Herran palvelijoita, keskity henkilökohtaisiin kehotuksiin. Mitä olet oppinut? Missä asioissa tunnet innoitusta muuttua? Kirjoita muistiin nuo kehotukset, koska juuri silloin Henki puhuu sinulle!

Muista aina, että taivaallinen Isä rakastaa sinua ja johtaa sinua oikeaan suuntaan. Kun pyrit kuulemaan Hänen äänensä Hänen palvelijoidensa välityksellä, sinua siunataan ja sinä rakennut.

LAPSILLE

Valmistaudu konferenssiin!

Valmistaudu yleiskonferenssiin käyttämällä tätä korttia. Pidä kortti mukana konferenssissa, jotta voit kirjoittaa siihen, mitä opit.

- **Kirjoita korttiin kysymyksiäsi.**
Minua askarruttaa...

- **Rukoile taivaallista Isää.**
Haluaisin apua, että oppisin...

- **Kuuntele yleiskonferenssia.**
Olen oppinut...

Usko, perhe, auttaminen

Rukoilkaa jokaisen sisaren puolesta mainiten heidät nimeltä

*Rakkautemme niitä sisaria kohtaan, joiden kotikäyntio-
pettajia olemme, lisääntyy,
ja saamme enemmän heitä
koskevaa innoitusta, kun
rukoilemme nöyrästi jokai-
sen sisaren puolesta maini-
ten heidät nimeltä.*

Yksi sisar kertoi, että eräänä vaikeana aikana elämässään hän sai usein kotikäyntio-
petajiltaan puhelinsoiton tai yksinkertaisen tekstiviestin ”erityisen synkkinä päivinä”. He tuntuivat tietävän juuri sen hetken, jolloin hän tarvitsi piristystä. Hän tiesi, että he rukoilivat hänen puolestaan sekä heidän tavatessaan että ollessaan yksin.

Pyhissä kirjoituksissa on monia esimerkkejä miehistä ja naisista, jotka ovat rukoilleet muiden puolesta mainiten heidät nimeltä. Vaikuttavimpia heistä on Alma nuoremman isä. Enkeli puhui Alma nuoremmalle ja sanoi, että tämän isä ”on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, – – sen tähden minä olen tullut tätä tarkoitusta varten, saadakseni sinut vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja valtuudesta, jotta hänen palvelijoidensa rukouksiin vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti” (Moosia 27:14).

Rukoileminen toistemme puolesta avaa sydämemme vastaanottamaan siunaukset, joita Herra haluaa antaa meille. ”Rukouksen tavoitteena ei ole muuttaa Jumalan tahtoa vaan saada meille itsellemme ja muille siunauksia, jotka Jumala on jo halukas suomaan, mutta joiden saamisen ehtona on, että me pyydämme niitä.”¹

”Ajatelkaa yhdistettyä voimaamme, jos jokainen sisar pitäisi vilpittömän rukouksen joka aamu ja ilta, tai mikä vielä parempaa, rukoilisi lakkaamatta kuten Herra on käskenyt”, sisar Julie B. Beck, entinen Apuyhdistyksen ylijohtaja, on sanonut.² Rukoileminen niiden puolesta, joiden kotikäyntio-
petajia olemme, vahvistaa meitä yksilöinä ja myöhempien aikojen pyhiin kuuluvina naisina.

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”[Rukoilkaa]

keinoa tuntea näiden ihmisten [sydän] – –. Teidän pitää tietää, mitä Jumala haluaisi teidän tekevän auttaaksenne heitä ja tehdäksenne sen kaiken niin hyvin kuin voitte tuntien Jumalan rakkautta heitä kohtaan.”³

VIITTEET

1. PKO, ”Rukous”.
2. Julie B. Beck, ”Mitä myöhempien aikojen pyhiin naiset tekevät parhaiten: pysyvät voimakkaina ja järkkymättöminä”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 110.
3. Henry B. Eyring, ”Pappeus ja henkilökohtainen rukous”, *Liahona*, toukokuu 2015, s. 86.

Mieti tätä

Mitä innoitusta ja ideoita olet viime aikoina saanut rukoillessasi niiden yksittäisten sisarten puolesta, joiden kotikäyntio-
petaja olet?

Palvelemista

Erityisen sanoman sijaan tällä sivulla esitellään joka kuukausi jokin uusi periaate, joka auttaa meitä palvelemaan toisiamme tehokkaammin. Kun rukoilette ja etsitte innoitusta, niin tiedätte, minkä hengellisen sanoman ja palveluksen kukin sisar tarvitsee.

KOTIKÄYNTIOPETTAJAT OVAT JUMALAN LÄHETILÄITÄ

Alice C. Smith

Tässä uudessa sarjassa tuodaan esiin omistautuneiden naisten elämää ja heidän puheitaan, jotka on poimittu kirjasta *At the Pulpit: 185 Years of Discourses by Latter-day Saint Women* (2017).

Kun Jeesus kapusi Galilean kuivia kukkuloita tai kulki Juudean pölyisiä teitä, hän tapasi köyhyyttä, sairautta, kaikenlaisia ahdinkoja. Hän löysi katu- ja synnintekijöitä ja niitä, jotka eivät tehneet parannusta. Hän kohtasi kärsimystä. Ja kaikkien näiden kokemusten sekä laajan ymmärtämyksensä johdosta Hän esitti myötätuntoisen kutsunsa: ”Tulkaa minun luokseni.”

Vuonna 1830 profeetta Joseph Smith julisti, että Jumala on ”sama muuttumaton Jumala” [OL 20:17]. Ei siis ole yllättävää, että 28. heinäkuuta 1843 annettiin 16 naiselle tehtävä ”etsiä köyhiä ja kärsiviä – – kaikkien ahdingon lievittämiseksi”¹. Vain 16 naista miljoonien ihmisten maailmassa. Mutta jostakin täytyi aloittaa. Vuonna 1843 kotikäyntiopettajia oli 16, tänään [1969] yli 100 000, huomenna 200 000, yli huomenna kaksi miljoonaa.

Tapasin muutama viikko sitten erään suurenmoisen ystäväni. Hän on ollut aktiivinen Apuyhdistyksessä monet vuodet. – – Kysyin häneltä, mitä hän tekee nykyään kirkossa. Seurasi tuntuva hiljaisuus. Sitten hän vastasi: ”Voi, olen vain kotikäyntiopettaja.” Vain kotikäyntiopettaja! Kun erosimme, mietin, miltä hänestä tuntuisi, jos

Vapahtaja – – sanoisi hänelle: ”Minä haluan, että olet minun lähettiläini. Haluan, että kerrot naisille [joiden kotikäyntiopettaja olet], että minä rakastan heitä, että minua kiinnostaa se, mitä heille ja heidän perheelleen tapahtuu. Haluan, että olet auttajani, varjelet näitä sisaria, pidät heistä huolta, jotta kaikki on hyvin valtakunnassani.” Jos olisimme kohdanneet sellaisen tapaamisen jälkeen, olisiko hänen vastauksensa ollut erilainen? Eikö Hän ole jo kutsunut tämän sisaren pappautensa kautta yhtä varmasti kuin jos Hän seisoi tämän sisaren edessä?

Kuinka monet kotikäyntiopettajistamme pitävät itseään ”vain kotikäyntiopettajina”?

Kotikäyntiopettajalle on annettu suuri vastuu etsiä niitä, jotka tarvitsevat apua. Lisäksi hänen käyntinsä ker- too kaikille sisarille, että joku välittää ja että Jumala välittää.

– – Hänen ei pitäisi olla sellainen, joka ryntää sisään kuukauden viimeisenä päivänä ja sanoo: ”Minulla on vain muutama minuutti aikaa – tiedän, että olet lukenut sanoman ja tunnet sen paremmin kuin minä, etkä edes tarvitse sitä. Mitä sinulle kuuluu, ja nähdään ensi viikolla

TIETOA SISAR SMITHISTÄ

Alice Colton Smith (1913–2006) valmistui Columbian yliopistosta New Yorkissa Yhdysvalloissa vuonna 1934.

Hän ja hänen miehensä Whitney muuttivat Loganiin Utahissa vuonna 1946 opiskellakseen Utahin osavaltiossa olevaan yliopistossa, jossa Alice suoritti maisterin tutkinnon sosiologiassa ja jonka opettajakuntaan hän liittyi myöhemmin. Hän toimi apulaisprofessorina ja opetti 1970-luvun puoliväliin saakka, jolloin hän erosi virastaan voidakseen keskittyä enemmän palvelutyöhönsä Apuyhdistyksen pääneuvottelukunnassa. Sisar Smith kutsuttiin palvelemaan Apuyhdistyksen pääneuvottelukuntaan vuonna 1964, ja hän palveli siinä 14 vuotta. Hän toi neuvottelukuntaan kansainvälistä ja tieteellistä näkökulmaa.

Vuosina 1960–1963 Smithit asuivat Wienissä, minne heidät oli kutsuttu perustamaan ensimmäinen myöhempien aikojen pyhien lähetyksen keskus, jonka pääpaikka oli Itävallassa.

Alice Smith piti tämän puheen lokakuussa 1969 Apuyhdistyksen yleiskokouksessa virkailijoiden kokouksessa.

Apuyhdistyksessä.” Kotikäyntioppettajan pitäisi jättää jälkeensä rakkautta, joka siunaa sekä sisarta, jonka luona vierailaan, että tämän kotia. – –

Kirkon kasvaessa joka vuosi kasvava kotikäyntioppettajien tarve vielä enemmän. – – He auttavat taistelussa yksinäisyyttä vastaan, joka vaivaa maailmaamme ja suurten kaupunkien persoonattomuutta. He pitävät huolta muukalaisesta, leskestä, orvosta, haavoittuneesta ja ahdistuneesta antaen kaikille välittävää ja rakastavaa hoivaa.

– – He lievittävät osaltaan fyysistä, emotionaalista ja henkistä kärsimystä. He auttavat synnintekijää ja lohduttavat surevaa. He vievät evankeliumin rakkaudensanoman kaikille sisarillemme kaikkialla maailmassa. – –

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeiltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” [Matt. 11:28–30.]

Jumala siunatkoon kotikäyntioppettajia, sillä kun kaikki tekevät yhdessä työtä, ies on hyvä kantaa ja kuorma on kevyt.

– – Rukoilen, että niin olisi aina. Aamen. ■

VIITE

1. Entinen Apuyhdistyksen käsikirja, s. 29. Ks. *Handbook of the Relief Society of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1931, s. 29.

MISTÄ LÖYDÄMME APUA

Nettie H. Francis

Apuyhdistys on paikka, jossa kaikenlaisissa tilanteissa olevat sisaret voivat löytää ja josta heidän pitäisi löytää apua, kun sisaret huolehtivat toisistaan ja palvelevat ja rakastavat toisiaan.

Kun asuimme perheemme kanssa Las Vegasissa Nevadassa Yhdysvalloissa, palvelin jonkin aikaa seurakunnan Apuyhdistyksen johtajana. Nautin suuremmoisesta yhteistyöstä seurakuntamme hyvien sisarten kanssa. Minusta oli ihanaa suunnitella kohotavia toimintoja, johtaa Apuyhdistyksen kokouksia, osallistua kokouksiin seurakunnan johtohenkilöiden kanssa ja palvella perheitä.

Käytin huomattavasti aikaa siihen, että kävin kodeissa tapaamassa sisaria. Palvelin myös äitejä, jotka olivat uupuneita, sairaita tai vain lannistuneita – sisaria, jotka tarvitsivat niin hengellistä kuin fyysistäkin lohtua. Tunsin olevani tyytyväinen ja tarpeellinen muuallakin kuin tehtävissäni kuuden lapsen nuorena äitinä.

Sitten elämäni äkkiä muuttui.

Mieheni otti vastaan paremman työpaikan toisessa osavaltiossa. Kuu-kauden sisällä pakkasimme tavaramme ja jätimme kotimme aurinkoisessa Las Vegasissa ja muutimme pieneen

vuokraloon kylmässä Casperissa Wyomingin osavaltiossa. Sillä samalla viikolla, kun muutimme, sain tietää olevani raskaana – ja odottavani kaksosia!

Sinä iltana, kun saavuimme vuokrakotiimme, tulin äkkiä todella pahoinvoivaksi. Muistan maanneeni sängyssä pystymättä juuri liikkumaan ja katselleeni, kuinka mieheni hoiti lapsiamme ja purki tavaroitamme muuttoautosta. Siitä alkoi elämäni suurin fyysinen haaste. Seuraavien neljän kuukauden aikana ruoka ei pysynyt sisälläni ja minulla oli hädin tuskin energiaa palvella perhettäni, huolehtia lapsistamme ja – toisinaan – laittaa ruokaa.

Mieheni sopeutuessa uuteen työhönsä minä sopeuduin uuteen kaupunkiimme ja ilmoitin neljä lapsistamme kouluun. Pieni vuokrakotimme oli ahdas, ja usean viikon ajan elimme muuttolaatikoiden keskellä. Lähetin koululaisemme joka aamu ulos ovesta ja sitten vietin päivän maaten sohvalla kahden taaperomme leikkiessä lähellä.

Yhtenä aamuna lasten lähdettyä kouluun ovikello soi. Toinen taaperostamme avasi oven, ja siellä seisoivat sisar uuden seurakuntamme Apuyhdistyksen johtokunnasta. Hänellä oli käsissään korillinen tavaraa ja mukanaan oma tyttärensä. Hän oli tullut toivottamaan minut tervetulleeksi seurakuntaan.

Olin häpeissäni.

Siinä minä makasin sohvalla yhä yöpuvussa ämpäri vieressäni. Kaksi taaperoomme, jotka olivat vain osittain pukeissa, leikkivät tavaroita täynnä olevalla lattialla laatikkojen keskellä, jotka olivat yhä purkamatta.

OLKAA TOISTENNE APUNA

”Se, että olemme sisaria, tarkoittaa sitä, että välillämme on

särkymätön side. Sisaret pitävät huolta toisistaan, kaitsevat toisiaan, lohduttavat toisiaan ja ovat toistensa apuna niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina.”

Bonnie L. Oscarson, Nuorten Naisten ylijohtaja, ”Sisaruus: oi, kuinka me tarvitsemme toisiamme”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 119.

suuri kasvavalle perheellemme. Vaikea raskauteni päättyi kahden suloisen lapsen syntymään. Ja siitä ystävällisestä Apuyhdistyksen sisaresta tuli läheinen ystäväni, joka edelleenkin vahvistaa ja kohottaa minua todistuksellaan ja esimerkillään. Muistelen usein sitä vaikeaa aamua, jolloin hän tuli ensimmäisen kerran, ja tunnen kiitollisuutta siitä, että hän täytti kirkon tehtävänsä.

Todistan, että me ”kaikki olemme kerjäläisiä” Jumalan edessä (ks. Moosia 4:19). Olosuhteemme voivat muuttua hetkellä millä hyvänsä ja tuoda meille uutta ymmärrystä siitä, kuinka riippuvaisia olemme Isätämme – ja niistä, jotka palvelevat meitä Hänen puolestaan. Tiedän nyt paremmin kuin koskaan, että Apuyhdistys on paikka, jossa kaikenlaisissa tilanteissa olevat sisaret voivat löytää ja josta heidän pitäisi löytää apua, kun he huolehtivat toisistaan ja palvelevat ja rakastavat toisiaan. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Tämä ihana sisar tuli sisään ja laski korinsa pöydän kulmalle. Sitten hän istahti sekaiseen olohuoneeseemme ja jutteli kanssani – kysyen kaikenlaista minusta ja perheestämme.

Jutellessamme tunsin nöyryväni. Vain kuukautta aiemmin olin ollut hänen asemassaan käymässä ihmisten luona tarjoamassa apua. Nyt tilanne oli kääntynyt toisin päin. Siinä minä makasin sekaisessa talossa ja olin kipeästi avun tarpeessa. Olin yksinäinen, lannistunut ja tilanteessa, josta selviytymiseen minulla ei ollut kykyjä. Olin yksi niistä sisarista, jotka tarvitsevat apua. Herra oli nopeasti ja

onnistuneesti muistuttanut minulle, että tarvitsin Häntä ja apua, jota oli tarjolla Hänen palvelijoidensa välityksellä.

Sisaren lähdettyä hänen tervetuliaiskorinsa näkeminen pöydällä toi minulle huojuunusta ja valoa. Muutaman seuraavan viikon kuluessa nautin korin sisällöstä ja olin kiitollinen alkavasta ystävyystämme, sillä tuo sisar kävi luonani yhä uudelleen tarjoten apua ja tukea noina vaikeina kuukausina. Opin arvostamaan uudella tavalla sitä toivoa ja apua, jota yksi sisar voi tuoda toiselle.

Joitakin kuukausia myöhemmin ostimme kodin, joka oli riittävän

LOKAKUUN 2017 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

*”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama”
(OL 1:38).*

Kun käyt läpi lokakuun 2017 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää apuna näitä sivuja (sekä aiempien että tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

OPILLINEN KOHOKOHTA

Pyhä aika ja paikka

Lepopäivä on *pyhä aika* ja temppeli on *pyhä paikka*, jotka on nimenomaan erotettu siihen, että palvelemme Jumalaa sekä vastaanotamme ja muistamme Hänen suuret ja kalliit lupauksensa lapsilleen. Kuten Jumala on säätänyt, näiden kahden jumalallisen avunlähteen tärkein tarkoitus on täsmälleen sama: keskittää meidän huomiomme voimallisesti ja toistuvasti taivaalliseen Isäämme, Hänen ainosyntyiseen Poikaansa, Pyhään Henkeen ja niihin lupauksiin, jotka liittyvät Vapahtajan palautetun evankeliumin toimituksiin ja liittoihin.

Mikä tärkeää, kodin tulisi olla paras sellainen *ajan ja paikan* yhdistelmä, jossa yksilöt ja perheet muistavat mitä tehokkaimmin Jumalan suuret ja kalliit lupaukset.”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Suuret ja kalliit lupaukset”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 92–93.

MEIDÄN JUMALALLINEN ARVOMME

”Henki vahvistaa meille jokaiselle henkilökohtaisesti meidän jumalallisen

arvomme. – –

Saanan tähdentää tarvetta tehdä ero kahden ratkaisevan tärkeän sanan välillä: *arvo* ja *kelvollisuus*. Ne ovat kaksi eri asiaa. Hengellinen *arvo* tarkoittaa sitä, että arvostamme itseämme siten kuin taivaallinen Isä arvostaa meitä, ei kuten maailma arvottaa meitä. Meidän arvomme määräytyi jo ennen kuin edes tulimme tämän maan päälle. – –

Sen sijaan *kelvollisuus* saavutetaan olemalla kuuliainen. Jos teemme syntiä, olemme vähemmän kelvollisia, mutta emme koskaan vähemmän arvokkaita! Me jatkamme parannusentekoa ja pyrimme olemaan Jeesuksen kaltaisia arvomme pysyessä entisellään. – – Tapahtuipa mitä tahansa, me olemme aina arvokkaita taivaallisen Isämme silmissä. – –

Jos rakkaus, jota tunnemme Vapahtajaa ja sitä kohtaan, mitä Hän on tehnyt meidän hyväksemme, on suurempaa kuin se aika ja huomio, jota annamme heikkouksille, itseluottamuksen puutteelle tai huonoille totumuksille, niin Hän auttaa meitä voittamaan ne asiat, jotka aiheuttavat kärsimystä elämässämme. Hän pelastaa meidät itseltämme.”

Joy D. Jones, Alkeisyhdistyksen ylijohtaja, ”Mittaamattoman arvokkaita”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 14–15.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssi puheita osoitteessa conference.lds.org.

MUISTAKAA, KEITÄ OLETTE

”Muistakaa, että kuulutte Jumalan valtakunnan kuninkaalliseen huoneeseen, että olette koko maailmankaikkeutta hallitsevien taivaallisten vanhempien tyttäriä.

Teillä on Jumalan hengellinen DNA. Teillä on ainutlaatuisia lahjoja, jotka ovat peräisin teidän hengellisestä luomisestanne ja jotka kehittyivät kuolevaisuutta edeltävän elämänne mittaamattomana ajanjaksona. Teidän Isänne on armollinen ja ikuinen taivaan Isämme, Herra Sebaot, Hän, joka on luonut maailmankaikkeuden, levittänyt kiertävät tähdet kaikkialle avaruuden äärettömään laajuuteen ja sijoittanut planeetat määrätyille kiertoradoilleen.

Te olette Hänen käsissään.

Oikein hyvissä käsissä.

Rakastavissa käsissä.

Huolehtivissa käsissä.

Eikä mikään, mitä kukaan koskaan sanoo teistä, voi muuttaa sitä. Heidän sanansa ovat merkityksettömiä verrattuna siihen, mitä Jumala on sanonut teistä.

Te olette Hänen kallisarvoisia lapsiaan. Hän rakastaa teitä.

Silloinkin kun kompastelette, silloinkin kun käännytte pois Jumalan luota, Hän rakastaa teitä. Mikäli tunnette olevanne hukassa, hylättyjä tai unohdettuja – älkää pelätkö. Hyvä paimen löytää teidät. Hän nostaa teidät hartioidelleen. Ja Hän kantaa teidät kotiin.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kolme siskoa”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 17.

SISARET, SYTYTTÄKÄÄ VALONNE

”Kun pidätte [Jumalan käskyt], Hän voi käyttää teitä työssään. Hänen työhönsä ja kirkkautenaan on naisten ja miesten korotus ja iankaikkinen elämä.

Profeetat kutsuvat meitä, sisareni. Aiotteko olla vanhurskaita? Aiotteko ilmaista uskonne selväsanaisesti? Pystyttekö kestämaan sen, että olette muista erottuvia ja erilaisia? Vetääkö teidän onnellisuutenne koettelemuksistanne huolimatta puoleensa muita, jotka ovat hyviä ja jaloja ja jotka tarvitsevat teidän ystävyystänne? Sytyttättekö te valonne? Todistan, että Herra Jeesus Kristus kulkee meidän edellämme ja on meidän keskellämme.”

Sharon Eubank, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, ”Sytyttäkää valonne”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 9.

TÄYTÄ TYHJÄT KOHDAT

Lue marraskuun 2017 numerosta tai sivustolta conference.lds.org lisää siitä, mitä nämä puhujat sanoivat.

1. ”Jos _____ apua taivaalliselta Isältä, Hän auttaa meitä rakastamaan niitäkin, joita saatamme pitää mahdottomina rakastaa.” – Neill F. Marriott, ”Jumalassa pysyminen ja sortuman korjaaminen”
2. ”Monet meistä ovat hämmästyttävällä _____ --. Kysyttehän -- itseltänne: Mikä on teidän lopullinen määränpääanne? -- Johtaako matkanne teidät saamaan niitä ’lukuisia siunauksia’, jotka Vapahtaja on luvannut?” – M. Russell Ballard, ”Taival jatkuu!”
3. ”Mormonin kirja on yksi mittaamattoman arvokkaista Jumalan lahjoista meille. Se on sekä miekka että kilpi – se lähettää Jumalan sanan taisteluun oikeamielisten sydämiä ja toimii totuuden tärkeimpänä _____.” – Tad R. Callister, ”Jumalan vakuuttava todistus: Mormonin kirja”

Vastaukset: 1. pyydämme, 2. löydämme, 3. puoluistajana

TOIVOMME PERUSTUS

Taivaallisella Isällä on iankaikkinen suunnitelma sinun tuomiseksesi kotiin Hänen luokseen. Hänen Poikansa Jeesus Kristus on ollut kanssasi ja on oleva kanssasi matkan jokaisella askeleella.

ELÄMÄ ENNEN SYNTYMÄÄ

Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä taivaallinen Isä esitti kaikille henkilöilleen suunnitelmansa, joka auttaisi meitä tulemaan Hänen kaltaisikseen. Suunnitelma edellytti Vapahtajaa, joka auttaisi meitä voittamaan fyysisen ja hengellisen kuoleman. Jeesus Kristus tarjoutui Vapahtajaksemme ja antamaan kunnian taivaalliselle Isällemme (ks. Moos. 4:1–2).

LUOMINEN

Jeesus Kristus loi Isänsä johdolla meille kauniin maailman (ks. Kol. 1:15–16; 3. Nefi 9:15). ”Iankaikisuuden valtava laajuus, äärettömän avaruuden ja ajan kirkkaudet ja mysteerit on kaikki rakennettu hyödyttämään teidän ja minun kaltaisia tavallisia kuolevaisia” (Dieter F. Uchtdorf, ”Te olette tärkeitä Hänelle”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 20).

ELÄMÄ MAAN PÄÄLLÄ

Maan päällä me emme ole enää Jumalan edessä, mutta Jeesuksen Kristuksen evankeliumi voi johdattaa meitä. Vaikka teemme aika ajoin syntiä, Vapahtaja voi parantaa meidät ja antaa meille anteeksi, kun teemme parannuksen. Hän kärsi ”jopa enemmän kuin ihminen voi kärsiä” (Moosia 3:7), jotta me voimme voittaa syntimme ilman että ne tuomitsevat meidät! (Ks. Moosia 4:2; Alma 42:14–15.)

ELÄMÄ KUOLEMAN JÄLKEEN

Kuollessamme henkemme ja ruumiimme eroavat toisistaan ja jäävät odottamaan ylösnousemusta henkimaailmassa. Ylösnousemuksellaan Jeesus Kristus voitti kuoleman meidän kaikkien puolesta, ja sen ansiosta me voimme – jos olemme uskollisia – päästä jälleen yhteen perheemme ja taivaallisen Isän kanssa. ”Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan” (Alma 11:43), ja ne elävät ikuisesti. (Ks. 1. Kor. 15:22; 2. Piet. 9:4–13.)

TUOMIOPÄIVÄ

Jeesus Kristus on tuomarimme. Hän, joka on ollut puolustajamme taivaallisen Isän luona, jakaa täydellisen, rakastavan, armollisen ja oikeudenmukaisen tuomion. Hän tuomitsee meidät paitsi sen perusteella, mitä olemme tehneet, sanoneet ja ajatelleet, myös sen perusteella, mitä meistä on tullut – kuinka Kristuksen kaltaisia olemme. (Ks. 2. Nefi 9:15; Moosia 4:30; OL 45:3–5.)

IANKAIKKINEN ELÄMÄ

Ne, jotka tulevat Kristuksen luokse ja vastaanottavat kaikki välttämättömät toimitukset, kuten kasteen ja temppelitoimitukset, sekä ovat uskollisia käskyille, perivät iankaikisen elämän Jumalan luona. Tämä siunaus tulee ”pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta” (2. Nefi 2:8; ks. myös Moosia 15:23).

AURINGONNOUSU

Don Jensen

Tämä elämä ei ole kaiken loppu vaan tulossa on paljon kauneutta, onnea ja iloa.

Talviaamu oli kuulas ja kylmä ennen auringonnousua, kun aloitin aamuaskareeni maitotilallamme. Mieleni oli raskas muistelllessani kuluneen viikon tapahtumia. Pientä laaksoamme oli kohdannut murhenäytelmä. Kauheassa auto-onnettomuudessa olivat saaneet surmansa vanha lukioaikainen ystäväni, hänen pieni poikansa, teinikäinen tyttärensä ja kolme tämän ystävää. Omat lapseni olivat olleet onnettomuudessa menehtyneiden tyttöjen ystäviä. Meidän perheemme oli monien muiden tavoin surrut koko viikon tätä murhenäytelmää yhdessä onnettomuuden uhrien perheiden kanssa. Olimme osallistuneet sillä viikolla jo kolmiin hautajaisiin ja tänään

menisimme vielä viimeisiin, tuon isän ja hänen kahden lapsensa hautajaisiin.

Kamppailin mielessäni kahden suuren kysymyksen kanssa, kun yritin hyväksyä tapahtuneen.

Ensinnäkin surin ja ihmettelin sitä, miksi nämä nuoret oli otettu pois ennen kuin he saivat kokea niin paljon kaikkea sitä, mitä elämällä on tarjota. He eivät varttuisi aikuisiksi, eivät menisi naimisiin, eivät palvelisi lähetystyössä, eivät saisi lapsia eivätkä kokisi monia muita kuolevaisen elämän iloja.

Toiseksi, vaikka tunsinkin, että me halusimme yhteisönä todella kovasti lohduttaa noita perheitä, tuntui siltä, ettemme pystyisi tekemään mitään sellaista, mikä voisi koskettaa

heitä heidän murheessaan.

Työskennellessäni yllätyin, kun luokseni tuli käymään onnettomuudessa menehtyneen ystäväni appi. Hänelläkin oli maatila, missä työ ei koskaan lakkaa, ja hänen piti saman tien ostaa vasikka. Kaupanteon jälkeen juttelimme jonkin aikaa siitä, kuinka hän ja hänen perheensä pärjäisivät. Mainitsin hänelle toiveeni, että voisimme tehdä jotakin enemmän heidän hyväkseen. Tunsin itseni niin avuttomaksi heidän tuskansa lievittämisessä. Mutta olin vaikuttunut siitä, kuinka rauhalliselta ja levolliselta hän tuntui huolimatta siitä, mitä hänen perheensä joutui kokemaan.

Äkkiä ymmärsin, että vastaus yhteen kysymyksistäni oli ollut saatavilla koko

ajan. Olin ollut huolissani siitä, kuinka minä lohduttaisin surevia ystäviäni, ja olin unohtanut, että todellinen lohtu ja rauha tulee Pyhältä Hengeltä. Näitä perheitä siunattiin ylimääräisellä mitalla sitä lohtua, jota vain taivaallinen Isä voi antaa. Tiesin, että he saivat sitä Herran lohdutusta, josta Mormonin kirjassa puhutaan:

”Hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne – –.

Oi te kaikki puhdassydämiset, nostakaa pääanne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana ja kestitkää itseänne hänen rakkaudellaan, sillä te voitte, jos mielenne on luja, ikuisesti.” (MK Jaak. 3:1–2.)

Kun olimme hyvästelleet, astuin ulos navetasta ja huomasin täyden

kuun laskevan läntisellä taivaalla. Se oli kaunis näky. Sitten käännyin ja näin auringon nousevan idästä. Oli kuin koko taivas olisi puhjennut väreihin. Laskeva kuu oli ollut ihastuttava, mutta nouseva aurinko oli henkeäsalpaava. Kun pysähdyin miettimään tätä vastakohtaisuutta, mieleeni tuli, että niin kauniina ja onnellisena kuin ehkä pidämmekin elämäämme kuolevaisuudessa, se kalpenee sen kauneuden ja onnen rinnalla, joka meitä odottaa, jos olemme uskollisia ja kuuliaisimpia. Tajusin, että ne, jotka olivat kuolleet, eivät olleet todellisuudessa menettäneet mitään. He olivat olleet urhoollisia elämässään maan päällä ja jatkasivat matkaa suurempiin kokemuksiin ja iloihin.

Myöhemmin samana päivänä osallistuin perheeni kanssa viimeisiin hautajaisiin. Kokoonnuimme tuona päivänä tabernaakkeliin, joka oli ääriään myöten täynnä, kirjaimellisesti ratkeamaisillaan liitoksistaan koko yhteisön tuen ansiosta. Sinä päivänä ja jonkin aikaa sen jälkeen laaksomme asukkaat kokivat erityistä rauhaa. Vanhemmat pitivät lapsiaan hieman lähempänä, ja me tajusimme, että elämämme maan päällä on lyhyt ja meidän täytyy ilmaista rakkautemme perheelle ja ystäville useammin. Minua muistutettiin Herran rakkaudesta meitä kohtaan ja pelastussuunnitelman kauneudesta. Tämä elämä ei ole kaiken loppu vaan tulossa on paljon kauneutta, onnea ja iloa. ■

Kirjoittaja asuu Idahossa Yhdysvalloissa.

Vanhin
Quentin L. Cook
kahdentoista
apostolin
koorumista

KUN PAHA NÄYTTÄÄ HYVÄLTÄ JA HYVÄ NÄYTTÄÄ PAHALTA

Kuinka vastustaja yrittää vääristää ja horjuttaa Isän suunnitelman mukaisen elämän siunauksia.

Kun vastustaja pyrkii tekemään tyhjäksi taivaallisen Isämme onnensuunnitelman, yksi hänen ovelimpia keinojaan on hänen kavala opetuksensa, että pahan vaikutusta tai paholaista ei ole olemassakaan (ks. 2. Nefi 28:22), sekä hänen yrityksensä määritellä uudella tavalla paha hyväksi ja hyvä pahaksi, pimeys valoksi ja valo pimeydeksi sekä karvas makeaksi ja makea karvaaksi (ks. 2. Nefi 15:20).

Tätä nimitetään toisinaan paradigman eli ajatustavan muutokseksi – ”kun tavanomainen tapa ajatella tai toimia korvataan uudella ja erilaisella tavalla”¹, jolloin asiat esitetään täysin vastakkaisina kuin ne todellisuudessa ovat. Klassikkoromaaninsa *Paholaisen kirjeopisto* C. S. Lewis kirjoitti kokeneen paholaisen näkökulmasta. Lewis käänsi perinteisiä arvoja päinvastaisiksi käyttäen ironiaa ja satiiria saadakseen pahan näyttämään hyvältä ja hyvän näyttämään pahalta.²

Samaan tapaan minulla oli muutama kuukausi sitten ajatuksia herättävä tapaaminen erään kansainvälisesti tunnetun mainonnan asiantuntijan kanssa. Keskustelimme pahan vaikutuksesta ja huonojen valintojen seurauksista.

Hän esitti kiinnostavan hypoteettisen kuvauksen siitä, mitä tapahtuisi, jos Lusiferilla olisi tapaaminen jonkin mainostoimiston kanssa. Vastustaja kuvailisi ongelmansa: hän ja hänen seuraajansa kapinoivat Isän suunnitelmaa vastaan ja hylkäsivät sen ja ovat sittemmin ymmärtäneet, etteivät he voi voittaa Jumalaa. Lusifer on ymmärtänyt, että siinä missä Isän suunnitelmassa on kyse ilosta ja onnesta, niin hänen oma suunnitelmansa johtaa murheeseen ja kurjuuteen. Ongelma on, Lusifer selittää mainostoimiston johtajalle, kuinka houkutella seuraajia.

He tulevat siihen tulokseen, että Lusiferin ainoa toivo menestyksestä on saada aikaan paradigman muutos eli arvojen kääntäminen pääläelleen – toisin sanoen saada Isän suunnitelma näyttämään siltä, että se johtaa murheeseen

Viisauden sanassa kannustetaan järkeviin terveystottumuksiin ja luvataan, että ne, jotka toimivat kuuliaisuudessa tämän jumalallisen käskyn mukaan, ”saavat terveyttä – ja löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita”.

ja kurjuuteen ja että Lusiferin suunnitelma johtaa iloon ja onneen.

Tämä hypoteettinen tapaaminen palvelee hyödyllistä tarkoitusta. Totuus on, että Isän suunnitelman viholliset paitsi yrittävät horjuttaa suunnitelman oppia ja periaatteita, he myös yrittävät vääristellä suunnitelmasta koituvia siunauksia. Heidän perimmäisenä pyrkimyksenään on saada se, mikä on hyvää, vanhurskasta ja iloista, näyttämään kurjalta.

Käsittelen joitakin vastustajan pyrkimyksiä vääristellä ja halventaa siunauksia, jotka koituvat elämisestä Isän suunnitelman mukaan.

Viisauden sana

Elämäni aikana olen nähnyt alkoholin turmelevan monien ystäväni elämää ja toisinaan tuhoavan sen. Alkoholikulttuurissa ei ole kyse pelkästään kirkon opista vaan siinä on kyse myös jokaisen terveydestä ja onnesta. Myöhempien aikojen pyhät voivat olla merkittävä ääni yhteiskunnan valistamisessa tämän ongelman seurauksista.

Isän suunnitelmassa viisauden sana, joka annettiin ”vehkeilevien ihmisten” ”pahuuden ja – – juonien tähden”, tarjoaa terveyden periaatteita. Se on ”annettu periaatteeksi, johon liittyy lupaus, sovitettuna heikkojen kyvyn mukaan ja kaikista pyhistä heikoimpienkin”. Siinä esitetään yksityiskohtia, kuten että ”sikäli kuin joku juo viiniä tai [alkoholia] – –, se ei ole hyvästä”. Tupakka ja kuumat juomat (tee ja kahvi) ”eivät ole ruumista – – varten”. (OL 89:3–9.)

Tässä ilmoituksessa kannustetaan lisäksi järkeviin terveystottumuksiin, joihin liittyy lupaus. Siinä luvataan, että ne, jotka toimivat kuuliaisuudessa tämän jumalallisen käskyn mukaan, ”saavat terveyttä – – ja löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita” (OL 89:18–19).³

Se vääristely, jota vastustaja hyödyntää, käy selkeästi ilmi siinä, kuinka hän on ajanut tupakan ja alkoholin asiaa.

Jopa sillä hypoteettisella mainostoimistolla olisi nykyisin vaikeuksia esitellä tupakkaa myönteisessä valossa. Profeetta Joseph Smith (1805–1844) sai viisauden sanan ilmoituksena vuonna 1833. Vuonna 1921 presidentti Heber J. Grant (1856–1945) kehotti Herran innoittamana kaikkia pyhiä elämään täydellisemmin viisauden sanan mukaan.⁴ Tuohon aikaan tupakoinnin massamarkkinointi ja ihannointi elokuvissa sai sen näyttämään muodikkaalta, sivistyneeltä ja hauskalta. Vasta vuonna 1964, 43 vuotta myöhemmin, Yhdysvaltain korkein lääkintäviranomainen päätyi toteamaan: ”Tupakointi on Yhdysvalloissa riittävän suuri terveystoiminta, jotta asianmukaiset korjaavat toimenpiteet ovat oikeutettuja.”⁵

Tupakointiin liittyvistä tilastotiedoista ei nykyään enää kiistellä. Tupakoitsijat saavat tupakoimattomia todennäköisemmin sydäntaudin, aivohalvauksen ja keuhkosityövän. Tupakoinnin arvioidaan lisäävän keuhkosityövän riskiä 25-kertaisesti.⁶

Siis se, minkä vastustaja esitti muodikkaana,

sivistyneenä ja hauskana, on itse asiassa johtanut miljoonien ihmisten kohdalla kurjuuteen ja ennenaikaiseen kuolemaan.

Toinen esimerkki on alkoholi. Olen seurannut monien vuosien ajan erästä 1940-luvulla alkanutta tutkimushanketta. Alkujaan 268:aa Harvardin yliopistossa opiskellutta miestä tutkittiin määrääjain koko heidän elämänsä ajan. Myöhemmin tutkimukseen otettiin mukaan muita, myös naisia. Alun pitäen tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, mitä menestyminen ja onnellisuus ovat.

Tähän tutkimukseen sisältyy kolme merkittävää havaintoa. Ensiksi, aikuisen onnellisuus korreloi vahvasti lapsuusperheen onnellisuuteen, etenkin vanhempien osoittamaan rakkauteen ja kiintymykseen.⁷ Toinen on terveen, vakaan avioliiton tärkeys elinikäiselle onnelle.⁸ Kolmas on alkoholin kielteinen vaikutus onneen ja menestykseen avioliitossa ja elämän aikana. Alkoholin väärinkäyttö koskettaa kolmasosaa perheistä Yhdysvalloissa ja liittyy neljäsosaan sairaalakäynneistä. Se on merkittävä tekijä kuolemantapauksissa, huonossa terveydessä ja heikentyneessä saavutustasossa.⁹

Äskettäisessä *Washington Post* -lehden etusivuartikkelissa, joka perustui Yhdysvaltain valtakunnallisiin terveystietoihin, todettiin, että ”naiset Amerikassa juovat paljon enemmän ja paljon useammin alkoholia kuin heidän äitinsä tai isoäitinsä aikanaan, ja alkoholinkäyttö tappaa heitä ennätysmääriin.” Artikkelissa päädyttiin siihen johtopäätökseen, että ”nykyinen ja edelleen kehittyvä tiede ei tue kohtuukäytön oletettuja hyötyjä” ja että ”riski kuolla syöpään näyttää kohoavan, kulutettiinpa alkoholia minkä verran tahansa”¹⁰.

Muutamana viime vuonna monet yliopistot ympäri maailman ovat pyrkineet alkoholinkäytön vähentämiseen, koska sillä on yhteys vakavaan epäsosiaaliseen käyttäytymiseen, kuten seksuaaliseen väkivaltaan, sekä vakaviin terveysongelmiin, joita aiheuttaa etenkin humalajuominen. Alkoholin kohtalokas vaikutus nuorten aivoihin on nykyään lääketieteellisesti todistettu.¹¹

Selostaessani ensisijaisesti yksilön terveysongelmia en ole pyrkinyt luokittelemaan muita vakavia alkoholinkäytön seurauksia kuten alkoholin vaikutuksen alaisena aiheutetut liikenneonnettomuudet, miesten yritykset selittää fyysinen ja seksuaalinen ahdistelu alkoholista johtuvaksi

ja raskaana olevien naisten alkoholinkäytön seuraukset sikiön aivoihin.¹²

Ikään kuin tupakointi, alkoholin väärinkäyttö ja opiaattiepideemia¹³ eivät olisi riittävän vahingollisia yhteiskunnalle, näemme nyt pahuuden voimien ajavan marihuanan päihdekäytön laillistamista.

Perheiden valinnat

Perheiden valinnat noudattavat samankaltaista mallia. Isän suunnitelmassa määritellään selkeästi perheen tehtävä.

Asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle” sanotaan: ”Perhe on Jumalan säätämä. Hänen iankaikkisessa suunnitelmassaan on olennaista miehen ja naisen välinen avioliitto. Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolu-paukset kunniaissa olemalla täysin uskollisia. Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset.”¹⁴

Nykyajan maailmassa eräässä toisessa paradigman muutoksessa on melko yleistä myönteisellä tavalla toivottaa vaihtoehtoisia valintoja, jotka ovat täysin ristiriidassa

tämän suunnitelman kanssa ja ovat epäedullisia avioliitolle ja perheelle:

- Valinta, että niin miehet kuin naisetkin asettavat opiskelun ja uran avioliiton ja perheen edelle.
- Valinta olla tarkoituksella hankkimatta lapsia tai hankkia vain muutama¹⁵ tai keskeyttää raskaus, kun se ei sovi suunnitelmiin.
- Valinta, että osallistuu moraalittomaan käytökseen korvikkeena avioliiton pyhälle instituutiolle.

Vastustaja on ottanut kohteekseen naiset ja on esittänyt äitiyden raadantaan johtavana umpikujana. Hän on ottanut kohteekseen miehet ja on esittänyt isyyden merkityksettömänä ja uskollisuuden vanhanaikaisena. Pornografian aiheuttama etäytyminen ja esineellistäminen ovat esimerkki siitä, kuinka avioliiton pyhä instituutio korvataan moraalittomalla käytöksellä. Se tähdentää vastustajan tavoittelemaa kauhistuttavaa kääntymistä pois totuudesta ja vanhurskaudesta.

Sopimattomat vaihtoehtoiset valinnat esitetään sopivina ja sellaisina, että ne auttavat saavuttamaan vapauden ja tasavertaisuuden maailmalliset tavoitteet. Tällaisten

valintojen seurauksena se lapsiluku, jonka nainen keskimäärin elinaikanaan synnyttää, on dramaattisesti vähenevässä. On arvioitu, että 46 prosenttia maailman väestöstä elää maissa, joissa syntyvyys on alle 2,1 lasta – mikä taso on välttämätön, jotta väkiluku pysyy vakaana. Useimmissa Euroopan ja Aasian maissa syntyvyys on tätä vähäisempää. Italiassa ja Japanissa se on noin 1,3 lasta. Japanin väkiluvun odotetaan laskevan 120 miljoonasta noin 100 miljoonaan vuoteen 2050 mennessä.¹⁶

Tätä maailmanlaajuista väestön vähenemistä ovat jotkut kuvanneet ”demografiseksi talveksi”.¹⁷ Monissa maissa syntyy liian vähän lapsia korvaamaan kuolevan sukupolven.

Saanan kertoa vielä yhdestä tosiasia, joka huolestuttaa minua suuresti. Sain vakavoittavan kokemuksen Jerusalemissa vuonna 2016, kun olin lasten muistomuseossa, joka on osa Yad Vashemia, holokaustin uhrien muistoksi perustettua keskusta. Vanhin Jeffrey R. Holland kahden toista apostolin koorumista ja minä sekä kaksi amerikkalaista juutalaisjohtajaa laskimme muistoseppeleeseen. On arvioitu, että holokaustissa surmattiin yli miljoona juutalaislasta.¹⁸

Käydessäni siinä museossa olin pakahtua liikutuksesta. Kun seisoin museon ulkopuolella ja yritin rauhoittua, ajattelin tuota kauheaa tapahtumaa ja tajusin äkkiä, että yksin Yhdysvalloissa tehdään kahdessa vuodessa yhtä monta aborttia kuin juutalaislapsia surmattiin holokaustissa toisen maailmansodan aikana.¹⁹

Juutalaislapset surmattiin, koska he olivat juutalaisia, eikä historiassa ole mitään sen vertaista, mutta syvä liikutukseni koski menetettyjä lapsia. Lasten saattaminen maailmaan on pyhä osa taivaallisen Isämme onnensuunnitelmaa. Aborttikäytännön valtavuus lamaannuttaa ja kauhistuttaa meitä siinä määrin, että monet meistä ovat työntäneet sen mielessään taka-alalle ja yrittävät pitää sen poissa tietoisuudestaan. Selvästikin vastustaja hyökkää monella tasolla lasten arvoa vastaan.

Aborttiasiaa pitää lähestyä varoen. Sitä ei arvatenkaan ratkaista henkilön tuomitsemisella tai syyttämällä. Jotkut ovat varoittaneet tuomitsemasta laivaa – tai miehiä tai naisia – ellei ole ymmärrystä merimatkan pituudesta tai kohdattavista myrskyistä.²⁰ Saattaisin lisätä, ettei monilla, jotka ovat osallisina tässä valitettavassa toimenpiteessä, ole todistusta Vapahtajasta eikä tietoa Isän suunnitelmasta.

Niille kuitenkin, jotka uskovat meidän olevan tilivelvollisia Jumalalle – ja myös monille niistä, jotka eivät ole kirkomme jäseniä – tästä on tullut valtaviin mittasuhteiden murhenäytelmä. Kun sen yhdistää juuri tutkailemaamme demografiseen talveen, se on vakava moraalinen häpeätahra yhteiskunnassamme.

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on opettanut: ”Suurin onni avioliitossa riippuu huomattavassa määrin yhdestä tietystä tekijästä – lasten saamisesta ja kasvattamisesta. – Kirkko ei voi hyväksyä eikä suvaita tapoja, jotka rajoittavat suuresti perhettä.”²¹

Mitä tulee lasten lukumäärään ja heidän välisiinsä ikäeroihin, äidin terveys täytyy ottaa huomioon, ja aviomiehen ja vaimon tulee tehdä tämä päätös rukoillen.²² Ulkopuolisten ei pitäisi koskaan arvostella tällaisia päätöksiä. Jotkut uskolliset pyhät eivät pysty saamaan lapsia tai heillä ei ehkä ole tilaisuutta solmia avioliittoa. He saavat jokaisen siunauksen seurausten lopullisella juhla-aterialla.²³

**Isän suunnitelma toteutuu perheissä.
Jokainen perheenjäsen on tärkeä,
ja hänen roolinsa on kaunis,
loistava ja tyydytystä tuottava.**

Siitä huolimatta Lusifer on tukenut aborttia ja muuttamalla paradigmaa kauhistuttavalla tavalla hän on saanut monet vakuuttumaan siitä, että lapset merkitsevät menetettyjä mahdollisuuksia ja kurjuutta eivätkä iloa ja onnea.

Meidän myöhempien aikojen pyhien täytyy olla etulinjassa muuttamassa ihmisten tuntemuksia ja ajatuksia lasten tärkeydestä. Juuri kuvailemani hyökkäykset perhettä vastaan johtavat lopulta murheeseen ja kurjuuteen.

Herra on julistanut, että Hänen työnsä ja kirkkautensa on ”ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39). Tämä suunnitelma toteutuu

perheissä. Jokainen perheenjäsen on tärkeä, ja hänen roolinsa on kaunis, loistava ja tyydytystä tuottava.

Perhejulistus ei voisi ilmaista selkeämmin Isän suunnitelman vastaisten valintojen seurauksia. Se julistaa yksiselitteisesti: ”Varoitamme – –, että perheen hajoaminen tuo yksilöille, yhteisöille ja kansakunnille ne onnettomuudet, joista muinaiset ja nykyiset profeetat ovat ennustaneet.”²⁴

Tässä esitellään selkeästi seurausten lopullinen juhla-ateria sekä niiden valintojen kumulatiivinen vaikutus, jotka eivät ole Isän onnensuunnitelman mukaisia.

Kaikissa avioliitoissa ja lasten kasvattamisessa on haasteita ja uhrauksia. Mutta palkinnot sekä tässä elämässä että iankaikkisuudessa ovat henkeäsalpaavan ihania. Ne ovat peräisin rakastavalta taivaan Isältä.

Hyökkäys Raamattua ja Jeesuksen Kristuksen jumalallisuutta vastaan ei ole omana elinaikanani ollut koskaan korostuneempaa kuin se on nyt. Kuten pyhissä kirjoituksissa on ennustettu, Lusifer käyttää monia keinoja saavuttaakseen tämän tavoitteen.

Menestyminen maassa

Tutussa pyhien kirjoitusten kohdassa, joka löytyy kautta Mormonin kirjan, on kaksi osaa. Siinä sanotaan: ”Mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa.” Toinen osa kuuluu: ”Mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen edestään” (ks. esim. Alma 36:30). On ilmeistä, että Pyhän Hengen siunaus, joka koituu kuuliaisuudesta, on ensisijainen osatekijä menestymiseen maassa.

Lisäksi kirkon pyhät opetukset määrittävät, että paras ajallisen vaurauden mitta on, että meillä on riittävästi tarpeisiimme. Tässä asiassa Lusifer on muuttanut paradigmaa edistääkseen suuren rikkauten tavoittelua ja erittäin näkyvien ylellisyystuotteiden hankintaa. Joitakuita näyttää ajavan eteenpäin pelkästään halu saavuttaa rikkaiden ja kuuluisien elämäntapa. Uskollisille jäsenille ei luvata ylen määrin vaurautta, eikä se yleensä tuo onnea.

Kansana myöhempien aikojen pyhät ovat kyllä vaurastuneet. Viisaita taloudenpidon periaatteita ovat

- etsiä ensin Jumalan valtakuntaa
- tehdä työtä, suunnitella ja käyttää rahaa viisaasti
- suunnitella tulevaisuuden varalle
- käyttää vaurautta Jumalan valtakunnan rakentamiseen.

Lusiferin tavoite

Sen lisäksi, että Lusifer esittää siunaukset kurjuutena, hän pyrkii horjuttamaan Jumalan suunnitelmaa ja hävittämään uskon Jeesukseen Kristukseen ja Hänen oppiinsa. Hyökkäys Raamattua ja Jeesuksen Kristuksen jumalallisuutta vastaan ei ole omana elinaikanani ollut koskaan korostuneempaa kuin se on nyt. Kuten pyhissä kirjoituksissa on ennustettu, Lusifer käyttää monia keinoja saavuttaakseen tämän tavoitteen.

Vastustajan eksyttämäksi voi joutua, mutta on aivan toinen asia olla yksi hänen palkkasotureistaan. Vanhin Neal A. Maxwell (1926–2004) kahdentoista apostolin koorumista ilmaisi asian hienosti: ”Kuinka murheellista onkaan, että niin monet kuolevaiset ovat vastustajan palkkasotureita – – ja että heidät on – – ostettu niin halvalla hinnalla. Vähän asemaa, vähän rahaa, vähän kiitosta, vähän ohikiitävää mainetta, ja he ovat halukkaita tekemään niin kuin tahtoo hän, joka voi tarjota kaikenlaisia hetkellisiä ’palkkioita’ mutta jolla ei ole selestistä valuuttaa.”²⁵

Parempaa esimerkkiä palkkasoturien vaikutuksesta ei luultavasti ole kuin Mormonin kirjassa kuvattu Lehin näky elämän puusta ja suuresta ja avarasta rakennuksesta. Tuossa rakennuksessa olijat osoittelivat sormellaan niitä, jotka olivat tarttuneet rautakaiteeseen ja jopa maistaneet puun hedelmää. Maistettuaan he ”olivat häpeissään niiden tähden, jotka ivasivat heitä; ja he lankesivat kielletyille poluille ja joutuivat hukkaan” (1. Nefi 8:27–28).

Näin siis huonot valinnat johtavat karvaiden, pilaantuneiden, haitallisten ja surkeiden tulosten aterialle.

Verratkaa tätä siihen seurausten loistavaan juhla-ateriaan, joka luvataan teille, jotka olette uskollisia. Teidät ”täytetään Herran kirkkaudella” ja ”Henki pyhittää [teidät teidän ruumiinne] uudistamiseksi” ja kaikki, mitä Isällä on, annetaan teille (OL 84:32–33; ks. myös jakeet 34–38).

Sellaisella seurausten juhla-aterialla nauttimamme hengellinen ruoka on herkullista, maukasta, makeaa, mehevää,

ravitsevaa ja täyttävää, ja sen ansiosta sydämemme riemuitsee. Kun tulemme ”Israelin Pyhän luokse ja [kestitsemme itseämme] sillä, mikä ei häviä eikä voi turmeltua” (2. Nefi 9:51), voimme kulkea kaitaa polkua ja suoraa reittiä, joka vie meidät Israelin Pyhän luokse, ”sillä Herra Jumala on hänen nimensä” (2. Nefi 9:41). ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 7. helmikuuta 2017 pidetystä puheesta ”A Banquet of Consequences: The Cumulative Result of All Choices” [Seurausten juhla-ateria: kaikkien valintojen kumulatiivinen tulos]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Merriam-Webster's Collegiate Dictionary, 11. laitos, 2003, ”paradigm shift”, merriam-webster.com.
2. Ks. C. S. Lewis, *Paholaisen kirjeopisto*, suom. Tyyni Tuulio, 1950.
3. Ks. Jed Woodworth, ”The Word of Wisdom”, julkaisussa *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, toim. Matthew McBride ja James Goldberg, 2016, s. 183–189; ”The Word of Wisdom”, 1. kesäkuuta 2013, history.lds.org.
4. Ks. Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant, 2003, s. 197–206.

5. *Smoking and Health: Report of the Advisory Committee to the Surgeon General of the Public Health Service*, PHS publication no. 1103, 1964, s. 33; ks. myös *The Health Consequences of Smoking—50 Years of Progress: A Report of the Surgeon General*, 2014, surgeongeneral.gov.
6. Ks. ”Health Effects of Cigarette Smoking”, Centers for Disease Control and Prevention [Yhdysvaltain tartuntatautien valvonta- ja ehkäisykeskukset], 15. toukokuuta 2017, cdc.gov.
7. Ks. George E. Vaillant, *Triumphs of Experience: The Men of the Harvard Grant Study*, 2012, s. 108–109.
8. Ks. Alvin Powell, ”Decoding Keys to a Healthy Life”, *Harvard Gazette*, 2. helmikuuta 2012, news.harvard.edu.
9. Ks. Vaillant, *Triumphs of Experience*, s. 292. Siihen verrattuna erillinen pitkäaikainen tutkimus aktiivisista kirkon jäsenistä toi myönteisiä tuloksia (ks. James E. Enstrom ja Lester Breslow, ”Lifestyle and Reduced Mortality among Active California Mormons, 1980–2004”, *Preventive Medicine*, vsk 46, nro 2, helmikuu 2008, s. 133–136).
10. Kimberly Kindy ja Dan Keating, ”For Women, Heavy Drinking Has Been Normalized. That’s Dangerous”, *Washington Post*, 23. joulukuuta 2016, washingtonpost.com; johtopäätöksessä lainataan Robert D. Brewerä, joka toimii tartuntatautien valvonta- ja ehkäisykeskusten alkoholihojelmassa.
11. Ks. ”Fact Sheets—Underage Drinking”, Centers for Disease Control and Prevention, 20. lokakuuta 2016, cdc.gov.
12. Ks. Anne Schuchat, ”The CDC’s Recommendations to Help Prevent Fetal Alcohol Spectrum Disorders”, *American Family Physician*, vsk 95, nro 1, 1. tammikuuta 2017, s. 6–7, aafp.org.
13. Ks. ”Inside a Killer Drug Epidemic: A Look at America’s Opioid Crisis”, *New York Times*, 6. tammikuuta 2017, nytimes.com.
14. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
15. ”Niiden 25–34-vuotiaiden aikuisten prosenttiosuus, joiden kanssa ei asu lapsia, on yli kaksinkertaistunut vuodesta 1967” (Emily Schondelmyer, ”No Kids in the House: A Historical Look at Adults Living without Children”, U.S. Census Bureau [Yhdysvaltain väestörekisteri], 20. joulukuuta 2016, census.gov).
16. Ks. *World Fertility Patterns 2015*, Yhdistyneet kansakunnat, Talous- ja sosiaalineuvosto, Väestöjaosto, 2015, s. 6, un.org; ”Birth and Fertility of the Resident Population”, Istat (Italian tilastokeskus), 28. marraskuuta 2016, istat.it; ”The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050, Buddhists”, Pew Research Center, 2. huhtikuuta 2015, s. 6–12, 102–111, pewresearch.org; Adam Taylor, ”It’s Official: Japan’s Population Is Dramatically Shrinking”, *Washington Post*, 26. helmikuuta 2016, washingtonpost.com, ja Ana Swanson, ”Japan’s Birth Rate Problem Is Way Worse Than Anyone Imagined”, *Washington Post*, 7. tammikuuta 2015, washingtonpost.com.
17. Ks. *The New Economic Reality: Demographic Winter*, BYUtv, byutv.org.
18. Ks. ”Plight of Jewish Children”, *Holocaust Encyclopedia*, United States Holocaust Memorial Museum, ushmm.org.
19. Ks. ”Reproductive Health: Data and Statistics: ‘Abortion’”, Centers for Disease Control and Prevention, 10. toukokuuta 2017, cdc.gov. Myönnän, että aborttien määrä on vähentynyt viime vuosina, mutta luku on yhä äärimmäisen korkea.
20. Joskus väitetty Thomas Carlylen (1795–1881) sanomaksi; ks. *Käsi-kirja 1: Vaaranjohtajille ja piispoille*, 2010, 17.3.1. Tässä osassa on rajoitetusti poikkeuksia aborttiin, kuten raiskaus, insesti, äidin terveys ja vauvan vakavat terveysongelmat.
21. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, toim. Edward L. Kimball; 1982, s. 328–329; ks. myös *Iankaikkinen avioliitto*, oppilaan kirja, kirkon koululaitoksen oppikirja, 2003, s. 319, lds.org.
22. Ks. Gordon B. Hinckley, *Ommellisen kodin kulmakivet*, lehtinen, 1984, s. 6, lds.org.
23. Ks. *Käsi-kirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.3.3.
24. ”Perhe – julistus maailmalle”.
25. Neal A. Maxwell, *Things As They Really Are*, 1978, s. 42.

TUTUSTU muinaiseen telttamajaan

Kuten nykyajan temppelien vertauskuvallisuus, samoin telttamajan vertauskuvallisuus voi opettaa meille matkastamme takaisin Jumalan luo.

Tuhansien vuosien ajan temppelit ovat olleet paikka, missä Jumala käyttää pappeuden toimituksia ja pyhiä liittoja opettaakseen lapsilleen iankaikkisia totuuksia pelastussuunnitelmastaan.

Kun israelilaiset matkasivat autiomaassa, heitä käskettiin rakentamaan telttamaja, jotta Jumala voisi ”[asua] heidän keskellään” (2. Moos. 29:46). ”*Telttamaja* tarkoittaa heprean kielellä kirjaimellisesti ’asuinpaikkaa’, ja sitä kutsuttiin niin siinä uskossa, että Jumala asui kirjaimellisesti sen pyhissä tiloissa. Kun Israel leiriytyi, telttamaja pystytettiin tarkalleen leirin keskikohtaan (kuvaamaan ajatusta, että Jumalan tuli olla kansansa elämän keskipisteenä).”¹

Tarkastele telttamajaa ja näitä telttamajan esineitä sekä sitä, mitä ne voivat opettaa meille palaamisestamme Jumalan luo.

VIITTEET

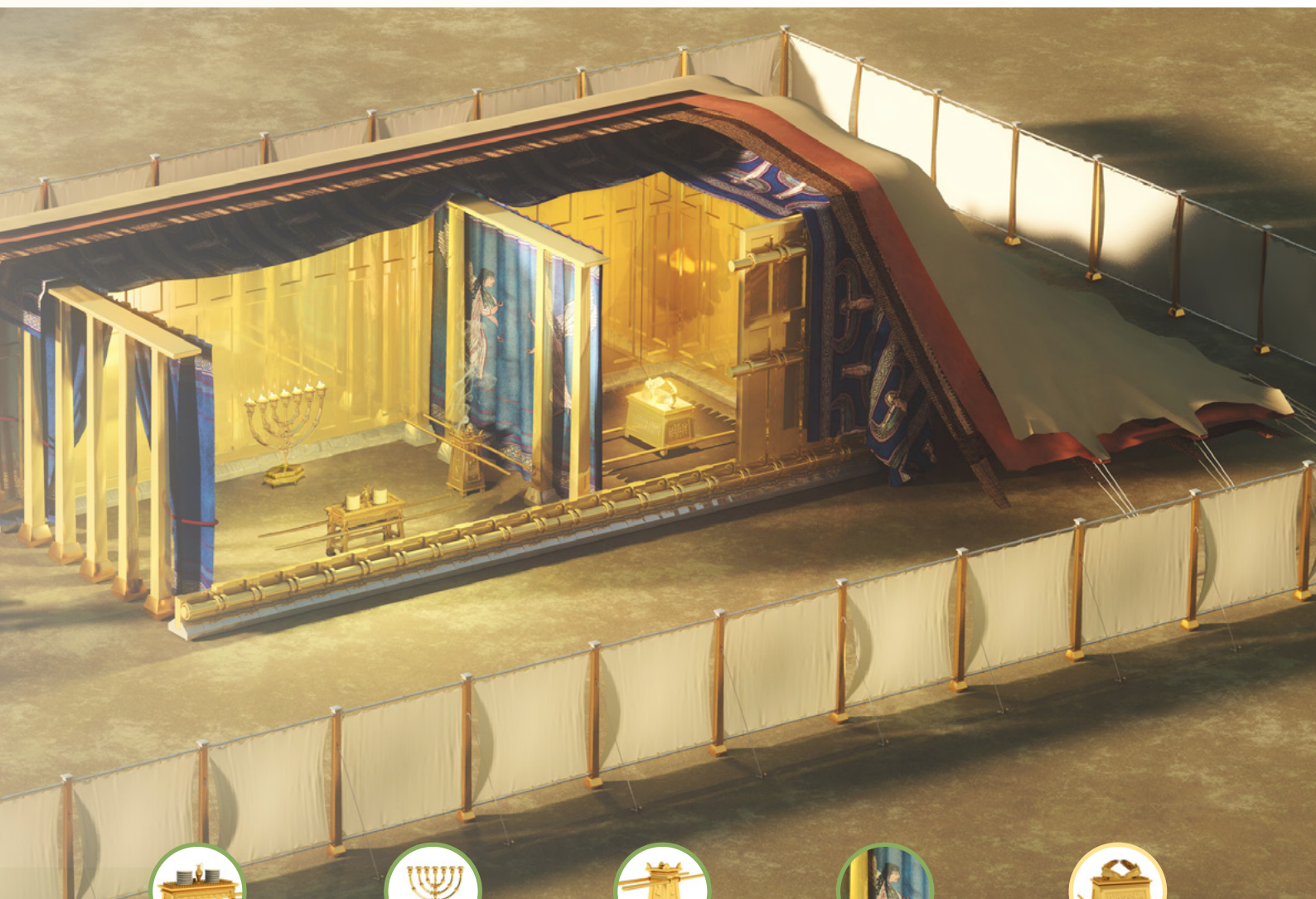
1. *The Life and Teachings of Jesus and His Apostles*, 1979, s. 390.
2. Paavalin kirjeessä heprealaisille (lukuissa 8–10) telttamajaa käytetään sen opettamiseen, kuinka suuri ylipappi Jeesus Kristus ”on uhrannut oman verensä – –, astunut sisään kaikkeinpyhimpään ja hankkinut meille ikiajoiksi lunastuksen” (9:12). Tämän lunastuksen ansiosta mekin voimme ”astua sisälle kaikkeinpyhimpään, koska Jeesus on uhrannut verensä” (10:19).

Telttamaja: Telttamaja koostui kolmesta osasta, joiden läpi ihmisen täytyy kulkea päästäkseen Jumalan luo: esipiha, pyhä ja kaikkeinpyhin (ks. 2. Moos. 25–30).

Altari: Mooseksen laissa määrättiin alttarilla annettavat uhrin, jotka enteivät Vapahtajaa ja Hänen ”suurta ja viimeistä uhriaan” (ks. Alma 34:10). Uhraaminen voi myös olla vertauskuva parannuksestamme – luovomme synneistämme ja tarjoamme uhrina särkyneen sydämen ja murtuneen mielen (ks. 3. Nefi 9:19–20; PKO, ”Uhri”).

Vesiallas: Ennen pyhään paikkaan astumista papit pesivät pronssisessa vesialtaassa kätensä ja jalkansa (ks. 2. Moos. 30:19–21), mikä muistuttaa meitä tarpeestamme olla puhtaita, kun valmistaudumme palaamaan Herran luo (ks. 3. Nefi 27:19–20).

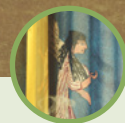
Uhrileipäpöytä: Kaksi-toista happamatonta leipää asetettiin joka sapatti uhrileipäpöydälle. Sana "uhrileipä" tarkoittaa heprean kielellä 'läsnäolon leipä' (ks. 2. Moos. 25:30). Leivät syötiin pyhässä paikassa joka sapatti "ikuisena liittona" (ks. 3. Moos. 24:5–9).

Lampunjalka: Seitsemässä lampussa poltettiin puhdasta oliiviöljyä antamaan valoa pyhäkötelttaan (ks. 3. Moos. 24:2–4). Tämä voi muistuttaa meitä Kristuksen valosta ja Pyhästä Hengestä, hengellisen valon lähteistä.

Suitsutusalttari: Papit polttivat suitsuketta joka aamu ja ilta alttarilla, joka oli väliverhon edessä. Ylöspäin kohoava savu voi edustaa taivaaseen kohoavia rukouksia (ks. Ilm. 5:8).

Väliverho: Ylipappi astui kaikkeinpyhimpään väliverhon läpi. Väliverhoon oli kudottu kerubeja eli enkeleitä (ks. 2. Moos. 26:31–33; OL 132:19). Väliverho voi muistuttaa meille, että kun meidät nyt erottaa Jumalasta väliverho, niin suuri ylipappi Jeesus Kristus voi avata tuon väliverhon.

Kaikkeinpyhin: Ylipappi astui tähän telttamajan pyhimpään paikkaan kerran vuodessa sovituspäivänä. Kaikkeinpyhin kuvasi Jumalan kirkkautta, ja siellä oli liitonarkku, jonka kantta kutsuttiin armonistuimeksi. "Sen luona sinä saat kohdata minut", Herra sanoi Moosekselle, "ja minä puhun sinulle" (2. Moos. 25:22; ks. myös 2. Moos. 29:43; 30:36).² ■

Vanhin Erich W. Kopischke
seitsemänkymmenen koorumista

Perhe

ONNEN LÄHDE

Käsitys perheestä ja perhe-elämästä todellisen onnen lähteenä on heikentynyt suunnattomasti viime vuosikymmeninä. Perinteistä perhettä vastaan hyökätään monista eri suunnista maailmanlaajuisesti. (Tämän lehden sivulla 18 vanhin Quentin L. Cook käsittelee joitakin noista hyökkäyksistä.) Mutta on muitakin sudenkuoppia ja riskejä, jotka liittyvät jopa joihinkuihin meistä, jotka tiedämme perheen tärkeyden, jumalallisuuden ja iankaikkisen päämäärän.

Koska meihin vaikuttavat maailma ja sen houkutukset – lisääntyvä halu itsekkäiseen itsensä toteuttamiseen ja mukavuuteen tai helppoon elämään – me kuormitamme perhettä ja onneamme. Aivan liian usein onnea elämässämme määrittelee se, millainen on laadultaan se meidän ”monipuolinen, vaivaton pakettimme”, jonka toivomme saavamme ja pitävämme itsellämme ”vähäisin sijoituksin ja korkealla tuotolla”.

Mutta elämä ei toimi sillä tavoin. Sitä ei ole koskaan tarkoitettu helpoksi. Herra sanoi profeetta Joseph Smithin välityksellä: ”Sillä paljon ahdingon jälkeen tulevat siunaukset. Sen tähden päivä tulee, jolloin teidät kruunataan paljolla kirkkaudella.” (OL 58:4.)

*Pohtikaa oppia
iankaikkisista
perheistä ja tulkaa itse
tietämään, mikä todella
merkitsee eniten.*

Jumalan säätämä

Herra on selkeästi ilmoittanut, kuinka voimme luoda ja pitää vahvan perheen. Meitä kaikkia kehoitetaan tutkimaan ja soveltamaan käytäntöön niitä periaatteita, jotka esitetään asiakirjassa ”Perhe – julistus maailmalle”. Lisäksi meidän tulee ymmärtää, että henkilökohtaisen voiman ja onnen ammentaminen perhe-elämästä edellyttää uhrauksia ja uskoa.

Perhejulistuksessa sanotaan, että ”avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä” ja että ”perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.” Siinä sanotaan edelleen, että ”Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa”.¹

Monien ihmisten ajatuksissa mielikuva perheestä ja sen tarkoituksesta on muuttunut radikaalisti. Yhä enenevässä määrin yhteiskunta on omaksumassa avioliitosta niin sanotun ”sielunkumppani”-mallin, joka keskittyy aikuisten tarpeisiin ja tunteisiin eikä lasten. Sen johdosta monet solmivat avioliiton oltuaan pitkään yhdessä sen sijaan että he solmisivat sen asianmukaisen seurusteluajan jälkeen. Täydellisen sielunkumppanin etsiminen, suhteen testaaminen elämällä yhdessä ilman avioliiton tukea tai ylellisen elämäntavan turvaaminen, jota suojaa järeä avioehto, ovat tulleet yleisiksi käytännöiksi monien kohdalla, ennen kuin he viimein päättävät mennä naimisiin.

Pyhät kirjoitukset ja nykyajan profeetat opettavat meille jotakin aivan muuta. Me rakennamme avioliittomme siveyden ja uskollisuuden perustukselle aikomuksena perustaa ja kasvattaa perhe. Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on opettanut: ”Monet puhuvat ja kirjoittavat avioliittoa vastaan. Jopa jotkut omistamme lykkäävät avioliittoa ja esittävät syytä sitä vastaan. – – Me kehoitamme kaikkia ihmisiä hyväksymään [perinteisen] avioliiton todellisen onnen perustaksi. – – Yleisesti ottaen avioliitossa on oletuksena perheen perustaminen.”²

Kun vaimoni Christiane ja minä olimme nuoria, nämä olivat meidän elävän profeettamme sanoja, ja me luotimme hänen neuvoonsa ja noudatimme sitä. Polvistuimme alttarin ääreen Bernin temppelissä Sveitsissä – hän oli 20- ja minä 22-vuotias. Olimme kelvollisia solmimaan liiton, mutta

meillä ei ollut mitään todellista kuvaa siitä, mitä odottaa, meillä ei ollut työkokemusta eikä loppututkintoa ja olimme melko köyhiä.

Meillä oli runsaasti vain rakkautta toisiimme kohtaan ja paljon sinisilmäistä intoa. Mutta me aloimme rakentaa maailmaamme yhdessä. Emme lykanneet lasten hankkimista, ja meidän piti elättää toisiimme saadaksemme opintomme päätökseen. Uskoimme lujasti Herran lupaukseen, että

”jos te pidätte hänen käskynsä, hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä” (Moosia 2:22).

Ja niin Hän teki. Solmiessamme avioliiton Christiane opiskeli sairaanhoitajaksi. Suunnittelimme, että hän valmistuisi ammattiinsa, mutta samaan aikaan teimme myös tietoisien päätöksen alkaa toteuttaa unelmaamme perheen perustamisesta. Sen seurauksena ensimmäinen lapsemme syntyi noin kaksi viikkoa ennen kuin Christiane suoritti viimeisen tenttinsä valmistuakseen sairaanhoitajaksi.

Nyt, lähes 40 vuotta myöhemmin, olemme kiitollisia siitä, että pystyimme rakentamaan perheemme yhdessä. Meidän uskomme Jumalaan ja suhteemme toinen toiseemme ovat tulleet horjumattomaksi, kun olemme nähneet Herran käden ohjaavan meitä rakentaessamme valtakuntaamme kuolevaisuudessa. Tämä valtakunta jatkaa kasvamistaan aina ja ikuisesti.

Nyt, lähes 40 vuotta myöhemmin, olemme kiitollisia siitä, että pystyimme rakentamaan perheemme yhdessä. Meidän uskomme Jumalaan ja suhteemme toinen toiseemme ovat tulleet horjumattomaksi, kun olemme nähneet Herran käden ohjaavan meitä rakentaessamme valtakuntaamme kuolevaisuudessa. Tämä valtakunta jatkaa kasvamistaan aina ja ikuisesti.

Olkaa halukkaita tekemään uhrauksia

Tavoitellessamme onnea me kumpikin olimme valmiita ja halukkaita tekemään uhrauksia. Hyväksyimme jumalallisesti määrätty tehtävämme isänä johtaa ja elättää ja äitinä hoivata lapsiamme.³ Julie B. Beck, entinen Apuyhdistyksen ylijohtaja, on sanonut: ”Isien pappeustehtävä on johtaa ja tuoda pappeuden toimituksia seuraavalle sukupolvelle. Äitien pappeustehtävä on vaikuttaa. Nämä ovat välttämättömiä, toisiaan täydentäviä ja toisistaan riippuvaisia vastuita.”⁴

Se, että auttaa toinen toistaan avioliitossa ja perheessä tasavertaisena kumppanina, ei tarkoita, että teemme aina samoja asioita tai teemme kaiken yhdessä tai kaikkea saman verran. Ymmärrämme ja hyväksymme Jumalan meille antamat erilaiset tehtävät, kuten perhejulistuksessa

esitetään. Emme seuraa maailmaa siinä, mitä kuvataan ”vapautukseksi”, jolloin sekä mies että vaimo elävät vain täyttäkseen omat itsekkiät tavoitteensa. Elämme evankeliumin periaatteiden mukaan, jolloin mies ja vaimo täydentävät toisiaan ja perhe pyrkii ykseyteen ja epäitsekkyteen.

Jotkut teistä saattavat sanoa: ”No, meidän tilanteemme on erilainen. Nykyajan maailma ei ole ihanteellinen. Siinä täytyy olla tilaa poikkeuksille.” Totta, mutta yritän opettaa säännön eli jumalallisen ihanteen ja antaa teidän käsitellä poikkeukset, kun kuljette elämänne tietä.

Mielikuvassa, joka meillä oli perheestämme, halusimme Christianen pysyvän kotona kasvattamassa lapsiamme. Se merkitsi uhrausten tekemistä. Pian sen jälkeen kun saimme tietää, että vauva on tulossa, Christiane muistutti minua yhteisestä päätöksestä, jonka olimme tehneet ennen hääpäiväämme, että hän lopettaisi työnteon kodin ulkopuolella heti sen jälkeen kun vauva syntyisi. Yritin välttyä siltä, minkä tiesin koituvan lisävastuuksi, mainitsemalla, että hän toi perheeseemme kolmanneksen tuloista. Hän vastasi yksinkertaisesti: ”Minä hoidan lapset ja sinä hoidat ruoan pöytään.”

Tiesin, että hän oli oikeassa, sillä olimme keskustelleet siitä paljon aiemmin. Se oli sopusoinnussa perhe-elämää koskevan mielikuvamme kanssa, se oli sopusoinnussa elävien

profeettojen sanojen kanssa, ja se tuntui oikealta. Niinpä hän luopui hyvin palkatusta työstään sairaanhoitajana ollakseen lähellä lapsiamme ja huolehtiakseen heidän päivittäisistä tarpeistaan, ja minun oli järjestettävä asiani niin, että voin huolehtia ruoasta ja suojasta. Herra siunasi meitä niin, että pystyimme toteuttamaan tämän puolen mielikuvastamme.

Muut tärkeät asiat, kuten kasvatuksen, opettamisen, ohjaamisen, siivoamisen ja jopa vaipanvaihdon, teimme yhdessä niin usein kuin olosuhteet sallivat. Tämä töiden jakaminen onnistui, koska se oli aina kuulunut siihen, millaiseksi olimme kuvitelleet perhe-elämämme.

Christiane ja minä huomasimme, että kun olemme toimineet uskossa ja luottaneet Herraan, Hän on auttanut meitä tekemään Hänen tahtonsa Hänen tavallaan ja Hänen ajoituksensa mukaan. Minun on nyt pakko sanoa, että Herran tapa ei tarkoittanut, että kaikki tapahtui heti siten kuin luulimme. Joskus meidän oli oltava kärsivällisiä, joskus meidän piti ponnistella enemmän ja joskus näytti jopa siltä, että Herra koetteli sitä, kuinka vakavissamme olimme. Mielikuvamme on kuitenkin aina innoittanut meitä ja ollut tärkeimpien päätöstemme perusta.

Yksi asia, jonka Christiane ja minä aina kuvittelimme mielessämme, oli se, että olisimme lastemme kanssa

tempppelin selestisessä huoneessa johdantona sille iankaikkiselle ilolle ja kirkkaudelle, jonka toivomme jonakin päivänä kokevamme. Muutamina viime vuosina olemme vieneet lapsen toisensa jälkeen saamaan temppeleitimituksia eli vertauskuvallisesti palauttaneet heidät taivaallisen Isämme luo opetettuamme heille vanhurskauden periaatteet. Olemme olleet kolmen lapsemme mukana tempppelin alttarin luona, kun he ovat solmineet avioliiton rakkaimpansa kanssa, ja odotamme tulevaisuudessa lisää temppeleliavioliittoja.

Mikään ei ole tuonut elämäämme enempää onnea ja

tydytystä kuin ilo, jota olemme saaneet toisistamme ja jälkeläisistämme. Kun ymmärsimme, että nämä ovat vasta iankaikkisen edistymisemme alkua ja siten ainoastaan aivan ensimmäisiä kokemuksiamme ilosta ja onnesta, olimme – ja olemme – halukkaita uhraamaan kaiken, mitä meillä on, elääksemme perhettä koskevan opin mukaan ja nähdäksemme mielikuvamme täysin toteutuneena.

Kehotan teitä pohtimaan tätä oppia, jotta tulisitte itse tietämään, mikä todella merkitsee eniten. Tällainen onni on olemassaolomme ydintä. Ja onni, joka on peräisin mieluisasta suhteesta miehen, vaimon ja lasten välillä, kasvaa aina.

Toteuttakaa mielikuvaanne

Kun olette tutkineet oppia perheestä ja olette luoneet mielikuvan omasta onnestanne, teidän pitää ryhtyä vakavasti toteuttamaan mielikuvaanne.

Ne alun torjunnat, joita koin seurustellessani Christianen kanssa, lannistivat minua hieman. Olin melkein jo päättänyt aloittaa antoisan uran nuorena naimattomana aikuisena

kirkossa, vaan sitten sain erityisen hengellisen vaikutelman. Osallistuessani erääseen toimitukseen Sveitsin tempelissä kuulin äänen sydämessäni sanovan jotakin tähän tapaan: ”Erich, jos et vakavissasi pyri menemään naimisiin ja astumaan uuteen ja ikuiseen liittoon, kaikilla näillä opetuksilla ja luvatuilla siunauksilla ei oikeastaan ole sinulle mitään merkitystä.” Se oli herätys, jonka sain ollessani nuori 21-vuotias, ja siitä hetkestä alkaen yritin vieläkin lujemmin olla tuon siunauksen arvoinen.

Kehotan teitä asettamaan mielikuvaanne koskevia henkilökohtaisia tavoitteita. Oppaassa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sanotaan: ”Tavoitteet kuvaavat sydämemme haluja ja näkemystämme siitä, mitä voimme saavuttaa. Tavoitteiden ja suunnitelmien avulla toiveemme muuttuvat toiminnaksi. Tavoitteiden asettaminen ja suunnittelu ovat uskon osoitus.”⁵

Älkää suhtautuko kevytmielisesti pyhiin asioihin. Kun tulette avioliittoikään, älkää seurustelko vain hauskanpidon vuoksi. Älkää koskaan vaarantako iankaikkista syntyperäanne tekemällä jotakin sellaista, joka estäisi teitä

solmimasta tärkeimpiä liittoja temppeleissä. Kun kohtelette jokaista treffikumppanianne mahdollisena iankaikkisena kumppanina, ette koskaan tee sopimattomia asioita, jotka vahingoittaisivat fyysisesti tai hengellisesti seuralaistanne tai vaarantaisivat oman kelvollisuutenne ja hämärtäisivät mielikuvanne. Kun pysytte kelvollisina, hengellinen näkemysenne ei koskaan himmene ja olette aina oikeutettuja Hengen kuiskauksiin. Pyhä Henki kannustaa teitä ja vahvistaa näiden elämänne tärkeimpien päätösten olevan oikein, vaikka toisinaan pelkäätekkin kuollaksenne.

Pitäkää itseänne tilivelvollisina Herralle mielikuvastanne ja tavoitteistanne elämässä. Jos on jotakin, mistä teidän on tehtävä parannus, älkää epäröikö sekuntiakaan tehdä sitä. Niin tämä elämä kuin iankaikkinen elämä ovat liian tärkeitä, jotta lykkäisitte parannuksenne aikaa (ks. Alma 13:27; 34:33). Noudattakaa Jumalan profeetan kutsua, joka innoittaa meitä "[pyytämään] Isältä Jeesuksen nimessä, mitä tahansa tarvitsettekin. Älkää epäilkö vaan olkaa uskovia, ja alkakaa niin kuin muinaisina aikoina ja tulkaa Herran luokse koko sydämestänne ja tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten hänen edessään." (Morm. 9:27.)

Myönnän, että muutamien teistä on ehkä olosuhteidenne vuoksi tarpeen mukauttaa ihannemielikuvanne perheestä sopimaan henkilökohtaiseen tilanteeseenne. Mutta olen oppinut, että Herra auttaa meitä, kun toimimme uskossa ja noudatamme ihannetta siinä määrin kuin mahdollista.

Täydellistävä periaate

Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin sisältyy mitä lohduttavin tekijä. Se on *täydellistävä eli loppuun saattava* osuus uskossamme Herraan Jeesukseen Kristukseen. Moroni kehotti meitä pysymään aina oikealla tiellä "luottaen yksin Kristuksen ansioihin, joka [on meidän uskomme] perustaja ja täydelliseksi tekijä" (Moroni 6:4).

Koska uskomme Jeesukseen Kristukseen, voimme pyrkiä elämässä siihen suuntaan, johon meidän tulee kulkea. Mutta jos kompastumme heikkouden tai hukattujen tilaisuuksien vuoksi, Hän ojentaa meille kätensä, täydentää sen, mikä puuttuu ja tekee uskomme täydelliseksi. Hän on

sanonut: "Sillä minä, Herra, tuomitsen kaikki ihmiset heidän tekojensa mukaan, heidän sydämensä halun mukaan" (OL 137:9).

Käsikirjassa 2 sanotaan: "Uskolliset jäsenet, joiden olosuhteet eivät salli heidän saada iankaikkisen avioliiton ja vanhemmuuden siunauksia tässä elämässä, tulevat saamaan kaikki luvatut siunaukset iankaikkisuuksissa, mikäli he pitävät Jumalan kanssa tekemänsä liitot."⁶

Todistan, että Herra tosiaan tarkoitti sitä, mitä Hän sanoi, todetessaan, että "ei ole hyvä ihmisen olla yksinään" (1. Moos. 2:18) ja että Hänen suurin kaikkia lapsiaan koskeva toiveensa on, että he saavat "ilon täyteyden" (Moos. 7:67). Pitäkää siis aina mielikuvanne mielessänne ja "[pyrkikää] kohti iankaikkisessa perheessä elämisen ihannetta. Tämä tarkoittaa valmistautumista tulemaan kelvolliseksi puoliseksi ja rakastavaksi isäksi

tai äidiksi. Joissakin tapauksissa nämä siunaukset toteutuvat vasta seuraavassa elämässä, mutta perimmäinen tavoite on kaikilla sama."⁷

Tiedän, että elämäntilanteita on yhtä monenlaisia kuin maailmassa on ihmisiä. Tiedän, että kulttuureissa, perinteissä ja odotuksissa on eroja. Nämä opit ja periaatteet ovat kuitenkin iankaikkisia ja tosia, eivätkä ne ole riippuvaisia henkilökohtaisista elämäntilanteistamme. Luotan täysin siihen, että kun vilpittömästi pohditte ja rukoillen mietitte näitä oppeja ja periaatteita, pystytte luomaan elämästänne mielikuvan, joka on mieluinen Herralle ja johtaa suurimpaan onneenne. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 2. joulukuuta 2014 pidetystä puheesta "What Do You Envision in Life?" [Millaiseksi kuvittelette tulevan elämänne?]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. "Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.
2. Spencer W. Kimball, "Guidelines to Carry Forth the Work of God in Cleanliness", *Ensign*, toukokuu 1974, s. 6.
3. Ks. "Perhe – julistus maailmalle", s. 129.
4. Julie B. Beck, puheenvuoroja yleiskonferenssiin liittyvässä koulutuksessa, lokakuu 2009.
5. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 154.
6. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 1.3.3.
7. *Käsikirja 2*, 1.3.3.

Luku 2

Kuule Häntä

Tämä on luku 2 uudessa neliosaisessa, kerronnallisessa kirkon historiassa nimeltä Pyhät – kertomus Jeesuksen Kristuksen kirkosta myöhempinä aikoina. Kirja tulee saataville painettuna 14 kielellä, Evankeliumiatheinen kirjasto -sovelluksen kirkon historian osastossa ja verkossa sivustolla pyhat.lds.org. Seuraavia lukuja julkaistaan tulevissa numeroissa, kunnes osa 1 ilmestyy myöhemmin tänä vuonna. Sen luvut tulevat saataville 47 kielellä Evankeliumiatheinen kirjasto -sovelluksessa ja sivustolla pyhat.lds.org.

Eräänä kevätaamuna vuonna 1820 Joseph nousi varhain ja lähti lähellä kotiaan olevaan metsään. Päivä oli kirkas ja kaunis, ja auringonvalo siivilöityi yläpuolella olevien oksien lomitse. Joseph halusi rukoillessaan olla yksin, ja hän tiesi metsässä rauhallisen paikan, jossa hän oli ollut äskettäin raivaamassa puita. Hän oli jättänyt sinne kirjeensä, kantoon iskettynä.¹

Löydettyään paikan Joseph katseli ympärilleen varmistukseksi, että oli yksin. Häntä huolestutti rukoilla ääneen, eikä hän halunnut tulla keskeytetyksi.

Kun Joseph oli varma siitä, että hän oli yksin, hän polvistui viileään maahan ja alkoi kertoa Jumalalle sielunsa toiveista. Hän pyysi armoa ja anteeksiantoa ja viisautta löytääkseen vastauksia kysymyksiinsä. ”Oi Herra”, hän rukoili, ”mihin kirkkoon minun pitäisi liittyä?”²

Hänen rukoillessaan hänen kieltensä tuntui turpoavan, kunnes hän ei pystynyt puhumaan. Hän kuuli takaansa askelia, mutta kääntyessään ympäri hän ei nähnyt ketään. Hän yritti rukoilla uudelleen, mutta askelet voimistuivat aivan kuin joku olisi ollut hyökkäämässä häntä kohti. Hän hypähti pystyyn ja pyörähti ympäri mutta ei vielääkään nähnyt ketään.³

Äkkiä hänet valtasi jokin näkymätön voima. Hän yritti jälleen puhua, mutta hänen kieltensä oli yhä sidottu. Synkkä pimeys sulki hänet sisäänsä, kunnes hän ei nähnyt enää auringonvaloa. Hänen mielessään välähti epäilyksiä ja kamalia kuvajaisia, jotka hämmensivät ja häiritsivät häntä.

Hänestä tuntui kuin jokin kauhea olento, joka oli todellinen ja valtavan voimakas, halusi tuhota hänet.⁴

Kaikki voimansa ponnistaen Joseph huusi uudelleen Jumalan puoleen. Hän pystyi jälleen puhumaan, ja hän aneli vapautusta, mutta hän oli vaipumassa epätoivoon, sillä sietämätön pimeys oli musertavaa ja hän oli jo valmis antautumaan turmioon.⁵

Sillä hetkellä hänen päänsä yläpuolelle ilmaantui valopatas. Se laskeutui hitaasti ja näytti sytyttävän metsän tuleen. Kun tuo valo lepäsi Josephin päällä, hän tunsu aiemman näkymättömän voiman päästävän otteensa. Jumalan Henki korvasi sen täyttäen hänet rauhallalla ja sanomattomalla ilolla.

Tähyillessään valoon Joseph näki Isän Jumalan seisovan hänen yläpuolellaan ilmassa. Jumalan kasvot olivat kirkaammat ja loistavammat kuin mikään, mitä Joseph oli koskaan nähnyt. Jumala kutsui Josephia nimeltä ja osoitti toista olentoa, joka ilmestyi Hänen viereensä. ”Tämä on minun rakas Poikani”, Jumala sanoi. ”Kuule häntä!”⁶

Joseph katseli Jeesuksen Kristuksen kasvoja. Ne olivat yhtä kirkkaat ja loistavat kuin Isän.

”Joseph”, Vapahtaja sanoi, ”syntisi on annettu sinulle anteeksi.”⁷

Kuormansa kevennyttyä Joseph toisti kysymyksensä: ”Mihin kirkkoon minun pitäisi liittyä?”⁸

”Älä liity yhteenkään niistä”, Vapahtaja sanoi hänelle. ”He opettavat oppeina ihmiskäskyjä, ja he ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman.”

Herra sanoi Josephille, että maailma oli täynnä syntiä. ”Kukaan ei tee hyvää”, Hän selitti. ”He ovat kääntyneet pois evankeliumista eivätkä pidä minun käskyjäni.” Pyhiä totuuksia oli kadonnut tai turmeltunut, mutta Herra lupasi ilmoittaa Josephille tulevaisuudessa evankeliumin täyteyden.⁹

Vapahtajan puhuessa Joseph näki joukoittain enkeleitä, ja valo enkelien ympärillä loisti kirkkaampana kuin keskipäivän aurinko. ”Katso ja näe, minä tulen pian”, Herra sanoi, ”puettuna Isäni kirkkauteen.”¹⁰

Joseph oletti, että kirkkaus hävittäisi metsän, mutta puut paloivat kuten Mooseksen pensas eivätkä kuluneet.¹¹

Kun valo kaikkosi, Joseph makasi selällään katsellen ylös taivaalle. Valopatsas oli mennyt, ja hänen syyllisyytensä ja hämmennyksensä olivat poissa. Jumalallisen rakkauden tunteet täyttivät hänen sydämensä.¹² Isä Jumala ja Jeesus Kristus olivat puhuneet hänelle, ja hän oli saanut tietää itse, kuinka hän löytäisi totuuden ja anteeksiannon.

Näyn jälkeen Joseph oli liian heikko liikkumaan, joten hän makasi metsässä, kunnes hänen voimansa osittain palautuivat. Sitten hän kompuroi kotiin ja nojautui ottamaan tukea takasta. Hänen äitinsä näki hänet ja kysyi, mikä oli hätänä.

”Kaikki on hyvin”, hän vakuutti äidilleen. ”Voin aivan hyvin.”¹³

Puhuessaan muutama päivä myöhemmin erään saarnaajan kanssa Joseph kertoi, mitä hän oli nähnyt metsässä. Saarnaaja oli osallistunut aktiivisesti äskettäisiin uskonnollisiin herätyskokouksiin, ja Joseph odotti miehen suhtautuvan hänen näkyynsä vakavasti.

Alkuun saarnaaja suhtautui hänen sanoihinsa kevyesti. Ihmiset väittivät aika ajoin saavansa taivaallisia näkyjä.¹⁴ Mutta sitten hän muuttui vihaiseksi ja puolustelevaksi ja sanoi Josephille, että tämän kertomus oli Paholaisesta. Saarnaaja sanoi, että näkyjen ja ilmoitusten ajat olivat päättyneet kauan sitten, eivätkä ne koskaan palaisi.¹⁵

Joseph yllättyi ja huomasi pian, ettei kukaan uskonut hänen näkyynsä.¹⁶ Miksi he uskoisivat? Hän oli vasta 14-vuotias, eikä hänellä ollut käytännöllisesti katsoen mitään koulutusta. Hän tuli köyhästä perheestä ja oletti viettävänsä loppuelämänsä viljellen maata ja tehden tilapäistöitä niukan elannon ansaitsemiseksi.

Ja silti hänen todistuksensa vaivasi muutamia niin, että he alkoivat pilkata häntä. Kuinka outoa, hän ajatteli, että yksinkertainen poika, joka oli merkityksetön maailmassa, herätti niin paljon katkeruutta ja halveksuntaa. ”Miksi vainota minua totuuden kertomisen tähden?” hän halusi kysyä. ”Miksi maailma haluaa saada minut kieltämään sen, mitä olen todella nähnyt?”

Nämä kysymykset pohdituttivat Josephia koko hänen loppuelämänsä. ”Olin tosiaankin nähnyt valon, ja tuon valon keskellä näin kaksi Persoonaa, ja he todella puhuivat minulle”, hän myöhemmin kirjoitti, ”ja vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta.”

”Tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen”, hän todisti, ”enkä voinut sitä kieltää.”¹⁷

Kun Joseph havaitsi, että näystä kertominen vain käänsi naapurit häntä vastaan, hän piti näyn lähinnä omana tietonaan ja tyytyi siihen tietoon, mitä Jumala oli hänelle antanut.¹⁸ Myöhemmin, muutettuaan pois New Yorkin osavaltiosta, hän yritti kirjoittaa muistiin metsässä saamansa pyhän kokemuksen. Hän kuvaili haluaan saada anteeksi ja Vapahtajan varoitusta parannuksen tarpeessa olevalle maailmalle. Hän kirjoitti kokemuksen muistiin itse, takeltelevin sanoin, yrittäen tosissaan vangita tuon hetken majesteettisuuden.

Myöhemminä vuosina hän kertoi näystä julkisemmin turvautuen kirjureihin, jotka voisivat auttaa häntä ilmaisemaan sitä, mitä oli mahdotonta kuvata. Hän kertoi halustaan löytää tosi kirkko ja kuvaili, kuinka Isä Jumala ilmestyi ensin ja esitteli Poikansa. Hän kirjoitti vähemmän siitä, kuinka hän etsi anteeksiantoa, ja enemmän

Vapahtajan yleismaailmallisesta totuuden sanomasta ja evankeliumin palauttamisen tarpeellisuudesta.¹⁹

Joka kerta, kun Joseph pyrki tallentamaan kokemuksensa, hän todisti, että Herra oli kuullut hänen rukouksensa ja vastannut siihen. Hän oppi nuorukaisena, ettei Vapahtajan kirkkoa ollut enää maan päällä. Mutta Herra oli luvannut ilmoittaa aikanaan enemmän evankeliumiaan. Niinpä Joseph

päätti luottaa Jumalaan, pysyä uskollisena metsässä saamalleen käskylle ja odottaa kärsivällisesti lisäohjeita.²⁰ ■

Täydellinen luettelo lainatuista julkaisuista on saatavana englannin kielellä sivustolla pyhätsid.org.

Sana *Aihe* viitteissä osoittaa, että lisätietoa on verkossa sivustolla pyhätsid.org.

VIITTEET

1. JS-H 14; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 212 (luonnos 2); David Nye Whiten tekemä Joseph Smithin haastattelu, 21. elokuuta 1843, artikkelissa [David Nye White], ”The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. syyskuuta 1843, s. [3], nähtävissä sivustolla josephsmithpapers.org.
2. David Nye Whiten tekemä Joseph Smithin haastattelu, 21. elokuuta 1843, artikkelissa [David Nye White], ”The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. syyskuuta 1843, s. 3, nähtävissä sivustolla josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa

Tässä lehdossa, joka on yhä nykyään lähellä Smithien kotia, Joseph polvistui rukoilemaan tietääkseen, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä.

- Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 12.
3. Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Journals, Volume 1, s. 88.
 4. JS–H 15; Orson Hyde, *Ein Ruf aus der Wüste*, 1842, s. 15–16; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 212 (luonnos 2).
 5. JS–H 16; Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Journals, Volume 1, s. 88; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 212 (luonnos 2).
 6. JS–H 16–17; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 12–13; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 214 (luonnos 2); Joseph Smith, Journal, Nov. 9–11, 1835, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Journals, Volume 1, s. 88.
 7. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 13.
 8. David Nye Whiten tekemä Joseph Smithin haastattelu, 21. elokuuta 1843, artikkelissa [David Nye White], ”The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. syyskuuta 1843, s. 3, nähtävissä sivustolla josephsmithpapers.org.
 9. JS–H 5–26; Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 13; Levi Richards, Journal, June 11, 1843; Joseph Smith, ”Church History”, *Times and Seasons*, 1. maaliskuuta 1842, nro 3, s. 706, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 494.
 10. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 13.
 11. Orson Pratt, *Interesting Account*, 1840, s. 5, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 523.
 12. JS–H 20; David Nye Whiten tekemä Joseph Smithin haastattelu, 21. elokuuta 1843, artikkelissa [David Nye White], ”The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. syyskuuta 1843, s. [3], nähtävissä sivustolla josephsmithpapers.org; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 214 (luonnos 2); Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 13.
 13. JS–H 20; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 214 (luonnos 2).
 14. Ks. Richard Lyman Bushman, ”Visionary World of Joseph Smith”, 1997, s. 183–204.
 15. JS–H 21; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 216 (luonnos 2); Alexander Neibaur, Journal, May 24, 1844, nähtävissä sivustolla josephsmithpapers.org. **Aihe:** Christian Churches in Joseph Smith’s Day [Kristilliset kirkot Joseph Smithin aikaan].
 16. JS–H 22, 27; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 4, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 216–218 (luonnos 2); David Nye Whiten tekemä Joseph Smithin haastattelu, 21. elokuuta 1843, artikkelissa [David Nye White], ”The Prairies, Nauvoo, Joe Smith, the Temple, the Mormons, &c.”, *Pittsburgh Weekly Gazette*, 15. syyskuuta 1843, s. 3, nähtävissä sivustolla josephsmithpapers.org.
 17. JS–H 21–25; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 4, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 216–218 (luonnos 2).
 18. Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 13; ks. myös Historical Introduction to Joseph Smith History, circa Summer 1832, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 6.
 19. Elinaikanaan Joseph kirjoitti itse – tai valvoi, kun tästä kokemuksesta kirjoitettiin – neljä kertomusta, joista ensimmäinen on teoksessa Joseph Smith History, circa Summer 1832, s. 1–3, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 11–13. Viisi muuta henkilöä, jotka kuuluivat hänen puhuvan tästä kokemuksesta, ovat kirjoittaneet omat kertomuksensa. Nämä yhdeksän kertomusta ovat nähtävissä Joseph Smithin asiakirjoja koskevalla verkkosivustolla josephsmithpapers.org kohdassa ”Primary Accounts of Joseph Smith’s First Vision of Deity”. Erittely näiden kertomusten samankaltaisuuksista ja eroista on evankeliumiaiheisiä tutkielmia koskevalla sivustolla kohdassa ”Kertomukset ensimmäisestä näystä”. **Aihe:** Kertomukset Joseph Smithin ensimmäisestä näystä.
 20. JS–H 26; Joseph Smith History, 1838–1856, osa A-1, s. 4, julkaisussa *Joseph Smith Papers*, Histories, Volume 1, s. 218 (luonnos 2).

HENKILÖKUVIA USKOSTA

Kun Christian löysi isoisänsä päiväkirjat, hänellä ei ollut aavistustakaan, että ne merkitsivät niin paljon hänelle ja hänen perheelleen.

CODY BELL, VALOKUVAAJA

Christian Karlsson

Buskerud, Norja

Äiti antoi minulle laatikon täynnä vanhoja valokuvia. Yksi sen laatikon yllätyksistä olivat isoisäni päiväkirjat. Monet merkinnät ovat lyhyitä ja ytimekkäitä, ja niissä on sellaisia yksinkertaisia asioita kuin bensiniin, banaanien tai kalojen hinta.

Isoisän päiväkirjojen lisäksi iloisin yllätys olivat tarkat muistiinpanot puheista, joita isoisä piti kirkossa.

Pitäessään puheita isoisä kertoi ajatuksistaan ja tunteistaan sekä kamppailuista, joita hän koki tutkiessaan kirkkoa. Hänen oli nöyryyttävä rukoilemaan kirkkoon liittymisestä. Hän sai vastauksen ja toimi sen mukaan.

On hämmästyttävää lukea isoisän kirjoittamia kertomuksia vaimoni ja lastemme kanssa. He eivät ole koskaan tavanneet häntä, mutta hänen sanansa tavoittavat heidät 30 vuotta hänen kuolemansa jälkeen.

OTA SELVILLE LISÄÄ

Lue lisää Christianin uskonmatkasta sivustolla liahona.lds.org.

Lisää kertomuksia uskosta on mediakirjastossa sivustolla lds.org.

Opi, kuinka voit säilyttää oman sukusi muistoja ja valokuvia, sivustolla familysearch.org.

ETSIN ESIVANHEMPIÄ JA LÖYSIN TOTUUDEN

Kiinnostuin ja halusin saada tietoa italialaisista esivanhemmistani, joten muutama vuosi sitten aloin tutkia sukuani. Päivääkään ei kulu-
nut, etten olisi tehnyt jotakin löytääkseni heidät. Viimein löysin viisi sukupolvea minua ennen eläneen italialaisen esi-isäni syntymätodistuksen. Hänen todistuksensa löytäminen liikkui minua niin, että tunsin, että minun pitäisi jatkaa esivanhempieni etsimistä.

Kun tein niin, löysin monia esivanhempia, joista en ollut koskaan edes kuullut. Tapasin myös sosiaalisessa mediassa nuoren naisen nimeltä Ingrid Zanini. Arvelimme, että saataisimme olla jotenkin sukua, koska meillä oli sama sukunimi. Keskustelujemme kuluessa Ingrid kertoi minulle, että hän on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen. Hän puhui minulle kirkosta ja sanoi lähettävänsä minulle Mormonin kirjan. Heti kun kirja saapui, aloin lukea sitä.

Yhtenä päivänä töissä eräs nuori nainen nimeltä Erika huomasi, että minulla oli mukana Mormonin kirja. En koskaan unohda ilmettä hänen kasvoillaan – hän oli niin iloinen ja

Se, että löysin viisi sukupolvea minua ennen eläneen italialaisen esi-isäni syntymätodistuksen, liikkui minua niin, että jatkoin esivanhempieni etsimistä. Etsiessäni löysin jotakin enemmän.

innoissaan. Hän kysyi, pidinkö kirjasta ja haluaisinko lähteä kirkkoon hänen ja hänen veljensä kanssa. Kaksi viikkoa siitä, kun olin saanut Mormonin kirjan, menin ensimmäisen kerran kirkkoon.

Sen päivän oppiaihe pyhäkoulussa koski kastetta kuolleiden puolesta ja sukututkimuksen tärkeyttä.

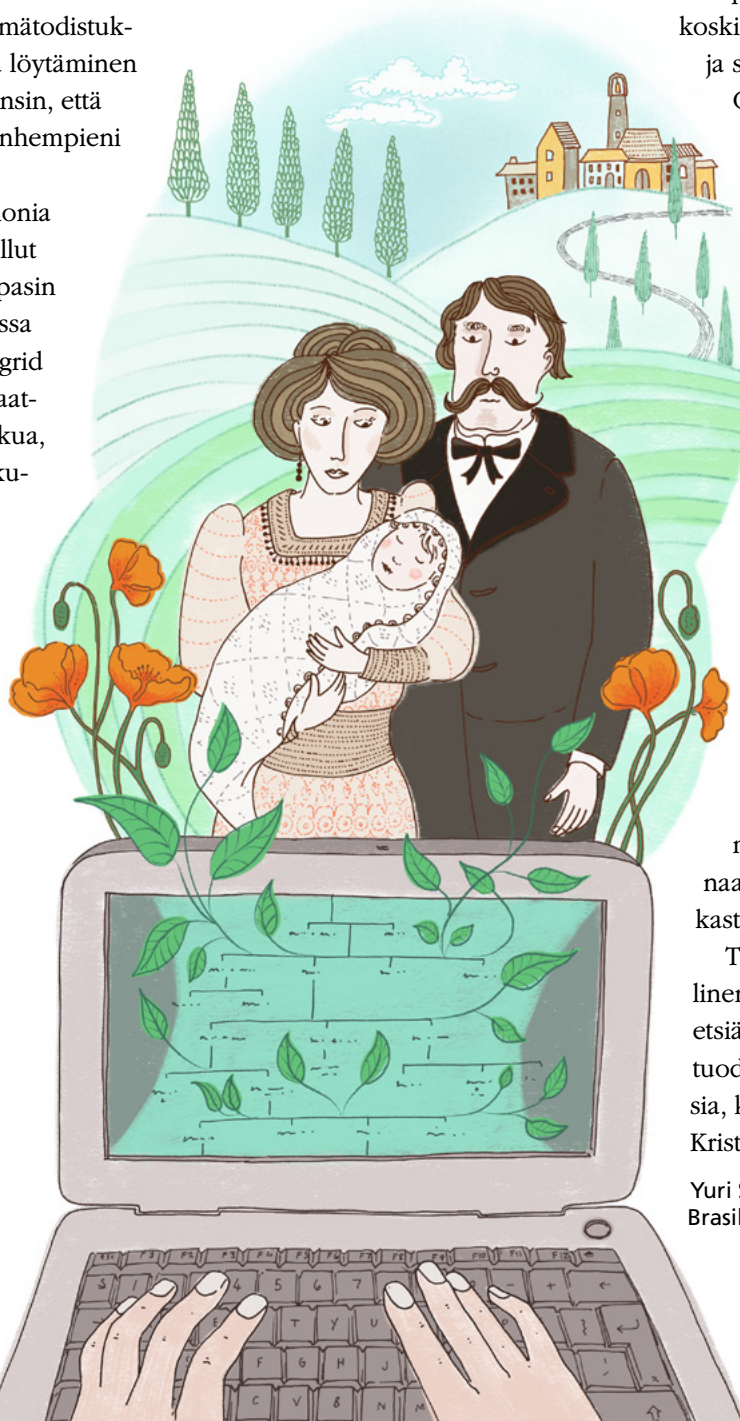
Olin hyvin kiinnostunut.

Tapasin lähetyssaarnaajat ja osallistuin sinä iltapäivänä vaarnakeskuksessa sukututkimusta käsittelevään kokoukseen. Kirkkoa tutkiessani saatoin tuntea esivanhempieni olevan lähellä ja tunsin kannustusta oppia lisää.

Kun lähetyssaarnaajat esittivät minulle kastekutsun, pysähdyin ajattelemaan kaikkea, mitä oli tapahtunut sen jälkeen kun olin alkanut tutkia sukuani. Se, että tutustuin evankeliumiin ja sain tietää sukututkimuksen iankaikkisesta tärkeydestä, ei voinut olla pelkkää sattumaa. Otin vastaan lähetyssaarnaajien esittämän kutsun mennä kasteelle.

Tutkin yhä sukua ja olen kiitollinen tiedosta, että pyrkimykseni etsiä esivanhempieni voivat nyt tuoda heille iankaikkisia siunauksia, koska olen löytänyt Jeesuksen Kristuksen evankeliumin. ■

Yuri Siqueira Zanini, Rio de Janeiro, Brasilia

ANNAA TAVOITTAMASSA

Joitakin vuosia sitten opetin Alkeisyhdistyksessä kuusivuotiaita. Anna oli luokkani jäsenluettelossa. Tunsin hänen perhettään sen verran, että tiesin hänen vanhempiansa eronneen ja Annan asuvan isänsä luona. He kävivät harvoin kirkossa.

Piipahdin heidän luonaan tavatakseni Annan ja hänen isänsä ja kutsumakseni Annan Alkeisyhdistykseen. Anna vaikutti kiinnostuneelta mutta ei koskaan ilmaantunut paikalle. Joka sunnuntaiaamu viikkojen ajan soitin hänen kotiinsa kutsumakseni hänet Alkeisyhdistykseen. Kukaan ei koskaan vastannut puhelimeen, mutta jätin aina viestin kertoen Annalle, kuinka iloinen olisin, jos näkisin hänet Alkeisyhdistyksessä.

Yhtenä sunnuntaiaamuna Anna oli paikalla. Hänen isänsä oli auttanut häntä pukeutumaan Alkeisyhdistystä varten parhaaseen pyhämekkoonsa ja antanut hänelle sitten kyydin kirkkoon. Olin iloinen nähdessäni hänet, joten toivotin hänet tervetulleeksi ja autoin häntä tutustumaan muihin lapsiin luokassa.

Pidimme oppiaiheemme, lauloimme lauluja ja luokan loppuksi oli väritystehävä. Kun lapset olivat lähdössä, Anna tuli luokseni ja pudotti käsiini rypistyneen paperin. Ensín ajattelin, että se oli roska. Olin heittämissä sitä pois, mutta Henki kehotti minua avaamaan sen. Anna oli kirjoittanut paperiin viestin minulle. Kuusivuotiaan käsialalla siinä luki: "Oot rakas."

Anna ei tuntenut minua tarpeeksi hyvin rakastaakseen minua. Hän tunsi

minut vain puhelinvastaajassa olevana äänenä, joka kutsui häntä Alkeisyhdistykseen. Mutta tuo vähäinen yritys Annan tavoittamiseksi auttoi häntä tietämään, että joku välitti hänestä ja halusi auttaa häntä tuntemaan Vapah-tajan rakkautta.

Näin Annan Alkeisyhdistyksessä aina silloin tällöin, ja myös hänen isänsä alkoi tulla toisinaan kirkkoon. Mutta kun tilanne heidän perheessään

muuttui jälleen, emme nähneet heitä kovin usein.

Olen ajatellut Annaa vuosien varrella. Koko sydämeistäni toivon, että hän muistaa aikansa Alkeisyhdistyksessä. Hän saattaa muistaa jotakin siellä oppimastaan, mutta toivon paljon enemmän, että hän muistaa tunteensa Herran rakkautta, Hengen lohtua ja opettajansa rakkautta. ■

Margaret S. Lifferth, Utah, USA

Anna oli kirjoittanut minulle viestin.

Kuusivuotiaan käsialalla siinä luki: "Oot rakas."

OLIKO JUMALA UNOHTANUT MINUT?

Olin etsinyt kaikkialta. Kahdesti olin ajanut toimistosta työmaalle etsimään välttämättömiä osia, joita tarvitimme saadaksemme valmiiksi nosturin, jota olimme lähettämässä erääseen sotilastukikohtaan. Sen oli tarkoitus lähteä kahden päivän päästä – juuri ajoissa sopimuksemme mukaiseen määräaikaan mennessä. Yhtiömme joutuisi maksamaan ison viivästyssakon, elleimme pitäisi sitoumustamme.

Menin toimiston varastuhuoneeseen ja etsin jälleen kerran puuttuvia osia. Tutkin jokaisen laatikon ja varmistin uudelleen, että osat oli tosiaankin tilattu. Oli liian myöhäistä

tilata osia uudelleen ennen määräajan umpeutumista. Olin lannistunut. Lähdin kotiin yrittäen yhä keksiä, kuinka ratkaisisimme ongelman.

Pidin nopean ja tyhjän rukouksen ennen vuoteeseen menoa ja yritin saada unta. Mielessäni kävin uudelleen läpi kaiken, mitä olin tehnyt aiemmin sinä päivänä, toivoen, että muistaisin jotakin, mitä oli jäänyt huomaamatta. Kääntyilin vuoteessani kolmeen asti aamulla.

Viimein nousin istumaan. Katsoin tyynyä, jonka olin laskenut lattialle muistuttamaan minua rukoilemisesta. Minulla ei ollut halua rukoilla. Olin

rukoillut koko päivän, mutta minusta oli tuntunut, ettei millään, mitä sanoisin, olisi mitään vaikutusta. Oliko Jumala unohtanut minut?

Koska en voinut tehdä muutakaan, liu'uin polvilleni ja aloin rukoilla. Kysyin taivaalliselta Isältä, oliko Hän tietoinen tilanteestani. ”Taivaallinen Isä”, minä anelin, ”*Sinä* tiedät, missä ne puuttuvat osat ovat. Voisitko antaa minunkin tietää – tänään?”

Myöhemmin samana aamuna lähdin toimistooni. Laskin salkkuni työpöydälleni ja tunsin, että minun pitäisi tarkistaa varastuhuone vielä viimeisen kerran. Astuin varastuhuoneeseen ja

Tutkin jokaisen laatikon varastuhuoneessa enkä vielääkään löytänyt puuttuvia osia. En tiennyt, kuinka ratkaista ongelma ennen määräajan umpeutumista.

katsoin laatikoita, jotka olin käynyt läpi useaan kertaan edellisenä päivänä. Silmiini sattui yksi suuri laatikko. Siinä oli jotakin outoa.

Lähempi tarkastelu paljasti, ettei kyse ollut yhdestä laatikosta vaan kahdesta sisäkkäin olevasta laatikosta. Nostin ylemmän laatikon alemmasta. Siitä alemmasta laatikosta löysin ne osat! Pidän kiitosrukouksen ja palasin toimistoon ilmoittamaan metallimiehille, että puuttuvat osat olivat löytyneet.

Äkkiä tajusin, etten ollut vain löytänyt niitä osia vaan olin myös havainnut, että taivaallinen Isä tiesi, missä olin, ja että olin tärkeä Hänelle. Jumala ei ollut unohtanut minua, eikä Hän koskaan unohda. ■

Edwin F. Smith, Utah, USA

UNELMANI TOTEUTUI

Synnyin Hongkongissa Kiinassa. Kun olin nuori, unelmoin, että asuisin kauniilla maaseudulla luonnon keskellä.

Kun vartuin aikuiseksi ja menin naimisiin, mieheni ja minä muutimme

Australiaan. Hän oli taitava mekaniikko ja sai työviisumin, jonka ansiosta saimme asua Australiassa neljä vuotta. Kun molemmat saimme työpaikan, viisumeitamme jatkettiin vielä toiset neljä vuotta.

Tuona aikana teimme työtä parantaaksemme tilannettamme, jotta voisimme anoa pysyvää oleskelulupaa. Meillä ei ollut varaa maksaa englannintunneista, mutta eräs veli ja eräs sisar seurakunnassamme auttoivat meitä oppimaan englantia. Silti kahdeksan vuoden päätyessä näytti siltä, että meidän pitäisi lähteä Australiasta. Paastosimme ja rukoilimme löytääksemme keinon jäädä. Seurakuntammekin paastosi ja rukoili puolestamme.

Tilanteemme näytti toivottomalta. Aloimme pakata ja suunnitella paluutamme Hongkongiin. Yhtenä iltana eräs ystävä soitti ja kyseli viisumeitamme. Selitimme tilanteemme, ja hän kertoi meille, että hän tiesi erään maahanmuuttovirkailijan, joka saattaisi pystyä auttamaan.

Kävimme tuon virkailijan luona seuraavana päivänä. Hän sai pian mieleemme rauhoittumaan. Hän lähettäisi paperit

erilaisen viisumin jatkamiseksi – pysyvän oleskeluviisumin, jonka vuoksi meidän piti muuttaa pois Sydneystä maaseudulle.

Muutimme kaupunkiin, joka on noin puolentoista tunnin ajomatkan päässä Sydneystä pohjoiseen. Löysimme kodin läheltä kappelia, keskeltä vehmasta vihreää australialaista lehvistöä. Rakastimme uutta kotiamme ja seurakuntaamme.

Pian meille myönnettiin väliaikaiset viisumit. Mieheni ja minä jatkoimme rukoilemista. Hän paastosi joka sunnuntai puolen vuoden ajan. Luimme pyhiä kirjoituksia päivittäin ja kävimme viikoittain temppelissä.

Sitten yhtenä päivänä saimme soiton maahanmuuttovirkailijalta. Meidän piti palata toimistoon Sydneyssä ja luovuttaa passimme. Ne annettiin meille takaisin leimalla, joka merkitsi pysyvän oleskeluluvan myöntämistä. Kiitimme taivaallista Isää tästä siunauksesta. Uskoimme siihen, että rukouksiimme vastattaisiin, ja niin tapahtui. Ja unelmani asumisesta maalla luonnon keskellä oli toteutunut. ■

Valencia Hung, Uusi Etelä-Wales, Australia

Rannikolta rannikolle: matkamme temppeliin

Toimittajan huomautus: Tämä kertomus on muistutus siitä, mitä yksi nuori aviopari uhrasi tullakseen sinetöidyksi yhteen ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Toivomme, että se innoittaa teitä tekemään temppeliavioliitosta ensisijaisen asian omissa elämässänne.

Efraín Rodríguez

Okakuussa 1979, päivä sen jälkeen kun meidät oli vihitty siviiliavioliittoon, vaimoni Maria Ondina ja minä lähdimme kotikaupungistamme Arequipasta Perusta läheltä Tyynenmeren rantoja matkataksemme sinetöitäviksi São Paulon temppeliin Brasiliaan Atlantin rannikolle. Olimme ensimmäinen

arequipalainen aviopari, joka matkusti maitse sinetöitäväksi juuri vihittyyn temppeliin – ensimmäiseen, joka oli rakennettu Etelä-Amerikkaan. Olimme suunnitelleet tekevämme edestakaisen matkan kymmenessä päivässä, mutta vaarallisen poliittisen ilmapiirin vuoksi siihen kului lopulta meiltä melkein kuukausi. En tiennyt, kuinka kaikki järjestyisi – tiesin ainoastaan, että olin tehnyt lupauksen Jumalalle, että minut sinetöitäisiin lähetystyöni jälkeen kelloiseen naiseen.

Arequipasta Juliacaan ja sieltä Punoon

Kun olimme matkustaneet yötä myöten yhdeksän tuntia, saavuimme

Juliacaan Perussa. Oli torstai, ja meidän piti vielä saada leimat passeihimme ja poistumisluvat, jotta

Vaikka meillä oli niukasti rahaa ja edessä vaarallinen matka, vaimoni ja minä tiesimme, että meidän oli tultava sinetöidyksi yhteen temppelissä.

oli epäonnistumaisillaan – en pystyisi tekemään mitään.

”Ota se maksu”, kuulin rouva Rosan sanovan takanamme. Kassanhoitaja otti rahat ja antoi minulle asiakirjat. Olimme matkalla!

Kun olimme tulossa kohti La Pazin keskustaa Boliviassa, ilta oli pimenevässä ja bussimme alkoi osua kiviä. Ikkunoista näimme kaduilla vihaisia ihmisiä, jotka heittelivät kiviä ja pystytivät esteitä pysäyttääkseen liikenteen. Bussimme ajoi nopeasti kaupungin keskustaan. Sinä iltana alkoi Boliviassa vallankumous.

Nousimme bussista ja aloimme etsiä hotelleja. Ainoa löytämämme hotelli oli hyvin kallis, mutta toistetuani selitykseni siellä työskennelleelle hyvälle miehelle hän sijoitti meidät hyvin halvalla hotellin siivoustarvikehuoneeseen. Hän laittoi patjan lattialle ja antoi meille huopia suojaksi kylmyydeltä ja ammuskelun ääniltä, joita kaikui hotellin ulkopuolella koko yön.

Lähdimme aikaisin seuraavana aamuna peloissamme ja kiireellä.

Matkallamme bussipysäkillä näimme sotilaiden ampuvan panssarivaunujen suojusta vallankumouksen vastustajia.

Polttoainetta alkoi olla niukasti saatavilla, ja sen sijaan, että päivässä olisi lähtenyt kolme bussia, ilmoitettiin vain yhdestä lähdöstä. Paikat siihen oli myyty päiviä etukäteen. Etsin päällikön ja sanoin sanat, joita olin käyttänyt jokaisen muun kohdalla: ”Hyvä herra, olemme mormoneja ja olemme matkalla temppeleihin vihittäviksi avioliittoon. Ja Te voitte auttaa meitä.” Hän kysyi: ”Minne teidän pitää mennä?” ”Cochabambaan, herra.” Hän aukaisi yhden laatikon ja otti sieltä kaksi lippua. Näin, ettei siellä ollut niitä enempää. ”Pitäkää kiirettä”, hän sanoi, ”bussi on juuri lähdössä.” Matkalaukkumme eivät tuntuneet painavan mitään ja jalkamme tuskin koskettivat maata – pitelimme käsissämme sen päivän siunausta.

Cochabambasta Santa Cruziin

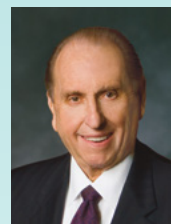
Saavuimme Cochabambaan keskellä vallankumouksen aiheuttamaa

entistä suurempaa kaaosta. Löysimme torin, joka oli täynnä teltoja ja jossa eräs ystävällinen maanmiehemme antoi meidän peseytyä ja sitten viedä matkalaukkumme turvaan siksi aikaa kun kävisimme bussiterminaalissa. Käyttäen samaa pyyntöä saimme jonotusliput toiseen bussiin ja saavuimme päiviä myöhemmin Santa Cruziin lähelle Brasilian rajaa. Kolmena aamuna menin juna-asemalle kysymään, lähtisikö sinä päivänä yhtään junia. Vastaus oli aina kielteinen. Mutta neljäntenä päivänä levisi uutinen, että yksi juna lähtisi pian kohti Brasiliata.

Siinä vaiheessa rahamme olivat käymässä vähiin. Kerroin huoleni vaimolleni, joka vastasi lujasti: ”Vaikka meidän pitäisi saapua jalan tai aasin selässä, me pääsemme sinne.” Hänen vastauksensa teki minut iloiseksi. En ollut huolissani rahasta koko loppumatkalla, koska luottamuksemme perustui uskoomme.

Jutellessamme luoksemme tuli eräs vanha rouva. Hän pysähtyi vaimoni eteen ja sanoi: ”Nuori nainen,

UHRAUKSEN ARVOINEN

”Ne, jotka ymmärtävät ne iankaikkiset siunaukset, jotka temppelistä saa, tietävät, ettei mikään uhraus ole liian suuri, mikään hinta liian korkea, mikään ponnistelu liian vaikea noiden siunausten saamiseksi. Koskaan ei ole liian monia kilometrejä matkattavana, liian monia esteitä voitettavana tai liian paljon vaivaa kestettävänä. Temppelissä saatavat pelastavat toimitukset, joiden ansiosta voimme palata jonakin päivänä taivaallisen Isämme luo iankaikkisissa perhesuhteissa – –, ovat jokaisen uhrauksen ja jokaisen ponnistelun arvoisia.”

Presidentti Thomas S. Monson (1927-2018), ”Pyhä temppeli – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 92.

haluaisitko tälle päivälle kaksi lippua?” Vaimoni lähestulkoon repäisi liput naisen kädestä. Maksoin vanhalle rouvalle, ja hän katosi väkijoukkoon. Meiltä vei pari sekuntia ymmärtää, että Herra ja Hänen enkelinsä olivat yhä puolellamme.

Santa Cruzista São Pauloon

Kun viimein saavuimme São Paulon temppelille saatuamme viimeisen kyydin erältä ystävältä, johon tutustuimme junassa, temppelin vierastalo oli kiinni. Alistuneina mutta onnellisina asetuimme mukavasti muutamalle temppelin ulkopuolella olevalle penkille. Siinä temppeli oli, juuri niin kauniina kuin olimme unelmoineet sen olevan, ja sen huipulla oli enkeli Moronin patsas. Nyt oli jo keskiyö, ja itkimme halatessamme toisiamme väsyneinä ja sateesta märkinä. Emme tunteneet kosteutta, nälkää tai kylmyyttä vaan sanoin kuvaamatonta iloa siitä, että olimme niin lähellä Herran huonetta. Olimme olleet kuuliais, ja tässä oli palkkiomme.

Kun paistattelimme tuon hetken ihanuudessa, joku taputti minua olkapäähän. Se oli yksi aiemmista lähetystyötovereistani, joka oli sinä päivänä sinetöity vaimoonsa temppelissä ja joka oli palaamassa illalliselta vaimonsa kanssa. Hän antoi meidän yöpyä sinä yönä heidän asunnossaan, ja seuraavana päivänä hän oli todistajana sinetöimisessämme, jonka temppelinjohtaja toimitti henkilökohtaisesti. Kuinka suurenmoista olikaan nähdä vaimoni selestisessä huoneessa kokonaan valkoisiin pukeutuneena.

Saatuani rahaa lainaksi lähetystyötoveriltani ja avustusta temppelinjohtajalta teimme paluumatkan vajaassa viidessä päivässä ilman mitään viivästyksiä – ja vain 20 dollarin turvin aloitin elämän vaimoni Maria Ondinan, iankaikkisen kumppanini, kanssa. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Kylvin evankeliumin siemeniä äitini sydämeen

Sonia Padilla-Romero

Liityin kirkkoon ollessani 14-vuotias. Vanhempani antoivat minulle luvan mennä kasteelle, mutta kumpaakaan heistä ei kiinnostanut kirkkoon liittyminen eikä edes tiedon saaminen kirkosta.

Yli kymmenen vuoden ajan kaipasin sitä, että perheeni kokisi samaa onnea, jota minä tunsin Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista, mutta tuon vuosikymmenen ajan kävin kirkossa, sain oman endaumenttini ja palvelin kokoaikaisessa lähetystyössä täysin vailla perheeni tukea.

Kun palasin kotiin Meksikoon palveltuani lähetystyössä temppele- aukiolla Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa, asetuin asumaan äitini luo. (Vanhempani olivat eronneet, kun olin lukiossa.) Aloin työskennellä lähetysaarnajien koulutuskeskuksessa Meksikossa, joten kutsuin ovelasti hänet tapaamaan opettamiani lähetysaarnajavanhimpia ja -sisaria. Hienovaraisesti (ja toisinaan

vähemmän hienovaraisesti) kutsuin seurakunnassani palvelevia lähetysaarnajia päivälliselle meidän luoksemme. Tein kaiken voitavani saadakseni äidin lähetysaarnajien seuraan toivoen, että hän saattaisi kysyä lisää evankeliumista, mutta kaikki yritykseni näyttivät olevan turhia.

Arvelen hänen tavanneen joka ainoan lähetysaarnajatoveriparin, jonka kanssa olin tekemisissä sen kolmen vuoden aikana, eikä siltikään tapahtunut mitään.

Vuonna 2008 muutin Yhdysvaltoihin opiskellakseni sairaanhoitajaksi. Tuon vuoden lopussa, laajan peruskorjaustyön jälkeen, Méxicon temppeleissä Meksikossa järjestettiin avointen ovien tilaisuus. Kehotin äitiäni menemään katsomaan, mistä temppeleissä oli kyse, kun hänellä nyt oli tämä mahdollisuus. Kun olin kannustanut häntä moneen kertaan, hän suostui ajamaan tuon noin sadan kilometrin matkan osallistuakseen avoimien ovien tilaisuuteen.

Tein kaiken voitavani opettaakseni äidilleni kirkosta, mutta vasta temppelein avointen ovien tilaisuus muutti kaiken.

Puhuessani hänen kanssaan seuraavan kerran, hän intoili siitä, kuinka hämmästyttävä kokemus hänellä oli ollut. Hän kertoi minulle, että hän aikoi mennä sinne uudelleen. Itse asiassa hän pääsi käymään monta kertaa uudelleen avointen ovien tilaisuudessa jäljellä olevien viikkojen aikana. Hän osallistui myös kulttuurijuhlaan ennen temppelein uudelleenvihkimistä.*

Kun seuraavan kerran puhuimme puhelimesta, äiti kertoi minulle, että hän aikoi pyytää lähetyssaarnaajia opettamaan häntä. Yhtäkkiä hänellä olikin kysymyksiä ja hän olikin kiinnostunut tavoilla, joita olin toivonut niin kovin kauan. Käydessäni kotona jouluna kouluni loma-aikaan huomasin, että hän oli erilainen. Vaikka hän oli aina ollut ystävällinen ja myötätuntoinen, hänessä oli tapahtunut syvä muutos – kääntymys.

Palasin kouluun hämmästellessäni sitä, mitä oli tapahtumassa. Viikkoa myöhemmin äiti soitti ja sanoi: ”Sonia, halusin vain tietää, milloin olet tulossa takaisin Meksikoon, koska minä olen menossa kasteelle.”

Olin *niin* innoissani, niin onnellinen! Lensin kotiin helmikuussa hänen kastetilaisuuteensa. Minusta oli ihmeellistä seurata, kun hän kävi kirkossa, nähdä hänen ottavan vastaan erään kirkon tehtävän ja palvelevan siinä sekä edistyvän evankeliumissa. Tiesin, että hän tiesi sen olevan totta.

Oli myös hyvin vaikuttavaa kuulla hänen rukoilevan. Erityisen koskettavaa minulle oli kuulla hänen rukoilevan minun puolestani ja turvallisuuteni puolesta juuri ennen kuin palasin Yhdysvaltoihin. Ei ole mitään sen vertaista, kun äiti tai isä rukoilee lapsensa puolesta.

Miksi tätä kaikkea ei tapahtunut aiemmin? En tiedä. Ehkäpä äiti tarvitsi siementen kylvämistä elämäänsä ennen kuin hän saattoi ottaa vastaan evankeliumin. Ehkäpä temppeli kosketti häntä sellaisella tavalla ja sellaiseen aikaan, johon aiemmat yritykseni eivät olleet

pystyneet. Nähdessäni Herran toimivan äitini elämässä mieleeni muistuu tilanteita, jolloin olen nähnyt Hänen kätensä vaikutuksen omassa elämässäni, ja se tuo minulle suurta toivoa siihen, mitä Hän voi saada aikaan muiden sukulaisteni elämässä.

Tiedän, että Herra on tietoinen meistä jokaisesta ja että Hän ohjaa elämäämme. Kun annan Hänen johtaa elämäni, päädyn oikeisiin paikkoihin. Kun noudatan omaa tahtoani, se vie kauemmin ja on yleensä vaikeampaa. Pidän enemmän siitä, että annan Herran yllättää minut ja näyttää minulle, mitä suuria asioita Hänellä on varattuna. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

* Méxicon temppelin Meksikossa vihki uudelleen käyttöön 16. marraskuuta 2008 presidentti Thomas S. Monson, ja toisen peruskorjauksen jälkeen sen vihki jälleen uudelleen käyttöön 15. syyskuuta 2015 presidentti Henry B. Eyring.

PYHÄN TEMPELIN SIUNAUKSET

”Kehotan teitä aloittamaan jokaisen lähetystyökokemuksen, myös omanne, pyhän temppelin siunauksista ja myös päättämään sen niihin. Teidän avulanne ja kauttanne temppelistä tulee kokoamispaikka kaikille niille, jotka liittyvät Kristuksen laumaan.”

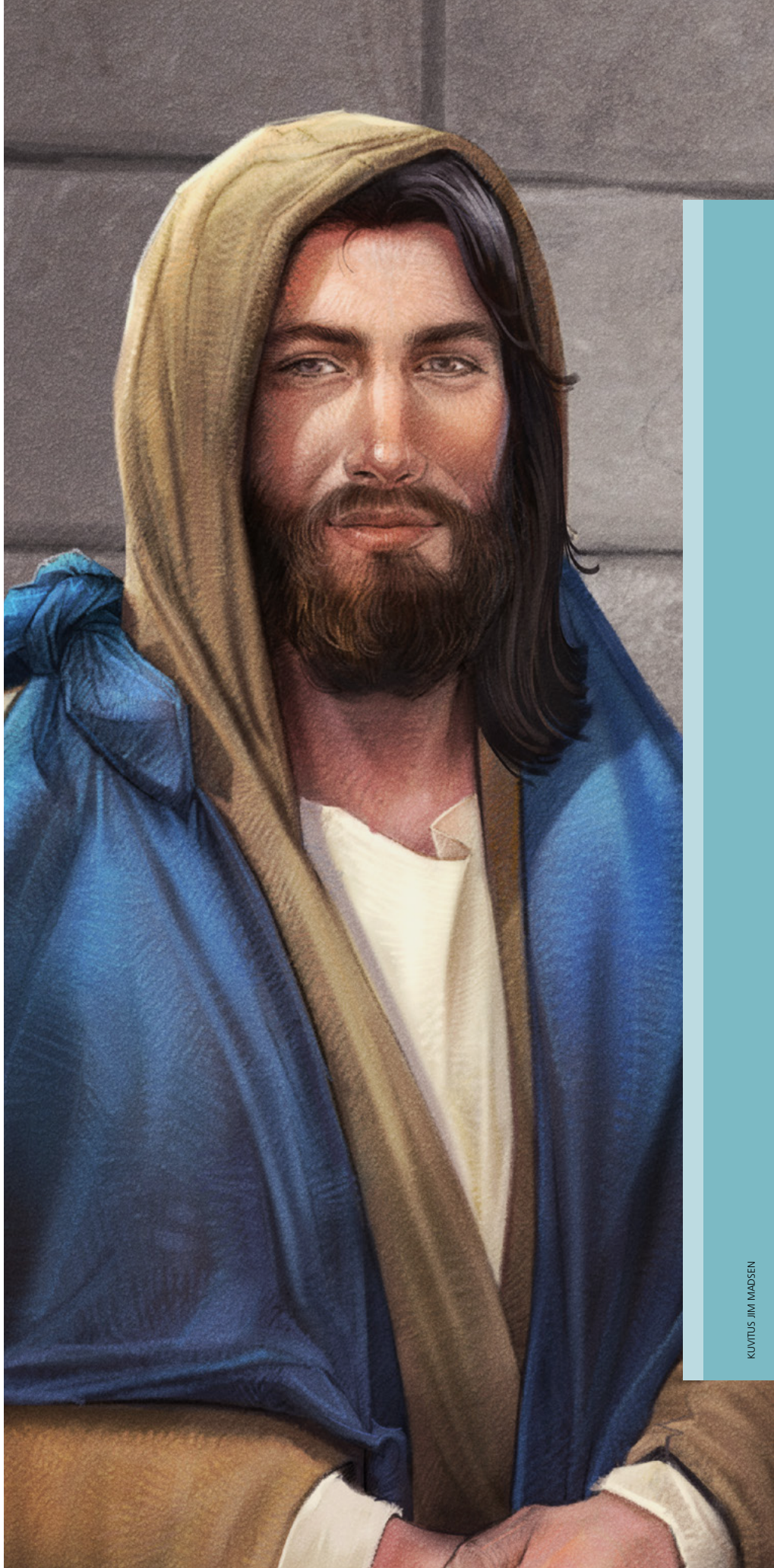
Piispa Gérald Caussé, johtava piispa, uusien lähetysohjaajien seminaari, 27. kesäkuuta 2015.

JEEBUS ON KRISTUS

MYÖHEMPIEN
AIKOJEN
PROFEETTOJEN
TODISTUS

KUOLEVAISUUTTA EDELTVÄ ELÄMÄ

Herra Jeesus Kristus on esittänyt kutsun: "Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin sinulla on rauha minussa" (OL 19:23). Kuten tiedät, tämä jae on tämän vuoden toimintailtojen johtoihe pyhistä kirjoituksista. Oletko ajatellut sitä, kuinka otat vastaan oppia Häneltä ja kuuntelet Hänen sanojaan?

Yksi keino ottaa vastaan oppia Häneltä on kirkon presidenttien avulla, sillä myöhempien aikojen profeetat on kutsuttu Kristuksen erityisiksi todistajiksi ja he ovat todistaneet ja todistavat edelleen Vapahtajan jumalallisista rooleista taivaallisen Isän iankaikkisessa suunnitelmassa ennen kuolevaisuutta, kuolevaisuuden aikana ja kuolevaisuuden jälkeen.

"Me tiedämme, että pelastus on Kristuksessa, että Hän on iankaikkisen Isän Esikoispoika, että Hänet valittiin ja ennalta-asetettiin taivaan neuvonpidoissa toimittamaan ääretön ja iankaikkinen sovitus, että Hän syntyi maailmaan Jumalan Poikana ja että Hän on tuonut elämän ja kuolemattomuuden valoon evankeliumin välityksellä."¹

Presidentti Joseph Fielding Smith (1876-1972), kirkon 10. presidentti

"Jumalan Pojalla -- oli voima tehdä maailmoja, johtaa niitä. Hän tuli tänne ainosyntyisenä Poikana täyttääkseen tehtävän, -- tuodakseen pelastuksen koko ihmiskunnalle. Antamalla elämänsä Hän avasi ylösnousemuksen oven ja opetti tavan, jolla voisimme saada iankaikkisen elämän."²

Presidentti Harold B. Lee (1899-1973), kirkon 11. presidentti

"Jeesus Kristus oli ja on *Herra Jumala Kaikkivaltias* (ks. Moosia 3:5). Hänet valittiin ennen syntymäänsä. Hän oli kaikkivaltias taivaiden ja maan Luoja. Hän on elämän ja valon lähde kaikille."³

Presidentti Ezra Taft Benson (1899-1994), kirkon 13. presidentti

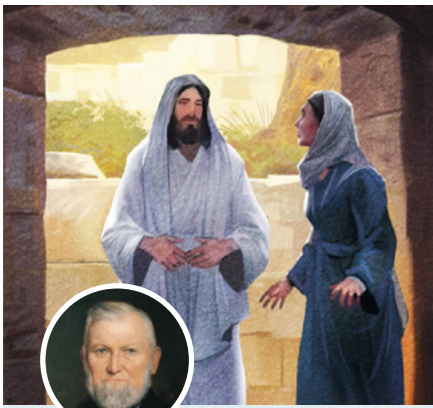

HÄN ON MEIDÄN LUNASTAJAMME

”Koko sydämeistäni ja sieluni hartaudella korotan tänään ääneni todistukseen erityisenä todistajana ja julistan, että Jumala elää. Jeesus on Hänen Poikansa, Isän Ainosyntyinen lihassa. Hän on meidän Lunastajamme, Hän on meidän Välttämämme Isän edessä. Hän rakastaa meitä rakkautella, jota emme pysty täysin käsittämään, ja koska Hän rakastaa meitä, Hän antoi henkensä puolestamme. Kiitollisuuteni Häntä kohtaan on suurempi kuin kykenen ilmaisemaan.”¹¹

Presidentti Thomas S. Monson (1927-2018), kirkon 16. presidentti

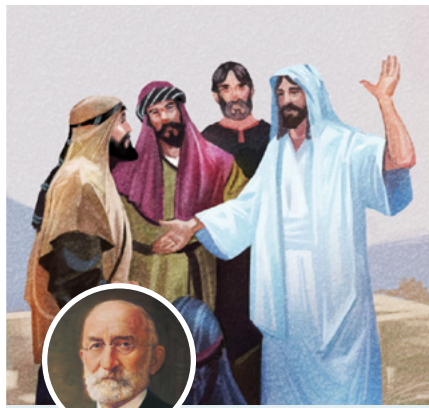
ELÄMÄ KUOLEVAISUUDESSA

”Kristuksen maanpäällisen palvelutyön tavoitteena – oli antaa itsensä uhriksi, jotta ihmiskunta lunastettaisiin iankaikkisesta kuolemasta. –

Ei ole olemassa muuta voimaa, joka pelastaisi ihmisten sielut ja antaisi heille iankaikkisen elämän, kuin Isänsä käskystä toimiva Herra Jeesus Kristus.”⁴

Presidentti Wilford Woodruff (1807-1898), kirkon 4. presidentti

”Jeesus Kristus on maailman Lunastaja, ihmiskunnan Vapahtaja. –

Hän tuli opettamaan meille, millainen Jumala on, ja osoitti esimerkillään ja opetuksillaan tien, joka johtaa meidät takaisin Hänen eteensä, jos me vain vaellamme sillä. Hän tuli katkaisemaan kuoleman siteet, joilla ihminen oli sidottu, ja tekemään mahdolliseksi ylösnousemuksen, joka riistää haudalta sen voiton ja kuolemasta sen pistimen.”⁵

Presidentti Heber J. Grant (1856-1945), kirkon 7. presidentti

”Jeesus Kristus on vaikuttanut ihmiskuntaan enemmän kuin kukaan muu, joka on koskaan elänyt. –

Hän paransi sairaita, antoi sokeille heidän näkönsä, ajoi ulos saastaisia henkiä, herätti kuolleita, tarjosi lohtua sorretuille, levitti rakkautta evankeliumin hyvää sanomaa, todisti Isästä, opetti pelastuksen iankaikkista suunnitelmaa ja laski perustuksen sille järjestölle, joka tarjoaisi ihmisille pelastuksen, Hänen kirkolleen.”⁶

Presidentti Spencer W. Kimball (1895-1985), kirkon 12. presidentti

KUOLEMAN JÄLKEINEN ELÄMÄ

”Uskontomme peruseriaatteet ovat apostolien ja profeettojen todistus Jeesuksesta Kristuksesta, että Hän kuoli, Hänet haudattiin ja Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä ja astui taivaaseen. Kaikki muu uskontoomme liittyvä on vain tämän lisänä.”⁷

Presidentti Joseph Smith (1805–1844), kirkon 1. presidentti

”Hän -- kukisti -- kuoleman, tuonelan ja haudan ja nousi voittoisana Jumalan Poikana, totisena iankaikkisena Isänä, Messiaana, Rauhan Ruhtinaana, Lunastajana, maailman Vapahtajana. -- Hän voitti kaiken ja nousi ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle.”⁸

Presidentti John Taylor (1808–1887), kirkon 3. presidentti

”Lausun vakavan ja kiitollisen todistuksen, että Jeesus on Kristus, maailman Vapahtaja. Hän on todellakin jumalanpalveluksemme keskipiste ja onnemme avain. Seuratkaamme Jumalan Poikaa kaikilla elämän teillä ja kaikissa vaiheissa. Tehkäämme Hänestä esimerkimme ja oppaamme.”⁹

Presidentti Howard W. Hunter (1907–1995), kirkon 14. presidentti

”En osaa olla kyllin kiitollinen Vapahtajani ja Lunastajani aikaansaamasta sovitukselta. Hänen uhrinsa kautta, joka annettiin täydellisen elämän huipentumassa loppua kohti – tuon uhrin kautta, joka annettiin sanoin kuvaamattomassa kärsimyksessä – kuoleman kahleet katkaistiin ja kaikkien ylösnousemus tuli varmaksi. Tämän lisäksi selestisen kirkkauden ovet on avattu kaikille, jotka vastaanottavat jumalallisen totuuden ja ovat kuuliaisina sen käskyille.”¹⁰ ■

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008), kirkon 15. presidentti

VIITTEET

1. Ks. Joseph Fielding Smith, ”Pois pimeydestä”, *Valkeus*, lokakuu 1971, s. 291.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001, s. 18.
3. Ezra Taft Benson, ”Jeesus Kristus – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme”,

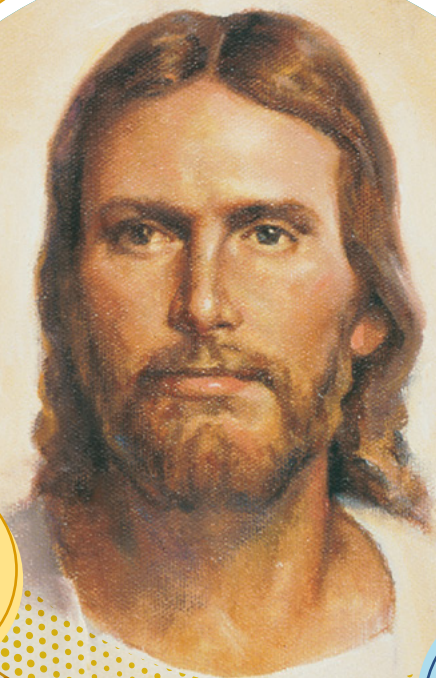
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 67, 74.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Heber J. Grant*, 2003, s. 233–234.
6. Ks. Spencer W. Kimball, ”Oikea elämän ja pelastuksen

7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 51.
8. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: John Taylor*, 2001, s. 43.
9. Howard W. Hunter, ”Seuratkaa Jumalan Poikaa”, *Valkeus*,

- tammikuu 1995, s. 87.
10. Gordon B. Hinckley, ”Todistukseni”, *Valkeus*, tammikuu 1994, s. 49.
11. Thomas S. Monson, ”Taaksepäin katsoen ja eteenpäin kulkien”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 90.

Tietoa JEESEKSESTA KRISTUKSESTA,

Jeesus
Kristus...

Sinä...

"Oli alussa,
ennen kuin
maailma oli"
(OL 93:7).

"Vahvistui"
(Luuk. 2:40).

"Jeesuk-
selle karttui
-- viisautta."

"Jeesukselle
karttui ikää."

"Jumalan --
suosio seurasi
häntä."

"Ihmisten suosio
seurasi häntä."
(Luuk. 2:52.)

"Jatkoi armosta
armoon, kunnes
hän sai täyten-
den" (OL 93:13).

"[Olit] alussa
Isän luona"
(OL 93:23).

Vahvistut sekä
oppimalla että
soveltamalla
käytäntöön
evankeliumin
periaatteita.

Sinulle karttuu
viisautta, kun
opiskelet, teet
hyviä pää-
töksiä ja saat
kokemusta.

Vartut
fyysisesti.

Voit saada
taivaallisen Isän
suosion pitä-
mällä käskyt.

Voit saada
vanhempiesi
ja muiden
luottamuksen
osoittamalla
lisääntyvää
kypsyyttä ja
vastuullisuutta.

Voit myös saada
täyteyttä
Jeesuksen Kris-
tuksen kautta - jos
pidät Jumalan
käskyt (ks.
OL 93:27).

tietoa SINUSTA

Muutamien seikkojen ymmärtäminen Vapahtajasta ja Hänen elämästään voi kannustaa meitä uskomaan, että Hänen seuraamisensa on todella mahdollista.

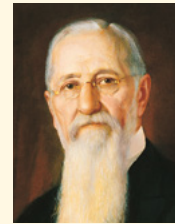
David A. Edwards

kirkon lehdet

Jeesus Kristus on joka tavalla paljon suurempi kuin kukaan meistä (ks. Jes. 55:8–9; Abr. 3:19). Ei ole sattumaa, että Hän oli Isän rakas ja valittu Poika alusta asti (ks. Moos. 4:2) ja että Hän sai sen kirkkauden, joka Hänellä on.

Mutta meidän ei pitäisi ajatella, että Vapahtajan suuruus vie meidät niin kauas Hänestä, että Hänen kutsunsa seurata Häntä tuntuu kutsulta tehdä sellaista, mikä on mahdotonta. Nykyajan ilmoitus auttaa meitä näkemään täsmälleen, kuinka todella saavutettavissa on tavoite noudattaa Vapahtajan esimerkkiä.

Tässä on hieman tietoa Jeesuksesta Kristuksesta ja hieman tietoa sinusta. Nämä seikat voivat auttaa sinua näkemään, kuinka voit tosiaankin seurata sitä perimmiltään samaa polkua kuin Hän saadaksesi niiden siunausten täyteyden, jotka taivaallinen Isä on varannut sinulle.

RIVI RIVIN PÄÄLLE

”Jos Jeesus, Jumalan Poika ja taivaitten ja asuttamamme maan Isä, ei aluksi saanut täyteyttä, vaan kasvoi uskossa, tiedossa, ymmärryksessä ja armossa, kunnes sai täyteyden, niin eikö ole mahdollista, että kaikki vaimosta syntyneet voivat saada vähitellen rivin rivin päälle, käskyn käskyn päälle, kunnes saavat täyteyden kuten Hän on saanut täyteyden ja tulevat korotetuiksi Hänen kanssaan Isän luona?”

Ks. Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999, s. 153.

”[Ei] aluksi saanut täyteydestä, vaan sai armoa armon lisäksi” (OL 93:12). Se tarkoittaa, ettei Hänellä ollut täyttä tietoa identiteetistään ja tehtävästään, kun Hän tuli maan päälle, eikä Hänellä ollut kaikkea voimaa. Hän kasvoi tiedossa ja voimassa, joita Hän sai Jumalalta olemalla kuuliainen.

”On koeteltu kaikessa samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan; --

Ei langennut syntiin.” (Hepr. 4:15.)

Et tiennyt täysin identiteettiäsi ja tarkoitustasi, kun synnyit, mutta olet kasvanut tuossa tiedossa vähitellen. Pyhän Hengen kautta Jumala antaa meille hengellistä tietoa ja voimaa ”rivin rivin päälle, opetuksen opetuksen päälle” (2. Nefi 28:30).

Sinua koetellaan.

Olet tehnyt syntiä (kuten kaikki ihmiset ovat) – mutta voit puhdistua synnistä Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta tekemällä parannuksen, menemällä kasteelle, vastaanottamalla Pyhän Hengen ja nauttimalla sakramentin.

Tietenkin muutkin tiedot Jeesuksesta Kristuksesta voivat osoittaa sinulle, kuinka jo seuraat tai voit seurata Häntä (esimerkiksi Hänet kastettiin ja sinutkin on kastettu – tai voidaan kastaa). Ja tiedon saaminen Jeesuksesta Kristuksesta voi auttaa sinua näkemään, että kun ajattelet omaa polkuasi tässä elämässä, Hän todellakin ”meille polun viitoitti – –, mi kerran johtaa elämään ja luokse Jumalan” (“On suuri rakkaus Jumalan”, *MAP-lauluja*, 119). ■

Vanhin
Claudio R. M. Costa
seitsemänkymmenen
koorumiasta

SEURAA PROFEETTA

Jokainen tämänhetkinen siunaukseni on saanut alkunsa todistuksesta, joka minulla on nykyajan profeetoista.

Minut kastettiin kesäkuussa 1977, kun olin 28-vuotias. Otin evankeliumin vastaan sen uskon ja tiedon vuoksi, jonka sain nykyajan profeetoista.

Kun olin 12-vuotias, lähetyssaarnaajat tapasivat minut ja perheeni – vanhempani, veljeni ja kaksi siskoani – ja he puhuivat perheestä. He sanoivat, että kirkon jäsenet kokoontuvat perheiltään, ja he selittivät, millainen perheiltä on.

Isäni sanoi: ”Kiitos, että tulitte, mutta emme ole kiinnostuneita”. Olin hyvin surullinen, mutta hän selitti: ”Poika, meillä on perheessämme *seitsemän* perheiltä viikossa, ja he kertoivat,

Luin ensimmäisestä näystä...

LIVRO DE
MÓRMON
DOUTRINA
E
CONVÊNIO
PÉROLA DE
GRANDE
VALOR

LIVRO
MÓRMON
DOUTRINA
E
CONVÊNIO
PÉROLA DE
GRANDE
VALOR

että meillä tarvitsee olla vain *yksi*. Heillä ei ole mitään opettavaa meille.”

Viisi vuotta myöhemmin, kun olin 17-vuotias, sain työpaikan toisesta kaupungista ja asuin yksin. Kotoa poissa ollessani lähetyssaarnaajat koputtivat jälleen vanhempieni oveen. Tällä kertaa perheeni kuunteli ja meni kasteelle. Kun vanhempani kertoivat siitä minulle, sanoin: ”Uskonto ei kiinnosta minua juuri nyt.”

Kului toiset viisi vuotta, ja tulin asumaan vanhempieni luo vaihtaessani työpaikkaa. Isäni oli seurakunnan lähetystyönjohtaja, ja joka iltapäivä lähetyssaarnaajat tulivat meille päivittämään ja koordinoimaan lyhyesti suunnitelmia. Kerran he kysyivät häneltä: ”Kuka tuo nuori mies on?”

Isä vastasi: ”Hän on vanhin poikani.”

”Onko hän jäsen?”

”Ei.”

”Meidän pitää puhua hänen kanssaan.”

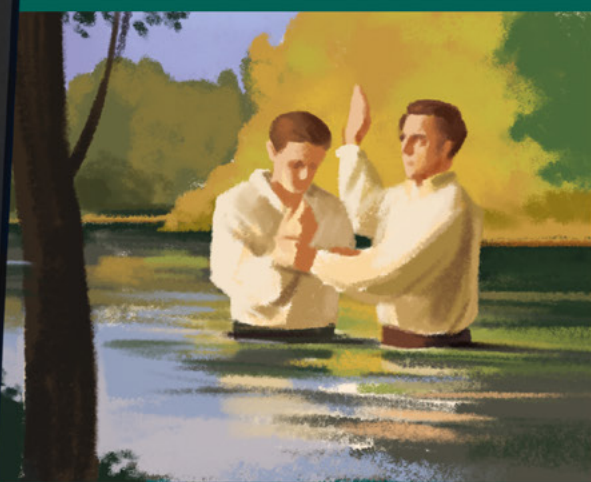
Mutta minä sanoin: ”Ei, en ole kiinnostunut.”

SAIN TIETÄÄ JOSEPH SMITHISTÄ

Sitten yhtenä päivänä isä sopi, että lähetyssaarnaajat opettaisivat meillä kotona erästä naista. Lähetyssaarnaajat tulivat noin viideltä iltapäivällä ja alkoivat opettaa naista – ja he tiesivät, että olin viereisessä huoneessa valmistamassa voileipää ennen kuin lähtisin tapaamaan ystäviäni. He opettivat nuoresta profeetasta – Joseph Smithistä – ja ensimmäisestä näystä. Ja minä kuuntelin siellä toisessa huoneessa.

Kun viimein lähdin ulos, Henki alkoi tehdä työtä sydämessäni, ja mieleeni tuli kysymyksiä: ”Mikset tee sitä, mitä sisaret opettivat sille naiselle? Mikset tutki Joseph Smithin historiaa ja kysy Herralta, oliko hän profeetta?” Ja sanoin itselleni: ”Minä olen onnellinen. Teen hyvä asioita. En tarvitse sitä.” Mutta Henki alkoi painia kanssani, ja päätin, etten tapaisi ystäviäni sinä iltana. Lähdin takaisin kotiin.

Kysyin äidiltä: ”Mistä voin lukea Joseph Smithin historiasta?” Hän antoi minulle pyhät kirjoituksensa ja näytti

... ja Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn kasteesta ja profeetta Joseph Smithin todistuksesta.

minulle osuuden Joseph Smith – historia. Ja minä luin ja rukoin. Luin ensimmäisen kappaleen, pohdin sitä ja kysyin taivaalliselta Isältä, oliko se, mitä siinä oli, totta. Tein niin jokaisen kappaleen kohdalla, kunnes olin lukenut koko historian. Sydämeni odotti innokkaana vastausta. Luin ja rukoin koko yön aina seuraavaan aamuun klo 9.20:een asti.

Herra ilmoitti minulle, että Joseph Smith oli profeetta. Sain hyvin pyhän kokemuksen. Kun olin lopettanut rukouksen, lupasin, että etsisin lähetyssaarnaajat ja menisin kasteelle, koska minulla oli tämä varma tieto.

Sanoin sisarille: ”Minun pitää saada kaste nyt.” He selittivät, että minun oli kuunneltava oppiaiheita ja tehtävä sitoumuksia. Mutta sanoin: ”En halua menettää yhtäkään päivää, koska Herra on antanut minulle tiedon, että Joseph Smith oli profeetta.”

Sisaret soittivat vyöhykejohtajalleen. Hän suostui nopeuttamaan oppiaiheden aikataulua. Hän sopi kastepuhuttelun ajankohdan ja sanoi minulle, että hänen oli puhuttava myös seurakunnan lähetystyönjohtajan kanssa, ja minä sanoin: ”Älä huoli, minä puhun seurakunnan lähetystyönjohtajan kanssa. Hän on minun isäni. Hän on rukoillut vuosia, että menisin kasteelle.”

Kasteeni oli kokemus, jonka muistan ikuisesti. Mikä suloinen ja suurenmoinen tunne. Tunsin, että olin uusi ihminen. Olin puhdas. Koin olevani hyvin lähellä Jumalaa ja olin hyvin onnellinen.

SEURASIMME ELÄVÄÄ PROFEETTA

Koska minulla on vahva todistus siitä, mitä pyhässä lehdossa tapahtui vuonna 1820, olen ollut aina aktiivinen evankeliumissa ja kirkossa. Aloin palvella, toimia kirkon tehtävissä ja antaa kirkolle kaikkeni.

Kaksi viikkoa kasteestani vaarnanjohtaja kutsui minut nuorten naimattomien aikuisten johtajaksi vaarnassa (vaikka minun piti kysyä häneltä, mikä vaarna on). Siitä kahden viikon kuluttua olin mukana järjestämässä naimattomien aluekonferenssia. Se oli paras naimattomien konferenssi kirkon historiassa, koska tapasin siellä vaimoni.

Vuotta myöhemmin olimme naimisissa. Olemme olleet onnellisesti naimisissa nyt 38 vuotta. Meillä on neljä lasta ja kymmenen lastenlasta, ja kaikki ne siunaukset, joita meillä on, ovat erään tekemämme päätöksen ansiota. Ennen kuin menimme naimisiin, kysyin häneltä. ”Tuetko minua siinä, että olemme ehdottoman sataprosenttisesti kuuliaisimpia eläville profetoille?” Hän sanoi: ”Kyllä.”

Kun minut oli kastettu, ensimmäinen puhe, jonka kuulin profetaan pitävän, oli presidentti Spencer W. Kimballin (1895–1985) puhe omavaraisuudesta ja viisaasta rahankäytöstä. Hän kehotti niin ikään hankkimaan lapsille hyvän koulutuksen.¹ Näitä kahta asiaa on opetettu perheessämme, ja ne ovat olleet suuria siunauksia. Lapseni ovat nyt hyvässä elämäntilanteessa – ei siksi, että olen niin älykäs, vaan koska päätin seurata profettoja.

Noudatin presidentti Kimballin neuvoja.

Se auttoi minua hankkimaan hyvän koulutuksen lapsilleni.

Rakastan Herran ja lähimmäisteni palvelemista, koska olen oppinut sen profeetoilta.

HANKI OMA TODISTUS

Seuraa profeettoja. Kuuntele heidän sanojaan ja toteuta käytännössä, mitä he opettavat, niin olet onnellinen. Uskoni ja tietoni kirkosta ja evankeliumista ovat seurausta todistuksestani, että Joseph Smith oli profeetta.

Rakastan taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta. Toiveeni on olla Heidän kanssaan ikuisesti. Siksi on tärkeää kuunnella profeettoja – he tietävät tien takaisin Jumalan luo.

Mielestäni kaikkien nuorten pitäisi lukea Joseph Smithin historia vakain aikein, avoimin sydämin ja avoimin mielin, ja kysyä taivaalliselta Isältä. Ja olen varma, että Herra vastaa, kuten Hän vastasi minulle. Jos luet sen version, joka meillä on pyhissä kirjoituksissa, voit saada lujan todistuksen. Sitten voit lukea muutkin versiot.²

Joseph Smith näki valon, hän näki Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen ja He puhuivat hänelle. Tämä on jumalallista tietoa, joka tulee Jumalalta Hengen välityksellä.

Kun olet saanut tämän vahvistuksen sydämeesi, aseta tavoite tuntee elävien profeettojen sanat. Tutki heidän sanojaan pyhistä kirjoituksista, yleiskonferenssipuheista, *Nuorten voimaksi* -kirjasesta, kirkon lehdistä ja sivustolta lds.org. Opi heidän neuvojaan seminaarissa, pyhäkoulussa

ja koorumin tai luokan kokouksissa. Aseta tavoitteita, jotka perustuvat profeetalliseen tärkeysjärjestykseen. Sitten yksinkertaisesti toteuta ne.

Tunnet olevasi lähempänä Herraa. Tunnet älysi avar-tuvan koulua ja kaikkia asioita varten. Ja muista, ettet ole koskaan yksin. Ympärilläsi on tukea antavia ihmisiä, jotka ovat valmiita auttamaan, kuten piispasi tai seurakunnanjohtajasi. Ja Herra ja Hänen Henkensä ovat kanssasi. ■

VIITTEET

1. Ks. Spencer W. Kimball, "Huoltotyö: evankeliumia käytännössä", *Valkeus*, huhtikuu 1978, s. 120–125.
2. Ks. "Kertomukset ensimmäisestä näystä", Gospel Topics, topics.lds.org.

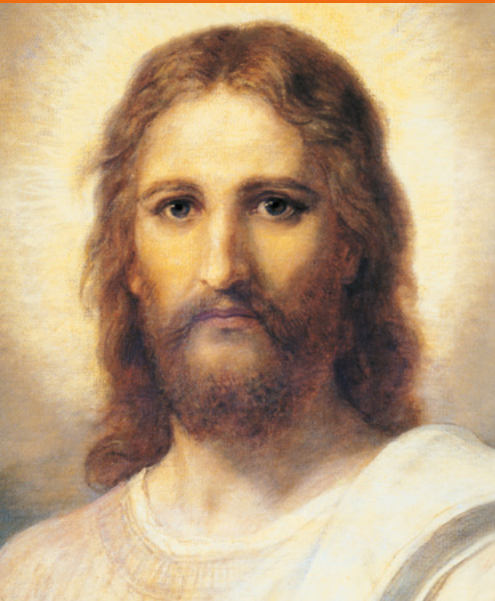

Profeettojen seuraaminen on siunnannut perhettäni.

OPIN ANTAMAAN ANTEEKSI ITSELLENI

Oli kulunut viisi kuukautta, enkä vieläkään pystynyt antamaan anteeksi itselleni. Siitä asti kun olin lipsahtanut ja tehnyt sellaista, mitä häpesin, tuntui kuin olisin ollut alaspäin vievässä kierteessä. Häpeäni syveni aina kun tein jotakin, minkä ajattelin olevan väärin. En pystynyt tuntemaan rauhaa.

Minun ei tarvinnut rangaista itseäni, koska Jeesus Kristus oli jo sovittanut syntini.

VALOKUVA GETTY IMAGES; KRISTUKSEN KUVA, HEINRICH HOFMANN

Olin rukoillut anteeksiantoa ja jopa tuntenut, että Jumala oli antanut minulle anteeksi. Mutta en vain pystynyt antamaan anteeksi itselleni. Kuinka voisin, kun olin tehnyt syntiä? Sätin itseäni yhä uudelleen enkä siksi päässyt eteenpäin.

Tällaisin tuntein osallistuin kesän nuorisokonferenssiin, missä keskittimme suuren osan tutkimisestamme Vapahtajan sovitukseen. Yhtenä päivänä luin Enosin kirjasta kohdan: ”Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.

Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.” (En. 5–6.)

Se vaikutti minuun voimallisesti. Oivalsin, että kuten minä, Enos oli tehnyt jotakin väärää ja tarvitsi anteeksiantoa. Hän jopa kuvaili sitä, miten kovasti hän pyrki saamaan anteeksi, kamppailuksi Jumalan edessä (ks. En. 2). Mutta viimein, rukoiltuaan koko päivän ja yön, Enos tunsu rauhaa. Ja kun hän kysyi: ”Herra, kuinka se on tapahtunut?”, Herra vastasi: ”Uskosi tähden Kristukseen” (En. 7–8).

Siinä se oli! Enos uskoi Jeesukseen Kristukseen. Jos Enos saattoi antaa Vapahtajan pyyhkiä pois syyllisyytensä, miksi minä en voisi antaa Hänen tuoda tuota samaa rauhaa omaan elämään? Siitä hetkestä alkaen joka kerta kun minusta tuntui, etten pystyisi antamaan anteeksi itselleni, ajattelin Jeesuksen Kristuksen rakkautta ja anteeksiantoa. Rukoilin kykyä päästä eroon huonoista tunteistani ja lakata

tuntemasta niin suurta häpeää. Se vei jonkin aikaa, mutta monien rukousten jälkeen minusta ei enää tuntunut koko ajan niin kamalalta. Koin viimeinkin rauhaa.

Tämä kokemus opetti minulle paljon Kristuksen armosta. Kun olin tehnyt syntiä, olin tuntenut Jumalan mielen mukaista murhetta, rukoillut, tehnyt parannusta ja tuntenut vahvistuksen, että Jumala oli antanut minulle anteeksi. Silti jatkoin itseni rankaisemista. Viimein oivalsin, ettei minun tarvinnut jatkuvasti laittaa itseäni kärsimään tuon synnin vuoksi, koska Jeesus Kristus oli jo maksanut sen sovituksessaan. Sen täytyi olla Hänelle vaikeaa ja tuskallista, mutta Hän oli silti halukas kärsimään, jotta minun ei tarvitse.

Olen sittemmin oppinut luottamaan Jeesukseen Kristukseen ja antamaan Hänen rauhansa täyttää elämäni vahvistamalla suhdettani Häneen ja taivaalliseen Isääni. Yritän rukoilla ja lukea pyhiä kirjoituksia, etenkin Mormonin kirjaa, joka päivä. Yritän osallistua kohottaviin toimintoihin ja valita hyvää mediatarjontaa.

Teen yhä virheitä, mutta tiedän, että jos teen parannuksen ja yritän jatkuvasti toimia parhaani mukaan, Jeesus Kristus siunaa minua armollaan. Kun turvaan Häneen ja taivaalliseen Isään, syyllisyys ja häpeä loppuvat. Tunnen nyt sitä rauhaa, joka tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen, ja sen ansiosta olen vahvempi. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Sovitusuhrinsa ansiosta

JEESUKSELLA KRISTUKSELLA

ON VOIMA JA VALTUUS

LUNASTAA

koko ihmiskunta.

Vanhin Dale G. Renlund,
kahdentoista apostolin koorumista
"Pappeus ja Vapahtajan sovittava voima",
lokakuun 2017 yleiskonferenssi.

Mistä tiedän, olenko tehnyt täyden parannuksen?

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista on opettanut, että parannus tarkoittaa pyrkimystä muuttua ja että todellinen parannus ”voi edellyttää toistuvia yrityksiä”. Hän on sanonut myös: ”Jotta kääntymisemme Herran puoleen olisi täydellinen, siihen ei saa sisältyä mitään vähempää kuin liitto olla kuuliainen Hänelle”, mikä lupaus sisältyy kasteenliittoon ja sakramenttiin. (”Parannuksen jumalallinen lahja”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 39.) Täydellinen parannus tarkoittaa myös, että korvaat mahdollisen vahingon, jota aiheutit muille. Lisäksi Herra on sanonut, että ihminen, joka tekee täyden parannuksen synneistään, ”tunnustaa ne ja hylkää ne” (OL 58:43). Sinun tulee tunnustaa kaikki synnit taivaalliselle Isälle ja vakavat synnit myös piispallesi. (Jos epäroit asiaa, puhu piispalle. Hänen tehtävänsä on auttaa.)

Kun olet tehnyt nämä asiat, niin yksi keino, jolla tiedät parannuksesi olevan täydellinen, on se, että näet ja tunnet sen vaikutukset – koet muutoksia toiveissasi, tunteissasi, asenteissasi, ihmissuhteissasi ja käytöksessäsi. Ja mikä tärkeintä, täydellinen parannus tuo Pyhän Hengen kumppanuuden. ■

Puolison valitseminen on iso päätös, ja se hermostuttaa minua. Mistä tiedän, että olen tehnyt oikean valinnan?

Päätös siitä, kenen kanssa menet naimisiin, voi vaikuttaa onneesi tässä elämässä ja iankaikkisuuksissa. Mutta sen ei pitäisi aiheuttaa sinussa sellaista ahdistusta, että se voi jossain vaiheessa lamaannuttaa sinut. Voit tuntea rauhaa ja iloa tästä päätöksestä, jos pidät käskyt ja noudatat hyviä neuvoja. Tässä on muutamia niistä asioista, joita kirkon johtohenkilöt ovat toistuvasti opettaneet tästä aiheesta:

On monia mahdollisia ihmisiä, jotka ovat ”oikeita” valintoja sen suhteen, kenen kanssa voisit solmia avioliiton. Tutustu moniin ihmisiin. Käy treffeillä sellaisten kanssa, joilla on korkeat tasovaatimukset. Elä kelpollisesti. Kun olet nuori aikuinen, seurustele sellaisten ihmisten kanssa, joiden kanssa voisit mennä temppeliin. Mahdollinen aviopuoliso on henkilö, jonka opit tuntemaan niin hyvin, että tiedät, voisitteko yhdessä solmia liittoja taivaallisen Isän kanssa. Pyydä neuvoja vanhemmiltasi. ”[Tutki] sitä tarkoin mielessäsi” ja ”[kysy Jumalalta], onko se oikein” (OL 9:8). Saamasi vahvistus voi tulla monella eri tavalla, mutta sen toisen osapuolen täytyy myös saada vahvistus. Kun olette sitoutuneet toisiinne, teette työtä tullaksenne toistenne ”sielunkumppaneiksi”. ■

MEIDÄN PALSTAMME

”OLEN ILOINEN, ETTÄ KUTSUIT MINUT”

Ensimmäisillä treffeilläni Naten kanssa yllätyin saadessani tietää, ettei hän ollut myöhempien aikojen pyhä. Hän oli hyvin kohtelias, mutta kun tulin kotiin, en ollut varma, lähtisinkö uudestaan treffeille hänen kanssaan.

Seuraavalla viikolla Nate soitti kysyäkseni, haluaisinko lähteä ulos uudenvuodenaattona. ”Olen pahoillani, Nate”, sanoin. ”Se on sunnuntai-ilta, ja perheeni ja minä katsomme ensimmäisen presidenttikunnan

lähetystä.” Tunsin kehotuksen kipinän ja lisäsin: ”Voit tulla katsomaan sitä kanssamme, jos haluat.” Yllätyin kuullessani hänen vastaavan myöntävästi.

Tunsin Hengen hyvin voimakkaana, kun profeetta kannusti meitä tekemään päätöksiä, jotka veisivät meitä lähemmäksi Kristusta. Nate kuunteli joka sanaa. Kun hän oli lähtenyt kotiin, oloni oli tyyni ja rauhallinen. Hän soitti seuraavana aamuna.

”Halusin kiittää siitä, että kutsuit minut teille eilen illalla”, hän sanoi.

”Kaikki ystäväni menivät juhliin, enkä halunnut mennä, koska tiesin, että siellä tehtäisiin huonoja juttuja. Olen iloinen, että kutsuit minut. Minulla on oikein hyvä olo.”

Tunsin Hengen kertovan minulle, että olin tehnyt oikein. Ystävällisyyteni auttoi Natea tuntemaan vanhurskaan elämän siunauksia. Tiedän, että Jumala välittää meistä kaikista ja että Hän auttaa aina meitä valitsemaan oikein. ■

Rachel H., Texas, USA

EKSYKSISSÄ TIJUANASSA

Yhtenä vuonna perheemme ajoi Tijuanaan Meksikoon käymään muutamien siellä olevien jäsenten luona ja viemään tavaroita lähetyskotiin. Mutta kun olimme ylittäneet rajan Kaliforniasta Yhdysvalloista Meksikoon, jouduimme eksyksiin. Kenelläkään meistä ei ollut matkapuhelinta, joten meillä ei ollut mitään keinoa ottaa yhteyttä kehenkään ja pyytää apua.

Viimein siskoni ehdotti, että ajaisimme tien sivuun ja pitäisimme rukouksen. Me kaikki suljimme silmäme ja painoimme päämme, kun hän rukoili. Kun hän lopetti, aukaisin silmäni, ja ensimmäinen asia, mitä näin, oli taksi, jossa oli tarroilla muodostettu piirros – San Diegon temppeleistä Kaliforniassa! Huusin: ”Temppeli!”

Yksi siskoistani nousi nopeasti autosta ja juoksi taksin luo, jonka liikenne oli pysäyttänyt. Hän puhui kuljettajan kanssa hetken, juoksi sitten takaisin ja sanoi, että kuljettaja oli käsenyt meidän ajaa hänen perässään. Seurasimme häntä, kun hän pujotteli liikenteen seassa Tijuanan kaduilla, kunnes saavuimme lähetyskotiin.

Tämä kokemus vahvisti todistustani siitä, että taivaallinen Isä elää ja pitää meistä huolen. Uskollisesti rukoileminen perheen kanssa on paras tunne, ja Jumala todellakin kuulee rukouksemme. ■

Corbin D., Kalifornia, USA

ONKO SUKUTUTKIMUS OSALTANI TODELLA TEHTY?

Halusin todella auttaa sukututkimuksen tekemisessä, mutta isälläni on sukupuussaan seitsemän sukupolvea, ja kaikki tempelitoimitukset on tehty. Yhteentoista vuoteen hän ei ollut löytänyt uutta tietoa suvustaan. Halukkuuteni ja toivoni katosivat. Sanoin itselleni turhautuneena: ”Sukututkimus omalta osaltani on tehty. Mistä minä saan nimiä vietäväksi temppeliin?”

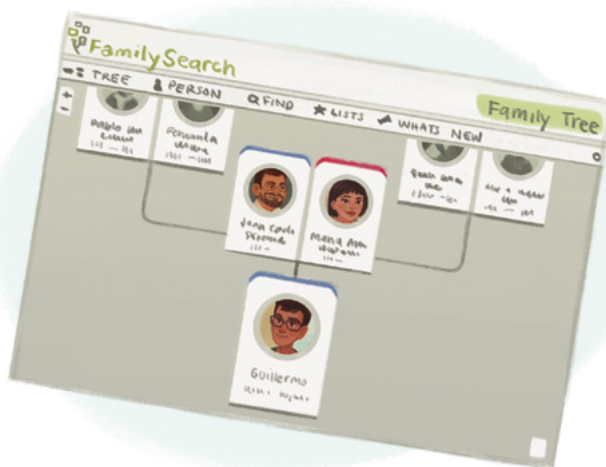
Päätin katsoa kaikki tiedot, joita isälläni oli FamilySearchin sukupuussaan, ja kuulin äänen sanovan minulle, että siellä oli vielä paljon tehtävää. Aloin hakea tietoa kaikkialta internetistä. Pystyin löytämään monia ihmisiä, joilla oli sama sukunimi kuin minulla, mutta en löytänyt sukulaisuussuhdetta niihin ihmisiin.

Kun toivoni ehtyi, päätin paastota äidin kanssa, että kokisimme menestystä sukututkimuksessamme. Valmistautuessamme seuraavana sunnuntaiaamuna lähtemään kirkkoon tein tyypillisen internethakuni, ja äkkiä löysin sivun tiedoista, joita en ollut koskaan nähnyt. Se oli ihme!

Näiden uusien tietojen avulla minä, 14-vuotias, vein kaiken kaikkiaan 400 sukulaisen nimet temppeliin. Olin niin onnellinen. Kaikkein eniten pidin siitä, että voin antaa noita nimiä muille nuorille ja nähdä heidän ilonsa, kun heillä oli niin monia kortteja käsissään.

Todistan tästä suuresta ja ihmeellisestä työstä. Kun teemme sukututkimusta, Henki auttaa meitä menestymään ja koskettaa sydäntämme. ■

Guillermo T., Chile

Valmiina AUTTAMAAN!

1

Kolme kieltä

Meidän isi on Hongkongista ja äiti Guangxista Kiinasta. Minä puhun kolmea kieltä – kantoninkiinaa, mandariinkiinaa ja englantia. Meidän seurakunnassa sakramenttikokouksessa puhutaan kantoninkiinaa ja mandariinkiinaa ja Alkeisyhdistyksessä me ollaan yhdessä englanninkielisen seurakunnan kanssa.

Laulukirja-apuri

Joka sunnuntai autan lähetyssaarnaajia jakamaan sakramenttikokouksen ohjelmia. Huolehdin siitä, että jokainen saa sellaisen. Jos jollain ei ole laulukirjaa, vien heille sellaisen, että he voivat laulaa.

2

Minä yritän antaa valoni loistaa olemalla valmis auttamaan!
Jos jotain pitää tehdä, minä olen valmis!

**Hei,
minä olen
Aaron**
ja asun Brittiläisessä
Kolumbiassa
Kanadassa.

4

Rukoilen ukin kanssa

Tiedän, että rukoileminen on tosi tärkeää. Kun ukki oli hoitamassa siskoa ja minua, kun äiti ja isä olivat matkoilla, pidin huolta siitä, että me pidettiin aina rukous.

KUINKA SINÄ VOIT LOISTAA?

- Auta tuolien laittamisessa paikoilleen Alkeisyhdistyksessä tai niiden viemisessä pois.
- Etsi kirkosta joku, joka tarvitsee ystävää.
- Kerää roskia.
- Huolehdi siitä, että jokaisella on laulukirja.
- Auta perhettäsi muistamaan rukoilla.

Tuleva lähetyssaarnaaja

Minä tahdon mennä jonain päivänä lähetystyöhön. Meidän Alkeisyhdistyksen opettaja sanoi, että me voidaan jo alkaa säästää rahaa. Siksi minä olen säästänyt rahaa lähetytystö-säästöpos-suuni.

3

5

Hoidan hommat

Joskus meillä on kirkolla toimintoja, ja minä jään aina auttamaan tuolien ja pöytien poisviemisessä. Kun meillä on Alkeisyhdistyksen sakramenttikokousohjelma, minusta on kivaa sanoa minun oma osa.

LÄHETÄ MEILLE TÄHTI!

Kuinka sinä annat valosi loistaa, kuten Jeesus pyysi meitä tekemään? Lähetä meille osoitteeseen liahona@ldschurch.org valokuva tähdestäsi sekä kertomuksesi, valokuvasi ja vanhempasi antama lupa.

Oikeinkirjoitettu valinta

Justina Lichner

Perustuu tositapahtumaan

”Ja he ovat vapaita valitsemaan” (2. Nefi 2:27).

Justina istui erityisen ryhdikkäänä tuolillaan. Hän asetteli uudet kynät ihan pulpettinsa yläreunaan. Tänään oli kouluvuoden ensimmäinen päivä. Hän oli tavannut luokkakaverinsa ja piirtänyt hassun kuvan.

Sitten opettaja Werner sanoi: ”On aika harjoitella kirjoittamista!” Opettaja jakoi paperit luokalle. ”Teillä on puoli tuntia aikaa. Sitten mennään välitunnille.”

Justina nielaisi. ”Voi ei. Pitääkö jo kirjoittaa?” hän mietti.

Viime vuonna Justinalla oli ollut vaikeuksia lukemisessa ja kirjoittamisessa. Kaikki hänen ystävänsä näyttivät pitävän niistä. Heille se ei ollut vaikeaa. Mitä jos tämä vuosi olisi taas ihan samanlainen kuin viime vuosi?

Justina otti kynän käteensä. Hän katsoi paperiaan. Hänen vatsansa kipristyi. Kaikki muut oppilaat kirjoittivat. Paitsi hän.

Hän halusi puhua opettajan kanssa. Suuttuisiko opettaja, koska hän ei osannut? Vaikka suuttuisikin, niin se tuntui silti paremmalta kuin kirjoittaminen.

Justina käveli opettajanpöydän luo. ”Opettaja? Tämä on vaikeampaa kuin se, mitä tein viime vuonna. Minä en varmaan osaa.”

Opettaja ei näyttänyt suuttuneelta. Hän hymyili Justinalle. ”Tee se, mitä osaat. Saatat yllättyä, kun huomaat, mitä kaikkea osaat! Aina ei voi valita sitä, missä on hyvä. Mutta aina voi valita, kuinka kovasti yrittää.”

Justina meni takaisin paikalleen. Hän mietti sitä, mitä opettaja oli sanonut. ”Minä voin valita, että yritän.” Ihan saman asian hän oli oppinut Alkeisyhdistyksessä. Heidän luokkansa oli lukenut pyhien kirjoitusten kohdan, jossa sanottiin, että me olemme ”vapaita valitsemaan”. Se tarkoitti, että voisimme tehdä omat valintamme. Taivaallinen Isä luottaa siihen, että teemme hyviä valintoja. Hän lupaa auttaa meitä, kun teemme virheitä.

Voisiko koulussa olla tänä vuonna erilaista? Ehkä hän voisi *valitsemalla* tehdä siitä erilaista! Justina otti kynän

käteensä. Hän katsoi paperiaan. Hänen vatsansa rentoutui. ”Hyvä on. Minä teen tämän”, hän ajatteli.

Kello soi välitunnille. Justina ei ollut vielä valmis. Mutta hän oli kirjoittanut jo yli puolet! Hän nosti kätensä ja viittasi. ”Saanko minä jäädä kirjoittamaan? Olen melkein valmis!”

Opettaja hymyili ja nyökkäsi.

Justina antoi viimein paperinsa opettajalle. Hänen käteensä sattui vähän. Jopa hänen aivojaan tuntui särkevän! Mutta hän hymyili. Hän ei ollut ikinä kirjoittanut niin ahkerasti.

Seuraavana päivänä luokka harjoitteli lukemista. Opettaja pyysi jokaista lukemaan 20 minuuttia. Justina yritti taas. Hän avasi kirjansa ja muodosti sanoja huulillaan.

Justina alkoi tehdä valintoja joka päivä. Hän teki valinnan lukea. Hän teki valinnan kirjoittaa. Ehkäpä lukeminen ja kirjoittaminen eivät olleetkaan niin kamalaa!

Hän päätti jopa mennä kirjastoon. Hän lainasi kirjoja. Edellisenä vuonna hän ei olisi ikinä tehnyt niin. Pian hän luki kaiken aikaa. Ja se oli itse asiassa hauskaa! Ja mitä enemmän hän luki, sitä paremmin hän osasi kirjoittaa.

Kun Justina tuli vanhemmaksi, hän oli iloinen siitä, että hän oli tehnyt valinnan harjoitella ahkerasti lukemista ja kirjoittamista. Sillä nyt ne olivat hänen lempitekemistään. ■

Kirjoittaja asuu Rheinland-Pfalzin osavaltiossa Saksassa.

OLEN JO AIKUINEN

Hei, minä olen Justina! Kun opin rakastamaan kirjoittamista, harjoittelin sitä aina vain. Kirjoitin lukiossa. Sitten menin yliopistoon oppimaan lisää kirjoittamisesta. Nyt minä toimin kirjoittajana! Saan kirjoittaa kertomuksia kuten tämä, joka kertoo siitä, millaisia vaikeuksia minulla oli lapsena. Olen kirjoittanut aikakauslehtiin, verkkosivuille ja sanomalehtiin.

Aina

Jordan Wright

Perustuu tositapahtumaan

”Mä tahdon luonani ain pitää perheeni. Siihen Herra antoi valtuuden.” (Lasten laulukirja, s. 98.)

Seth pomppi takapenkillä ja lauloi hassua laulua. ”Rauhoitu, Seth”, isä sanoi. ”Minun pitää keskittyä ajamiseen.”

”En millään pysty”, Seth sanoi. ”Tää on vaan niin upeeta!”

Isä hymyili. ”Hieno juttu, että olet noin innoissasi näkemään uuden pikkuveljesi.”

Kun he tulivat sairaalaan, Seth juoksi äidin huoneeseen. Hän tiesi, missä se oli, koska äiti oli ollut siellä jo viisi päivää. Äidin oli pitänyt olla sairaalassa, koska Caleb-vauva oli sairas ja äitikin oli pikkuisen sairas. Seth oli pyytänyt saada nähdä Calebin ainakin miljoona kertaa, mutta äiti sanoi aina: ”Ei vielä.” Äiti sanoi, että lääkärit päättäisivät, milloin Caleb oli niin hyvässä kunnossa, että häntä voisi nähdä.

Tänään lääkäri oli soittanut. Tänään oli se päivä!

Kun Seth ehti äidin sairaalahuoneeseen, äidillä oli jo Caleb sylissänsä. Seth juoksi katsomaan uutta vauvaveljeään. Caleb oli ihan pieni. Hän näytti paljon

pienemmältä kuin Sethin vauvaserkut. Ja Calebini nenässä ja korvissa oli jotain erilaista. Caleb näytti pieneltä tontulta!

”Hei, kulta”, äiti sanoi. ”Mene pesemään kätesi, niin sitten voit pitää vauvaa sylissä.”

Seth pesi kätensä erikoissaippualla. Hän kiipesi sairaalavuoteeseen äidin viereen. Äiti kääntyi antamaan hänelle vauvan. Isä auttoi Sethiä asettamaan kädet juuri oikeaan asentoon.

Seth katsoi Calebia. ”Hei, Caleb”, hän sanoi. ”Mä olen sun veli, Seth. Sä saat nukkua mun huoneessa, ja mä näytän sulle kaikki mun lelut, ja me voidaan leikkiä puistossa.”

Caleb-vauva katsoi suoraan Sethiä. Sethin mielestä Caleb oli maailman paras vauva.

Kun Sethin kädet väsyivät, isä otti vuorostaan Calebini syliinsä. Äiti tarttui Sethiä kädestä ja katsoi häntä silmiin.

”Seth”, hän sanoi. ”Muistatko, kun Alkeisyhdistyksessä opit pelastussuunnitelmasta?”

Seth nyökkäsi. Se oli ollut hyvä päivä. Sisar Lopezilla

veljiä

oli ollut tikussa kuu ja tähti ja iso maaplaneetta. Seth oli saanut pidellä aurinkoa.

”Muistatko, että me elimme taivaassa ennen kuin tulimme maan päälle ja että elämme taas taivaassa, kun olemme kuolleet?”

Seth nyökkäsi taas.

”Caleb-vauva on yhä hyvin sairas. Ja lääkäri sanoo, ettei hän elä kovin kauan. Hän kuolee pian ja menee takaisin taivaaseen.”

Seth katsoi äitiä. Hän katsoi Caleb-vauvaa isän sylissä. Sitten hänen otsansa kurtistui. Hänen kurkkuaan kuristi. ”Mutta mä rakastan Calebä. Mä haluan, että Caleb jää tänne ja tulee samaan huoneeseen ja leikkii mun kanssa. Eikö Caleb halua jäädä meidän luo?”

Äiti kietoi kätensä Sethin ympärille. ”Tietenkin hän haluaa olla meidän kanssa. Me olemme hänen perheensä. Mutta aikanaan hän on sitten taas meidän kanssa.”

”Onko?”

Äiti nyökkäsi. ”Isä ja minä menimme naimisiin tempelissä. Meille luvattiin, että meidän perhe voi olla yhdessä ikuisesti. Sinä ja Caleb olette aina meidän lapsia.”

”Se tarkoittaa sitä, että Caleb-vauva on aina sinun veljesi”, isä selitti. ”Ja sinä näet hänet jälleen taivaassa.”

Seth oli surullinen. Häntä suututtikin. Mutta hän ajatteli sitä, että hän tapaisi Caleb-vauvan taivaassa, ja hän hymyili vähän. Hän kurkotti silittämään Caleb-vauvan pehmeitä hiuksia. ”Mekö ollaan veljiä taivaassa? Se on upeeta.”

Äiti suukotti Sethin poskea. ”Se on upeeta.” ■

Kirjoittaja asuu Iowassa Yhdysvalloissa.

EI TODELLISIA LOPPUJA

”Kuinka kiitollinen olenkaan taivaalliselle Isälleni siitä, ettei Hänen suunnitelmassaan ole todellisia loppuja, ainoastaan ikuisia alkuja.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kiitollinen kaikissa olosuhteissa”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 77.

"Jeesus Kristus, koko ihmiskunnan Vapahtaja ja Lunastaja, ei ole kuollut. Hän elää – ylösnoussut Jumalan Poika elää – se on todistukseni."

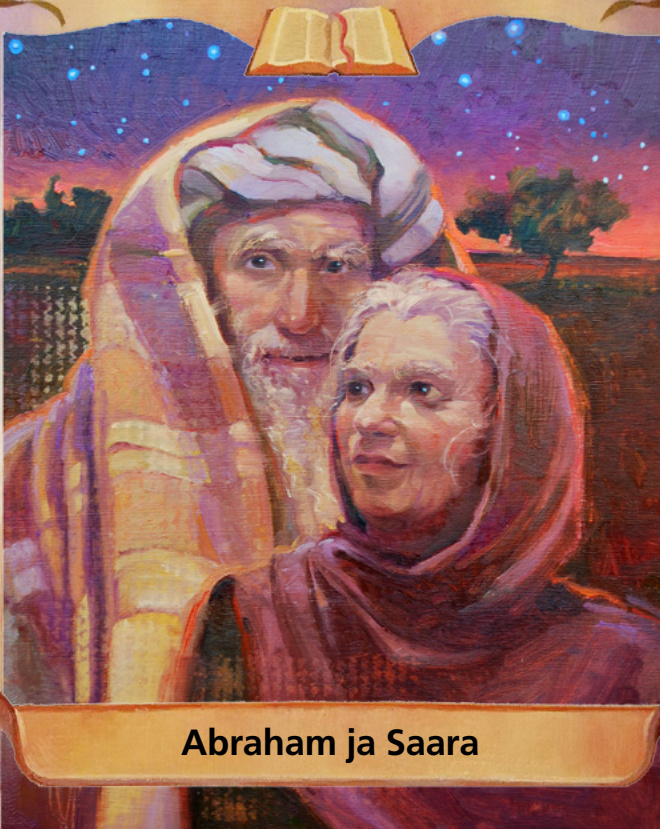
Vanhin M. Russell Ballard
kahdentoista apostolin koorumista

Puheesta "Sovitus ja yhden sielun arvo", Liahona, toukokuu 2004, s. 86.

Abrahamin liitto

Kun olet lukenut jonkin näistä pyhien kirjoitusten kohdista, värity piirroksista ne kohdat, joissa on sama numero!

1. Abr. 1:1–2
2. Abr. 2:3–6
3. Abr. 2:8–12
4. 1. Moos. 13:14–18
5. 1. Moos. 17:3–8
6. 1. Moos. 17:15–19
7. 1. Moos. 18:10–14
8. 1. Moos. 21:1–3

Abraham ja Saara

Jumala teki liiton Abrahamin ja Saaran kanssa eli lupasi heille, että he saisivat lapsia ja että Hän siunaisi heitä. Abrahamilla ja Saaralla ei ollut lapsia pitkään aikaan. Mutta he olivat silti kuuliaisia. Kun Abraham ja Saara olivat melkein satavuotiaita, he saivat pojan! Taivaallinen Isä siunaa meitä, kun olemme kuuliaisia, ja nuo siunaukset tulevat aikana, jonka taivaallinen Isä katsoo parhaaksi.

- Opettele ulkoa Abr. 2:9.
- Mieti, mitä voit tehdä tänään, jotta olisit kuuliainen. Kirjoita, mitä teit ja miltä se sinusta tuntui.
- Katso sivustolta scripturestories.lds.org Vanhan testamentin videoista luku 8.
- Minä voin olla kuuliainen, kun...

Getsemanessa

(Yksinkertaistettu säestys)

Tunteella ♩ = 44–48

Sanat ja sävel: Melanie Hoffman

Dm C Am B^b C B^b

Ker-ran Jee - sus kul - ki puu - tar - haan, käy as - kel pai - na - en.

Dm C Am B^b C Dm

Yk - sin vain Hän täyt - tää voi tuon teh - tä-vän rak - kau - den.

C F C F B^b F C

Niin ra - kas - taa Va - pah - ta - ja. — Val-mis Hän on aut - ta - maan

B^b C Dm (C) (Dm) C

Get - se - ma - nes - sa. Kai-ken heik - ko-u - den,

Am B^b C B^b

syn - nin ja su - run Hän ot - ti siell' kan - taak - seen. Nuk-kui

© 2018 Melanie Hoffman. Kaikki oikeudet pidätetään.

Tämän laulun saa kopioida satunnaiseen, ei-kaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona.

Tämä huomautus täytyy liittää kuhunkin kopioon.

Dm C Am B \flat C Dm

ys - tä-vät nuo, kun täy - ti tuon Hän kal - li-hin lu - pauk - sen.

C F Dm C F B \flat F C

Niin ra - kas - taa Va - pah - ta - ja. _____ Val-mis Hän on aut - ta-maan

B \flat C Dm C F C

Get - se - ma - nes - sa. _____ Ei kos - kaan tus - kaa suu - rem-paa, ei

B \flat C F C B \flat C F C

työ - tä tois - ta vai - ke-am-paa, sen Jee - sus täyt - ti ja tais - te-lus-saan

B \flat F C B \flat F C Dm C F

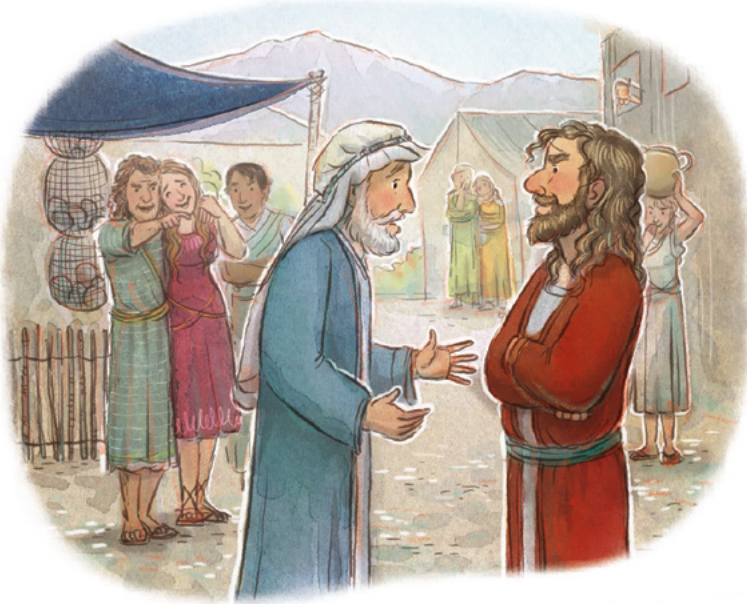
voi - ton saa - vut - ti! _____ Hän voi - ton saa - vut - ti! _____ Niin ra - kas - taa
Niin ra - kas - taa

B \flat C F B \flat F C B \flat C Dm

Va - pah - ta - ja. _____ Mul-le an - toi lah - jan - sa Get - se - ma - nes - sa.
Va - pah - ta - ja. _____ Mul-le an - taa lah - jan - sa Get - se - ma - nes - ta.

Nooa

Kim Webb Reid

Kauan sitten ihmiset maan päällä tekivät huonoja valintoja. Jumala lähetti maan päälle rohkean profeetan nimeltä Nooa. Nooa sanoi ihmisille, että heidän pitää tehdä parannus ja rakastaa Jumalaa. Kuuntelivatko he? Eivät! He jatkoivat pahan tekemistä.

Jumala sanoi Nooalle, että Hän hävittäisi pahan maan päältä. Jumala käski Nooan rakentaa suuren laivan, jota sanottiin arkiksi. Nooa kokosi arkkiin perheensä ja eläimiä. Sitten alkoi sataa.

Satoi 40 päivää ja 40 yötä. Koko maailma oli veden peitossa! Nooa ja hänen perheensä ja eläimet olivat turvassa arkin sisällä.

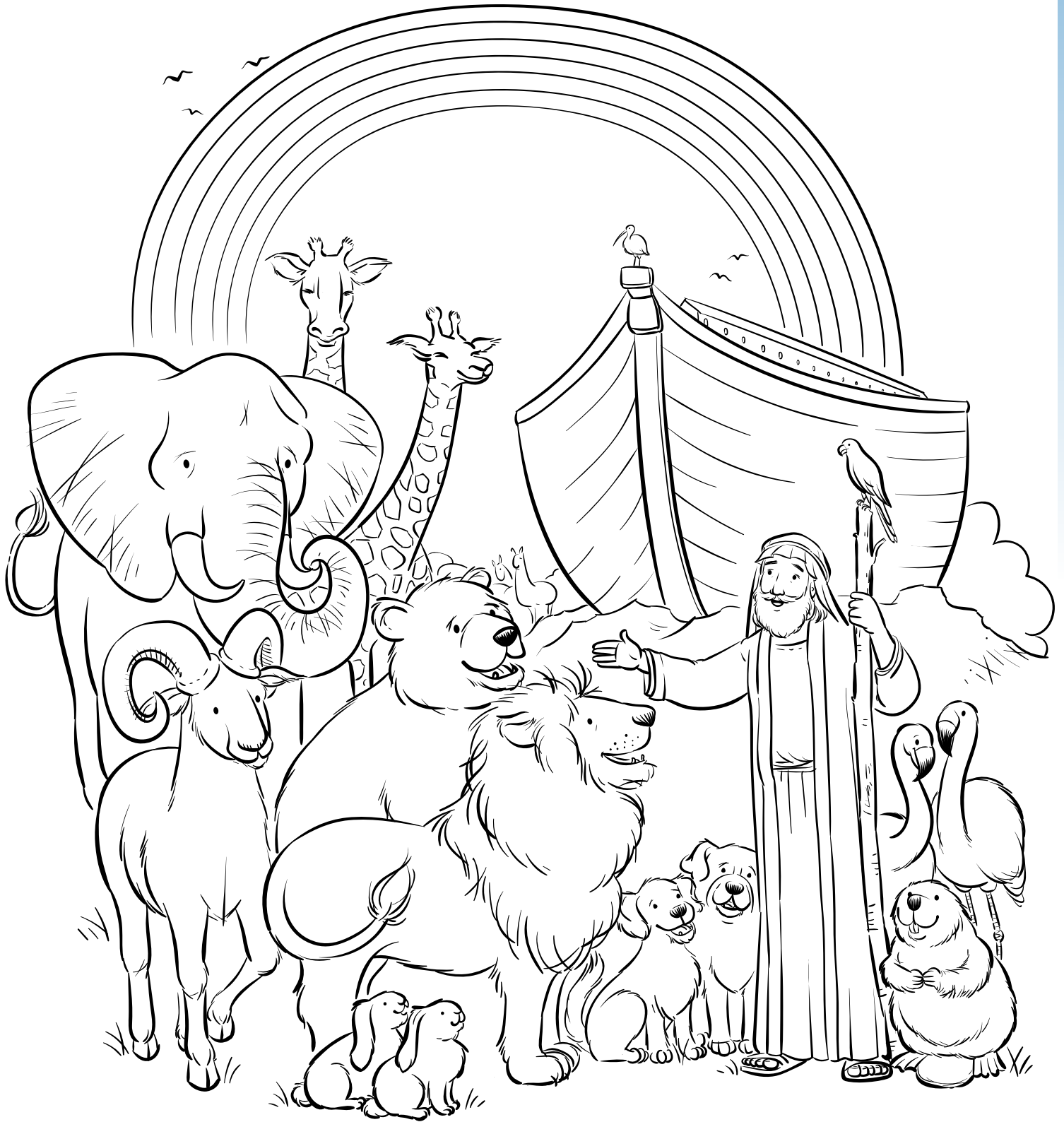
Viimein sade lakkasi. Tulvavedet laskivat. Nooa näki taivaalla sateenkaaren. Jumala lupasi, ettei vedenpaisumus valtaisi enää koskaan koko maailmaa.

Minä voin olla kuin Nooa ja kuunnella taivaallista Isää. Tiedän, että Jumala pitää lupauksensa. Minua siunataan, kun noudatan Hänen käskyjään. ■

Taivaallinen Isä pitää lupauksensa

Vanhin
Robert D. Hales
(1932–2017)

kahdentoista apostolin
koorumista

HÄN KEVENTÄÄ KUORMAMME

Vapahtajan lunastava voima muuttaisi ihmiskunnan, jos sallisimme sen.

Rakastan suuresti pyhiä kirjoituksia. Luen mielelläni Jeesuksen Kristuksen elämästä kuolevaisuudessa. Hänen elämässään on hyvin paljon sellaista, mikä voi kohottaa, innoittaa ja vahvistaa meitä hädän hetkinämme. Yksi pyhimmistä luvuista kaikissa pyhissä kirjoituksissa on mielestäni Johanneksen evankeliumin luku 17. Koko luku on Jeesuksen Kristuksen pitämää esirukousta Isälleen. Oikeastaan Hän sanoo: ”Kunpa maailma tuntisi Sinut kuten minä.” Hän sanoo Isälleen, että Hän on tehnyt kaiken, mitä Häntä on pyydetty tekemään.

Joskus me unohdamme, kuinka ainutlaatuisen kuulainen Vapahtaja oli. Kaikki, mitä Hän teki, ja kaikki, mitä Hän sanoi, oli kuuliaisuudesta Hänen Isäänsä kohtaan. Kun Hän etsi köyhiä ja huolehti heistä, kun Hän kutsui opetuslapsensa, kun Hän

opetti sekä Palestiinassa että Amerikan mantereella, kaikki tämä tapahtui siksi, että Hänen Isänsä oli käsenyt Hänen tehdä niin. Hänellä ei ollut mitään omia tavoitteita. Hän sanoi: ”[En] tee mitään omin neuvoin, vaan puhun niin kuin Isä on minua opettanut” (Joh. 8:28). Mikä täydellinen esimerkki kuuliaisuudesta!

Meidän pitää tuntee Vapahtaja, kun me teemme valintoja tässä elämässä. Hänen yksinkertainen kehotuksensa ”Tule – – ja seuraa minua” (Matt. 19:21) voi muuttaa meidät, jos sallimme sen. Hänellä on voima keventää kuormamme, jos käännymme Hänen puoleensa.

Herran Jeesuksen Kristuksen apostolina minulla on tilaisuus lausua pyhä

todistus Vapahtajasta. Suurin haluni on, että todistukseni koskettaisi sen kuulevien sydäntä.

Minä tiedän, että Jeesus Kristus elää. Tiedän, että Hän johtaa ja ohjaa kirkkoaan antamalla profeetalleen ilmoitusta juuri tänä aikana. Jos meillä on uskoa Vapahtajaamme, Hän tukee meitä koettelemuksissamme ja vaikeuksissamme, ja me voimme kestää loppuun asti ja palata Hänen luokseen tämän kuolevaisuuden koetusajan jälkeen. Herra elää ja tuntee jokaisen meistä ja rakastaa meitä. Hän haluaa todella suuresti siunata meitä, jos tulemme Hänen luokseen. ■

Artikkelista ”Kristuksen erityistodistajat”, Liahona, huhtikuu 2001, s. 12–13. Katso, kun vanhin Hales esittää englanniksi sanomansa ”Jesus Christ Is the Perfect Example of Obedience” [Jeesus Kristus on täydellinen esimerkki kuuliaisuudesta], käymällä sivustolla prophets.lds.org ja valitsemalla kohta ”Special Witnesses of Christ”.

Jorge Cocco Santangelo 16

**GETSEMANE, JESUS ON VALONI,
JORGE COCCO SANTANGELO**

"[Jeesus] meni taas etäämmäksi ja rukoili toistamiseen: 'Isä, ellei tämä malja voi mennä ohitseni minun sitä juomatta, niin toteutukoon sinun tahtosi'" (Matt. 26:42).

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Rannikolta rannikolle: matkamme temppeliin

Vaimoni ja minä näimme
ihmeen toisensa perään
vaivalloisella matkallamme
Etelä-Amerikan halki
päästäksemme temppeliin
sinetöitäviksi.

s. 44

NUORILLE

s. 50

JEEBUS ON KRISTUS: MYÖHEMPIEN AIKOJEN PROFEETTOJEN TODISTUS

Voit "ottaa vastaan oppia [Kristukselta]" (OL 19:23)
lukemalla nämä kirkon presidenttien todistukset. He
ovat erityisiä todistajia Hänestä ja Hänen jumalallisesta
roolistaan taivaallisen Isän onnensuunnitelmassa.

LAPSILLE

Valmiina auttamaan!

Kuinka voit auttaa lapsiasi huomaamaan pieniä
mutta merkityksellisiä tapoja palvella heidän
lähellään olevia?

s. 66

